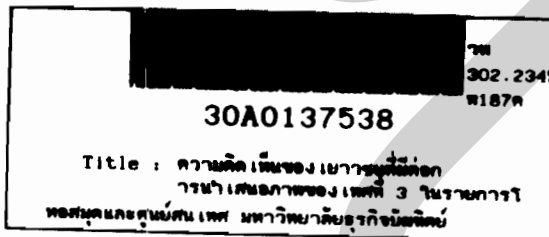

ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์

นายพนมชัย สัมครพันธ์

วิทยานิพนธ์นี้เป็นส่วนหนึ่งของการศึกษาตามหลักสูตรปริญญาโทสาขาสถาปัตยกรรมมหาบัณฑิต
สาขาวิชาโทสาขาสถาปัตยกรรมศาสตร์ธุรกิจ บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

พ.ศ. 2543

ISBN : 974-281-453-8

VIEWS OF TEENAGES TOWARD HOMOSEXUAL AS SHOWN IN
TELEVISION PROGRAMS

PANOMCHAI SAMAKPHAN

A THESIS SUBMITTED IN PARTIAL FULLFILMENT OF THE REQUIREMENTS
FOR THE DEGREE OF MASTER OF ARTS
DEPARTMENT OF BUSINESS COMMUNICATION ARTS
GRADUATED SCHOOL, DHURAKIJBUNDIT UNIVERSITY

2000

ISBN : 974-281-453-8

เลขทะเบียน.....	0137538
วันลงทะเบียน.....	๑๑๑ 2543
เลขเรียกหนังสือ.....	๓๐๒.2๕4๕
	ว 187 ก
	๑1

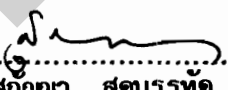
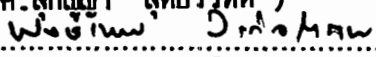
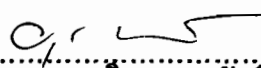
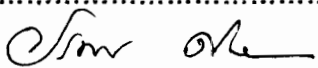
ใบรับรองวิทยานิพนธ์

บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตย์

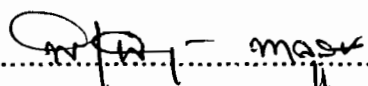
ปริญญา นิเทศศาสตรมหาบัณฑิต

ชื่อวิทยานิพนธ์ **ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์**

โดย **นายพนมชัย สมัครพันธ์**
สาขาวิชา **นิเทศศาสตรธุรกิจ**
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ **ดร.พงษ์เทพ วรกิจโกศล**
อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม
ได้พิจารณาเห็นชอบโดยคณะกรรมการสอบวิทยานิพนธ์แล้ว

..... ประธานกรรมการ
(ศ.สถงญา สุตบรรพต)

..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์
(ดร.พงษ์เทพ วรกิจโกศล)
..... กรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ร่วม

..... กรรมการผู้ทรงคุณวุฒิ
(รศ.อรนุช เลิศจรยารักษ์)
..... กรรมการ

..... กรรมการผู้แทนทบวงมหาวิทยาลัย
(รศ.อรทัย ศรีสินตสุข)

บัณฑิตวิทยาลัยรับรองแล้ว

..... คณบดีบัณฑิตวิทยาลัย
(**ดร.พีรพันธุ์ พาลุสุข**)

วันที่ 30 เดือน พฤษภาคม พ.ศ. 2543

ชื่อวิทยานิพนธ์	ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์
ชื่อนักศึกษา	นายพนมชัย สมัครพันธ์
อาจารย์ที่ปรึกษา	ดร.พงษ์เทพ วรกิจโกศาทร
สาขาวิชา	นิเทศศาสตรรัฐกิจ
ปีการศึกษา	2542

บทคัดย่อ

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์" มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1. ศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนกับภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ ในด้านอิทธิพลของสื่อที่มีต่อการเบี่ยงเบนทางเพศ 2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3 โดยศึกษาจากกลุ่มตัวอย่างจำนวน 400 คน ใช้วิธีการศึกษาแบบการวิจัยสำรวจเชิงปริมาณ (Quantitative Research) สุ่มตัวอย่างแบบเฉพาะเจาะจง (Purposive Sampling) จากกลุ่มเยาวชนที่มีอายุระหว่าง 13-20 ปี ที่ใช้เป็นกลุ่มตัวอย่างในการศึกษาวิจัยครั้งนี้

การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาใน 2 ประเด็นหลักคือ ประเด็นแรกเพื่อศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับภาพของนักแสดงเพศที่ 3 ที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ว่ามีอิทธิพลทำให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศได้หรือไม่ อย่างไร ซึ่งผลการวิจัยปรากฏว่าความคิดเห็นของเยาวชนต่อรายการโทรทัศน์พบว่าบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 มีความเหมาะสมและดึงดูดใจให้ติดตามในระดับปานกลาง ส่วนการจดจำ ความสม่ำเสมอในการติดตาม รวมทั้งความประทับใจในบทบาทการแสดงของกลุ่มตัวอย่างในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับน้อย แต่การนำสิ่งที่นักแสดงเพศที่ 3 มาใช้ในชีวิตประจำวัน และการเลียนแบบการแสดงพบว่ามีกลุ่มตัวอย่างจำนวนน้อยมากที่จะมีพฤติกรรมดังกล่าว ความรู้สึกประทับใจในบทบาทของเพศที่ 3 โดยส่วนใหญ่เห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลาง สำหรับเหตุผลในเรื่องของการเป็นที่ยอมรับและต้องการเป็นเหมือนดาราที่แสดง กลุ่มตัวอย่างที่มีพฤติกรรมเลียนแบบเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับน้อยที่สุด

ประเด็นที่ 2 เป็นการศึกษาเงื่อนไขภายในครอบครัวว่าผู้ปกครองซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิดกับเด็กและเยาวชนนั้นมีบทบาทอย่างไรในการช่วยกลั่นกรองหรือชี้แนะให้เห็นภาพของการแสดงออกของเพศที่ 3 จากผลการวิจัยปรากฏว่า ผู้ปกครองของกลุ่มเยาวชนมีส่วนในการให้คำแนะนำในการรับชมรายการที่แพร่ภาพของนักแสดงเพศที่ 3 น้อย ในเรื่องของการอธิบายบทบาทการแสดง

การตัดสินใจในการรับชมรายการที่ปรากฏภาพของนักแสดงเพศที่ 3 รวมทั้งการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 นอกจากนี้การควบคุมเวลาและปริมาณในการรับชมรายการที่มีภาพเพศที่ 3 ของผู้ประกอบการที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างก็ปรากฏว่ายังอยู่ในระดับน้อย

Thesis Title : Views of Teenagers Toward Homosexual as Shown in
Television Programs
Name : Panomchai Samakphan
Thesis Advisor : Dr. Pongthep Varakitpokatorn
Department : Business Communication Arts
Academic Year : 1999

ABSTRACT

The purposes of this study were (1) to investigate the teenagers' attitudes toward the televised portrayals of homosexuals and media effects on the imitation of the characters' behaviors relevant to homosexuals among teenagers and (2) to examine the teenagers' attitudes toward parental advisories in viewing televised portrayals of homosexuals. This experiment is based on a quantitative research. The purposive sampling was drawn from 400 teenagers between 13-20 years of age.

The results show that the respondents found television portrayals of homosexuals appropriate and interesting in a moderate degree. Television message retainment, the frequency of viewing such programs, and an impression of the televised characters were found to be insignificant. Only a few teenagers identify with and imitate the portrayals of homosexuals on television programs. The impression of homosexuals' role among the subjects was found to be moderate. Teenagers' acceptance and their desire to be like television characters of homosexuals appear to be low.

Family plays a minor role in advising teenagers in viewing television programs portraying homosexual. Parents hardly supervise teenagers in viewing the portrayals. The exposure of teenagers to such programs and the amount of time they spent on such programs without the supervision of the parents were found to exist in a small degree.

กิตติกรรมประกาศ

วิทยานิพนธ์ฉบับนี้สำเร็จลุล่วงได้ด้วยความกรุณา และความช่วยเหลืออย่างยิ่งของ ดร.พงษ์เทพ วรกิจโกศาทร อาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ที่ให้คำชี้แนะ แนะนำ และแก้ไขข้อบกพร่องต่าง ๆ

รองศาสตราจารย์อรนุช เลิศจรวยรักษ์ กรรมการ รองศาสตราจารย์อรทัย ศรีสันติสุข ตัวแทนทบวงวิทยาลัย และศาสตราจารย์สุกัญญา สุตบรรทัด ประธานกรรมการการสอบวิทยานิพนธ์ ซึ่งทุกท่านได้กรุณาให้ความช่วยเหลือ และให้คำปรึกษาในการทำวิจัย ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณอย่างสูงไว้ ณ ที่นี้

ผู้วิจัยต้องขอขอบพระคุณ อาจารย์ลักษมี คงลาภ ที่เป็นผู้ให้กำลังใจและช่วยเหลือจนงานชิ้นนี้สำเร็จได้ในที่สุด

ขอบคุณ คุณพิไลวรรณ บุญล้ำ กรรมการผู้จัดการบริษัท Mass Monitor ที่เปิดโอกาสให้ผู้ทำงานวิจัยได้ใช้เวลาในการทำวิจัยอย่างเต็มที่ และที่ขาดเสียมิได้ก็คือขอบใจเพื่อนร่วมก๊วนที่เป็นกำลังใจและสร้างกำลังใจให้เสมอ ได้แก่ พี่เจี๊ยบ แอน ซาลี และเริงฤทธิ์ แมคอินทอช ทำให้ผู้วิจัยมีกำลังใจเสมอมาจนสำเร็จ

ท้ายนี้ ผู้วิจัยขอกราบขอบพระคุณ ผู้มีพระคุณอีกหลายท่านที่ได้ให้ความรัก ความห่วงใย เอื้ออาทร และความช่วยเหลือแก่ผู้วิจัยตลอดมา

ผู้วิจัยจะไม่ลืมน้ำใจ ความเป็นห่วงเป็นใย ความช่วยเหลือ และกำลังใจที่ทุกท่านได้หยิบยื่นมาให้ รวมเป็นวิทยานิพนธ์เล่มนี้ขึ้นมา อยากบอกอีกครั้งว่า “ขอบคุณครับ ”

พนมชัย สมัครพันธ์

๒๕๖๕

สารบัญ

	หน้า
บทคัดย่อภาษาไทย	๗
บทคัดย่อภาษาอังกฤษ	๘
กิตติกรรมประกาศ	๑๑
สารบัญ	๑๒
สารบัญตาราง	๑๓
บทที่ 1 บทนำ	
✓ ที่มาและความสำคัญของปัญหา ①	1
ปัญหานำวิจัย	3
1 <u>วัตถุประสงค์ในการวิจัย</u>	3
2 <u>สมมติฐาน</u>	3
2 <u>ขอบเขตของงานวิจัย</u>	4
ข้อจำกัดของงานวิจัย	4
ช่วงเวลาศึกษา	4
5 <u>นิยามศัพท์</u>	4
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ ②	5
บทที่ 2 แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม	6
แนวคิดอิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ	11
และพฤติกรรมของประชาชน	
ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร	12
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	13
A บทที่ 3 <u>ระเบียบวิธีวิจัย</u>	
แหล่งข้อมูล	21
ประชากร	21
ขนาดกลุ่มตัวอย่าง	22

สารบัญ (ต่อ)

	หน้า
การสุ่มตัวอย่าง	22
ตัวแปรในการวิจัย	23
เครื่องมือในการวิจัย	23
การวัดค่าตัวแปร	24
ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ	26
การวิเคราะห์ข้อมูล	27
บทที่ 4 ผลการวิจัย	.
ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม	30
พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์	31
ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพเพศที่ 3	34
ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3	44
การทดสอบสมมติฐาน	49
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	63
อภิปรายผลการวิจัย	66
ข้อเสนอแนะ	69
ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป	70
ประวัติผู้เขียน	71
บรรณานุกรม	72
ภาคผนวก	
แบบสอบถาม	
กฎระเบียบสถานีโทรทัศน์กองทัพบก ช่อง 5	
ประชุมผู้จัด	

สารบัญตาราง

ตารางที่	หน้า
1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ	30
2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ	30
3 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา	31
4 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชม	31
5 แสดงจำนวนร้อยละของระดับความนิยมในการเปิดรับประเภทรายการโทรทัศน์	32
6 แสดงจำนวนร้อยละรายการที่กลุ่มตัวอย่างนิยมรับชม 5 อันดับ	33
7 แสดงจำนวนร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างรับชมรายการโทรทัศน์ด้วย	34
8 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อความหมายของเพศที่ 3	35
9 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเพศที่ 3	36
10 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	38
11 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลในการเลียนแบบนักแสดงเพศที่ 3	39
12 แสดงประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่ามีผลทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	40
13 แสดงการเปรียบเทียบเพศชายเพศหญิงกับการเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3	41
14 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบช่วงอายุกับการเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3	42
15 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษากับการเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3	43
16 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการชมรายการโทรทัศน์ที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3	44
17 แสดงการเปรียบเทียบเพศชายเพศหญิงกับคำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศของนักแสดงเพศที่ 3	46

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่	หน้า
18 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของนักแสดงเพศที่ 3	47
19 การเปรียบเทียบปัจจัยด้านระดับการศึกษากับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของนักแสดงเพศที่ 3	48
20 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	49
21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นต่าง ๆ	50
22 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	51
23 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นต่าง ๆ	52
24 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	53
25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นต่าง ๆ	54
26 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทรายการกับความความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ	55
27 แสดงความสัมพันธ์ระหว่างประเภทรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ	56
28 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3	57
29 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการให้คำแนะนำประเด็นต่าง ๆ ของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3	58
30 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3	59

สารบัญตาราง (ต่อ)

ตารางที่		หน้า
31	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการให้คำแนะนำประเด็นต่าง ๆ ของผู้ประกอบการในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3	60
32	แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับให้คำแนะนำของผู้ประกอบการในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3	61
33	ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับคำแนะนำประเด็นต่าง ๆ ของผู้ประกอบการในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3	62

บทที่ 1

บทนำ

ความสำคัญและที่มาของการศึกษา

อิทธิพลของสื่อที่ทำให้ผู้รับสารเกิดพฤติกรรมเลียนแบบเป็นหัวข้อที่ถกเถียงกันมา ยาวนานสื่อสามารถสร้างพฤติกรรมทั้งด้านบวกและลบให้แก่ผู้รับสารได้จริงหรือไม่ แต่ถ้าศึกษา พัฒนาการการเกิดขึ้นของทฤษฎีสื่อสารมวลชนจะพบว่าความเชื่อดังกล่าวได้มีนักวิชาการแบ่งเป็น ฝักฝ่ายที่ยึดมั่นความคิดตนเองอย่างชัดเจนทั้งในกลุ่มที่เชื่อว่าสื่อสามารถหล่อหลอมให้ผู้รับสารมี พฤติกรรมตามที่ถ่ายทอดได้จริง กลุ่มความคิดนี้สะท้อนให้เห็นได้จากที่มาของทฤษฎีกระสุนปืน (Magic Bullet Theory) แต่ในขณะที่ยุคต่อมานักวิชาการอีกกลุ่มหนึ่งกลับเห็นว่าสื่อมีความเป็น กลาง (Neutral) และไม่มีพลังอำนาจอย่างมหาศาลจนเกิดกระบวนการทัศนคติใหม่ที่เชื่อในเรื่องผล กระทบอันจำกัดของสื่อ (Limited Effect Paradigm)

อย่างไรก็ตามตลอดระยะเวลาที่เกิดสื่อโทรทัศน์ ประเด็นความรุนแรงที่ปรากฏในสื่อ ประเภทนี้จนส่งผลให้ผู้ชมเกิดพฤติกรรมก้าวร้าวขึ้นเป็นสิ่งที่ได้รับการศึกษาวิจัยจากนักวิชาการทั้ง สองกลุ่มอย่างต่อเนื่อง และผลการวิจัยของแต่ละกลุ่มที่ปรากฏก็ได้สร้างความน่าเชื่อถือแก่ผู้ที่สนใจ เป็นอันมาก จนบางครั้งยากที่จะสรุปได้ว่าสื่อมีอิทธิพลหรือเป็นเพราะคนอ่อนไหวไปกับปัจจัย แวดล้อมแล้วมาโยนความผิดให้สื่อว่าส่งเสริมความรุนแรงกันแน่

นอกเหนือจากประเด็นความรุนแรงในสื่อที่ได้รับความสนใจและถกเถียงจากนักวิชา การด้านสื่อสารมวลชนแล้ว การเปลี่ยนแปลงทางสังคมในช่วง 1-2 ทศวรรษที่ผ่านมาคือ การพบ เห็นเพศที่ 3 ในสังคม ทั้งในลักษณะของผู้ชายแต่จิตใจเป็นหญิง รวมทั้งผู้หญิงที่ชอบเป็นชายนั้น เพิ่มจำนวนมากขึ้น จนกลุ่มคำที่เรียกขานและเกี่ยวข้องกับบุคคลเพศที่ 3 เป็นสิ่งที่พบเห็นได้ตาม สื่อมวลชนแทบทุกวัน ไม่ว่าจะป็นคำว่า ทอม ดี เลสเบียน ดิวดี แต่ัว ประเทือง กระเทย เกย์ ฯลฯ ซึ่งปรากฏการณ์ที่เกิดขึ้นถือได้ว่าเป็นดรชชนิดหนึ่งที่แสดงให้เห็นว่าเพศที่ 3 ได้กลายเป็นสิ่งปกติ ในสังคม และดูเหมือนว่าสังคมหรือแม้กระทั่งสื่อมวลชนเองก็ได้มองเพศที่ 3 เป็นภาพสะท้อนของ สังคมที่เกิดขึ้นจริง ที่สามารถพบเห็นได้ไม่ว่าจะเป็นสถานที่ใดก็ตาม

เออวิง บีเบอร์ (Beeber) นักวิชาการที่ศึกษาเรื่องพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ ได้ แสดงตัวเลขเฉลี่ยของผู้มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเมื่อปี 1976 ว่ามีจำนวนเกย์ร้อยละ 5 ของผู้ชายทั้ง

โลก มีเลสเบียนร้อยละ 2 ของผู้หญิงทั้งโลก หรือกล่าวอย่างง่าย ๆ คือ ผู้ชาย 20 คนจะเป็นเกย์ 1 คน และในผู้หญิง 50 คนจะเป็นเลสเบียน 1 คน (Beeber, Irving, 1976) แต่ปัจจุบัน

ชัต เย็นสบาย คอลัมนิสต์หน้าจูดประกาย หนังสือพิมพ์กรุงเทพธุรกิจ ระบุว่าประชากรโลก ประมาณร้อยละ 10 เป็นเกย์ และเมื่อระบุตัวเลขให้ชัตก็เชื่อว่ามีเกย์ประมาณ 600 ล้านคนที่กระจายอยู่ทั่วโลก (ชัต เย็นสบาย, 2542 : 1-2) นอกจากนี้ ดร.ไพฑูริย์ เครือแก้ว ก็ได้ชี้ให้เห็นอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศไว้ว่า "สื่อมวลชนไม่ว่าในรูปของสิ่งตีพิมพ์ การกระจายเสียง หรือการกระจายภาพทางโทรทัศน์ ภาพยนตร์ล้วนมีผลต่อกลุ่มคนรักร่วมเพศ ในแง่ที่ทำให้คนส่วนหนึ่งมีความกล้าในการเปิดเผยตนมากขึ้น เพราะมีตัวอย่างให้เห็นและทราบว่ามีคนอื่นไม่น้อยที่มีพฤติกรรมรักร่วมเพศเหมือนตน ความอับอายที่จะประกาศตนจึงลดน้อยลง" (ไพฑูริย์ เครือแก้ว, 2525 : 168) อย่างไรก็ตามความเชื่อดังกล่าวก็ได้ถูกมองข้ามจากผู้สร้างสรรคงานในสื่อโทรทัศน์บางคนและมีฐานคติ (assumption) ที่เชื่อว่าแม้สื่อไม่นำบุคคลที่เบี่ยงเบนทางเพศมานำเสนอถึงอย่างไรผู้ที่มีจิตใจซึนซมในความเป็นเพศที่ 3 ก็ยังคงมี ด้วยเหตุนี้ในช่วง 1-2 ปีที่ผ่านมา เราจึงเห็นผู้หญิงที่พูดหรือแต่งตัวคล้ายผู้ชาย หรือผู้ชายที่ซึนซมชอบความเป็นหญิงปรากฏตามหน้าจอโทรทัศน์เป็นจำนวนมากและมีบทบาทในบทละครหรือรายการต่าง ๆ มากขึ้น

การขยายตัวในเชิงปริมาณของเพศที่ 3 ในละครหรือรายการโทรทัศน์ที่เพิ่มขึ้น ทำให้หน่วยงานที่กำกับดูแลคือกรมประชาสัมพันธ์มีความเชื่อไปในแนวทางเดียวกันกับนักวิชาการที่มองว่าสื่อมีพลังอย่างมหาศาลและเห็นว่ามีอิทธิพลทำให้เกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ จนเป็นที่มาของการออกประกาศให้ผู้สร้างละครหรือผู้ผลิตรายการพยายามหลีกเลี่ยงเพศที่ 3 และในส่วนสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 ก็ได้มีการประชุมผู้จัดรายการเมื่อวันที่ 26 ตุลาคม พ.ศ.2542 ให้ผู้จัดและผู้ผลิตรายการเข้มงวดในเรื่องเนื้อหาที่นำเสนอเพื่อไม่ให้เกิดการแสดงที่ปรากฏทางหน้าจอเป็นที่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรมและขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ ซึ่งเป็นไปตามหมวด 3 ว่าด้วยการควบคุมด้านรายการข้อที่ 16 ในกฎกระทรวงฉบับที่ 14 ปี พ.ศ.2537 การแสดงออกในเชิงไม่เห็นด้วยต่อการนำเพศที่ 3 ให้มาปรากฏในสื่อโทรทัศน์ของสถานีฯ ต่าง ๆ ได้ทำให้ผู้ชมและนักแสดงเพศที่ 3 จำนวนไม่น้อยออกมาโจมตีนโยบายดังกล่าว อย่างไรก็ตามจากการติดตามข่าวนี้อย่างต่อเนื่องผู้วิจัยกลับพบว่าไม่มีหน่วยงานของรัฐหน่วยงานใดออกมาศึกษาผลกระทบของสื่อที่จะมีต่อการเบี่ยงเบนทางเพศของกลุ่มเยาวชนซึ่งเป็นกลุ่มที่สังคมรวมไปถึงรัฐบาลหวังใจว่าจะได้รับผลกระทบอย่างจริงจัง จากการละเลยของหน่วยงานภาครัฐที่มีต่อการศึกษาค้นคว้าปัญหาที่ ปรกอบกับความสนใจในประเด็นปัญหาดังกล่าวทำให้ผู้วิจัยสนใจที่จะศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการ

โทรทัศน์ว่าการนำตัวละครเพศที่ 3 มาเผยแพร่จะมีผลในการสร้างพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ ให้เกิดขึ้นกับผู้รับสารที่เป็นเยาวชนซึ่งยังเป็นวัยที่ไม่มีความพร้อมทางด้านวุฒิภาวะทางอารมณ์ได้หรือไม่ และมากนักน้อยเพียงใด นอกจากนี้เพื่อให้การวิจัยได้ผลที่ครอบคลุมปัจจัย

แวดล้อมที่เกี่ยวข้องกับตัวเยาวชน ผู้วิจัยจึงทำการศึกษาสภาพแวดล้อมในครอบครัว เช่น บทบาทการชี้แนะของผู้ปกครองในการเปิดรับสื่ออย่างเหมาะสมให้แก่บุตรหลาน ฯลฯ ว่าจะปัจจัยที่มีอิทธิพลทำให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศนอกเหนือไปจากการเปิดรับสื่อที่นำเสนอตัวละครหรือนักแสดงเพศที่ 3 ได้มากนักน้อยเพียงใด และอย่างไร

ปัญหานำวิจัย

1. เยาวชนมีความคิดเห็นอย่างไรเกี่ยวกับภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในด้านอิทธิพลของสื่อที่มีต่อการเบี่ยงเบนทางเพศ
2. เยาวชนมีความคิดเห็นอย่างไรต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการช่วยยับยั้งหรือส่งเสริมให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศภายหลังจากได้รับชมภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนกับภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในด้านอิทธิพลของสื่อที่มีต่อการเบี่ยงเบนทางเพศ
2. เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

สมมติฐาน

1. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์
2. ประเภทรายการโทรทัศน์ที่มีนักแสดงเพศที่ 3 มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ
3. ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

4 ขอบเขตของการวิจัย

1. การวิจัยในครั้งนี้จะศึกษาเฉพาะสื่อโทรทัศน์เท่านั้น โดยการศึกษาจะศึกษาเฉพาะรายการที่ปรากฏทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9, 11 และ ITV แต่ไม่ครอบคลุมรายการที่ปรากฏในสถานีโทรทัศน์บอกรับสมาชิก และรายการที่รับสัญญาณดาวเทียมจากต่างประเทศ
2. การวิจัยจะศึกษาเฉพาะรายการประจำ เช่น รายการเกมโชว์ ละครโทรทัศน์ รายการสนทนา และรายการตลกเท่านั้น

ข้อจำกัดของการศึกษา

1. การวิจัยครั้งนี้ศึกษาเฉพาะความคิดเห็นของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร ด้วยเหตุนี้ผลการวิจัยที่ได้จึงไม่ครอบคลุมความคิดเห็นของเยาวชนที่อยู่ตามภูมิภาคต่าง ๆ ซึ่งเป็นผู้เปิดรับรายการโทรทัศน์กลุ่มใหญ่ อันทำให้ไม่สามารถสรุป (Generalize) ได้ว่าความคิดเห็นของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานครนั้นเป็นตัวแทนของเยาวชนทั้งหมด
2. เนื่องจากแบบสอบถามนี้เป็นเรื่องของเพศที่ 3 ผู้ตอบแบบสอบถามเพศชายบางคนไม่กล้าตอบแบบสอบถาม

ช่วงเวลาศึกษา

ในการศึกษาวิจัยจะดำเนินการระหว่างเดือนมีนาคมถึงเมษายน พ.ศ. 2543

นิยามศัพท์

พฤติกรรม หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางความคิดและความรู้สึก
ความคิดเห็น หมายถึง มุมมอง หรือความรู้สึกของเยาวชนที่มีต่อเพศที่ 3 ทั้งที่เห็นในสังคมและการแสดงในรายการโทรทัศน์

เยาวชน หมายถึง ผู้ชมโทรทัศน์ทั้งเพศชายและเพศหญิงที่มีอายุระหว่าง 13-20 ปี
การนำเสนอภาพ หมายถึง การแสดงออกที่ปรากฏทางโทรทัศน์ที่เป็นบทบาทที่ถูกกำหนดโดยผู้ผลิตรายการหรือบทบาทที่ถูกกำหนดโดยนักแสดง

เพศที่ 3 หมายถึง บุคคลที่มีความพึงพอใจในเพศเดียวกัน หรือผู้ที่มีจิตใจ กิริยาอาการที่ตรงข้ามกับเพศของตนเอง

รายการโทรทัศน์ หมายถึง รายการที่แพร่ภาพประกอบด้วย รายการเกมโชว์ ละครโทรทัศน์ รายการสนทนา และรายการตลก ทางสถานีโทรทัศน์ช่อง 3, 5, 7, 9, 11 และ ITV แต่ไม่

ครอบคลุมรายการที่ ปรากฏในสถานีโทรทัศน์บอกรับสมาชิก และรายการที่รับสัญญาณดาวเทียม จากต่างประเทศ

การเบี่ยงเบนทางเพศ หมายถึง การกระทำหรืออาการที่แสดงออกทางความคิด ความรู้สึกเพื่อตอบสนองภาพของเพศที่ 3 ที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ จนทำให้ผู้รับสารเกิดการ แสดงออกถึงความเป็นเพศที่ 3

๘ ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการศึกษา

1. ผลของการวิจัยทำให้ทราบความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ที่ปรากฏตามรายการโทรทัศน์ที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศเพื่อนำไปปรับปรุงการผลิต รายการ การควบคุมรายการ เพื่อให้เกิดผลกระทบต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศน้อยที่สุด
2. ผลของการวิจัยทำให้ผู้ปกครองได้ทราบถึงบทบาทที่เหมาะสมในการควบคุมหรือ กำกับดูแลเยาวชนที่อยู่ในการปกครองเพื่อมิให้อิทธิพลของสื่อที่นำเสนอเพศที่ 3 มีผลทำให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ.
3. ผลที่ได้จากการวิจัยสามารถชี้ให้หน่วยงานที่เกี่ยวข้อง เช่น ผู้ผลิตรายการ สถานีโทรทัศน์รวมถึงรัฐบาลได้เห็นถึงอิทธิพลของสื่อที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชน และนำผลที่ได้ไปปรับปรุงแก้ไขต่อไป.....

บทที่ 2

แนวความคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์" มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์" มีแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้องดังนี้

1. ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม
  - 1.1 ทฤษฎีการเลียนแบบ
  - 1.2 ทฤษฎีความคาดหวังทางสังคม
2. แนวคิดอิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชน
3. ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis Theory)
4. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง
  - 4.1 งานวิจัยที่ยึดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)
  - 4.2 งานวิจัยที่ศึกษาถึงอิทธิพลร่วมจากครอบครัวและสื่อมวลชน
  - 4.3 งานวิจัยที่ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเยาวชน
  - 4.4 งานวิจัยที่ศึกษาการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเยาวชน

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมเป็นทฤษฎีที่เกิดจากการเปลี่ยนคำถามว่าสื่อมวลชนมีอิทธิพลต่อบุคคล สังคมหรือไม่ และมากน้อยเพียงใด มาสู่คำถามใหม่คือ "สื่อมวลชนมีอิทธิพลในรูปแบบไหน และมีอะไรบ้างเป็นตัวแปรแทรก (intervening factors) ที่ทำให้อิทธิพลของสื่อมวลชนแปรเปลี่ยนไป" จุดยืนของทฤษฎีนี้คือการมองอิทธิพลที่เกิดขึ้นในระยะยาว (Longterm-Effect) ที่เกิดขึ้นจากสื่อมวลชน และพิจารณาบทบาทของสื่อมวลชนในฐานะตัวแทนแห่งการเรียนรู้ (Agent of socialization) ที่ทำหน้าที่อบรมบ่มเพาะสิ่งต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกในสังคม

ทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคมในส่วนที่เกี่ยวกับการเรียนรู้จากสื่อมวลชนมี 2 ทฤษฎีที่เกี่ยวข้องคือ ทฤษฎีการเลียนแบบ (Modeling) และทฤษฎีความคาดหวังทางสังคม (Social Expectation Theory) ทั้งสองทฤษฎีที่นำมาใช้จะช่วยแสดงให้เห็นอิทธิพลของสื่อที่มีผลกระทบต่อพฤติกรรมของผู้รับสาร ซึ่งสอดคล้องกับกรอบของการวิจัยในครั้งนี้ที่ต้องการตรวจสอบรายการที่

นำเสนอภาพของเพศที่ 3 ว่าส่งผลต่อพฤติกรรมเยาวชนที่รับชมรายการเหล่านั้นได้มากน้อยเพียงใด

ทฤษฎีการเรียนรู้แบบ

หลักการเรียนรู้ด้วยการเลียนแบบนั้นเป็นการเรียนรู้ที่เกิดจากการสังเกตพฤติกรรมของผู้อื่น (observational learning) แล้วตนเองจึงเอามาทำตามอย่างที่เรียกว่า "เลียนแบบ" ในทางจิตวิทยาจำแนกการเลียนแบบออกเป็น 2 แบบคือ

1. Imitation เป็นการแสดงปฏิกิริยาที่ออกมาเป็นกริยาทำทางอย่างตรง ๆ (direct mechanical response of behavior) เช่น เวลาที่เด็ก ๆ เห็นมนุษย์อุลตราแมนทำยกมือไขว้กันเพื่อแสดงอิทธิฤทธิ์ในการ์ตูนโทรทัศน์ เด็ก ๆ ก็แสดงออกปฏิกิริยาทำทางตาม การเลียนแบบชนิด imitation นี้ เป็นการเลียนแบบจากภายนอกและอยู่ในระดับผิวเผิน

2. Identification เป็นการเลียนแบบที่เน้นหนักไปในด้านจิตใจโดยผู้เลียนแบบมีความต้องการบางอย่างทางจิตใจที่จะเป็นเหมือนตัวต้นแบบและจะเลือกเอาคุณลักษณะบางประการของตัวต้นแบบมาเป็นของตน เช่น เวลาเด็ก ๆ เรียนรู้วิธีการแก้ปัญหาของเนรน้อยอีกคิวซังก็เลือกเอาคุณลักษณะในการแก้ปัญหาดังกล่าวมาเป็นของตน

ในระหว่างการเลียนแบบทั้ง 2 อย่างนี้ โดยทั่วไปแล้ว สาธารณชนมักจะให้ความสนใจกับการเลียนแบบประเภท Imitation เช่น การก้มงอตัวว่าลูกหลานดูหนังฝรั่งแล้วจะแสดงกริยาทำทาง การแต่งกายตามดาราฝรั่ง แต่อันที่จริงแล้ว อิทธิพลการเรียนรู้แบบอย่าง Imitation นั้นมีเพียงเล็กน้อยและเป็นเรื่องผิวเผิน แต่ที่ได้รับความสนใจคงเป็นเพราะมองเห็น/สังเกตได้โดยง่าย แต่มีอิทธิพลอย่างลึกซึ้งซึ่งคือ การเลียนแบบอย่าง Identification (กาญจนา แก้วเทพ, 2541 : 184)

การเรียนรู้แบบมักจะเริ่มจากการสังเกตและเรียนรู้จนได้รับการพัฒนามาเป็นพฤติกรรมสามารถแบ่งเป็นขั้นตอนได้ดังนี้

1. ขั้นการสังเกตเห็น เจือปนไขประการแรก ผู้เรียนรู้จะต้องมีโอกาสพบเห็น ได้สังเกตหรือได้รับการสัมผัสกับแบบต้นขั้วนั้นเสียก่อน เนื่องจากมีสิ่งเร้าจำนวนมากมายที่แวดล้อมอยู่ในขณะที่การรับรู้มีขอบเขตที่จำกัด การรับรู้จึงต้องสร้างความน่าสนใจ (attention) ให้เกิดแก่สิ่งเร้าที่เป็นตัวต้นแบบ

2. การเรียนรู้ จะเกิดขึ้นได้ต้องมีแรงจูงใจหรือมีความต้องการที่จะเลียนแบบด้วย ดังนั้นเรื่อง Identification ต้องมีคุณลักษณะบางประการของตัวต้นแบบกระทบใจ

3. ผู้เรียนรู้ต้องตระหนักและเข้าใจ (realized) หากได้ทำตามต้นแบบแล้วจะมีผลอะไร ตามมา ข้อมูลของต้นแบบตั้งแต่ต้นจนจบเป็นสิ่งที่จำเป็นมาก

4. ผู้เรียนรู้ต้องจดจำ (retention) องค์ประกอบย่อย ๆ ของพฤติกรรมต้นแบบได้ และเมื่อเผชิญกับสถานการณ์จริงต้องสามารถสร้างต้นแบบขึ้นมาใหม่ได้ (reproduce) ตามแบบอย่างที่เคยเห็นมา

5. หลังจากที่ได้แสดง (action) ไปแล้ว ตามพฤติกรรมตามอย่างบุคคลที่เป็นต้นแบบที่ชื่นชอบจะเป็นการได้รับแรงเสริมทางบวกจะกลายมาเป็นแบบแผนพฤติกรรมใหม่ประจำตัวบุคคล

การเลียนแบบผ่านสื่อมวลชน

ในขณะที่การเรียนรู้ของคนเรานั้นอาจเกิดมาจากการเรียนรู้โดยตรงด้วยตนเอง และการเรียนรู้โดยการสังเกต โดยส่วนใหญ่การเรียนรู้เกิดจากการสังเกตสิ่งแวดล้อมรอบ ๆ ตัวและสื่อมวลชนก็เป็นสิ่งแวดล้อมที่สำคัญอย่างยิ่งในการให้แบบการเรียนรู้ที่นับไม่ถ้วน แม้ว่าการตอบสนอง-การได้รางวัล-การเป็นต้นแบบ อาจจะไม่ชัดเจนนัก

เบนดูรา (Bandura) รวบรวมวิธีการเรียนรู้ทางสังคมที่เกิดขึ้นโดยผ่านสื่อมวลชนออกเป็น 3 แบบ คือ

1. Observation learning ผู้ที่เปิดรับย่อมรู้จักแบบแผนใหม่ ๆ ของการแสดงพฤติกรรมอยู่ตลอดเวลาของการนำเสนอจากสื่อ

2. Inhibitory Effect การที่ได้เห็นต้นแบบถูกลงโทษจะช่วยลดแรงจูงใจของผู้เลียนแบบที่จะกระทำให้น้อยลง เนื่องจากจะรู้สึกคล้ายกับได้รับการลงโทษไปด้วย

3. Disinhibitory Effect สื่อมวลชนที่ให้แบบอย่างของต้นแบบที่รับรางวัล เนื่องจากกล้าแสดงออกซึ่งพฤติกรรมที่สังคมห้ามปรามไม่ให้ฝ่าฝืนก็สามารถทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมสวนกระแสสังคมได้ (Bandura, A., 1973)

จากพฤติกรรมและการเลียนแบบดังที่กล่าวข้างต้น เมื่อนำมาพิจารณาในกรณีการเลียนแบบพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนจากการรับชมรายการโทรทัศน์ก็จะทำให้เห็นได้ชัดเจนขึ้นว่าในกรณีที่เยาวชนเชื่อว่าสื่อก่อให้เกิดการเลียนแบบได้จริง ก็จะทำให้เห็นว่าการเลียนแบบของเยาวชนที่เบี่ยงเบนทางเพศไปนั้นเกิดขึ้นในลักษณะฝังราก (Identification) หรือเป็นไปแบบชั่วคราว (Imitation) เพราะถ้ามองผ่านแนวคิดของเบนดูราก็จะเห็นว่าภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ สื่อได้ทำหน้าที่ในลักษณะ Observation learning และ Disinhibitory Effect อย่างประสบผลสำเร็จ

ทฤษฎีความคาดหวังทางสังคม

ทฤษฎีความคาดหวังทางสังคม (Social Expectation Theory) มีความเป็นมาตั้งแต่ปี 1970 โดยเดอร์เฟลอร์ (DeFleur) ได้สร้างทฤษฎีที่เรียกว่า Cultural Norms Theory ที่พัฒนาเป็น Social Expectation Theory ในลำดับต่อมา ทฤษฎีนี้กล่าวถึงบทบาทของสื่อมวลชนไว้ว่า "การทำงานของสื่อมวลชนนั้น จะเลือกแนวคิดบางแนวเท่านั้นมานำเสนอ หรือเลือกเน้นการกระทำบางอย่างมากกว่าบางอย่าง ผลจากการทำงานเช่นนั้นทำให้ผู้รับสารค่อย ๆ เรียนรู้ว่าจะอะไรเป็นกฎกติกาทางสังคม และในการดำเนินชีวิต บุคคลก็จะนำสิ่งที่เรียนรู้ขึ้นมาเป็นแนวทางของตนเอง ดังนั้นสื่อจึงเท่ากับมีอิทธิพลโดยทางอ้อมต่อการกระทำของบุคคล" (กาญจนา แก้วเทพ, 2541 : 177-194)

แนวคิดที่สามารถอธิบายการจัดระเบียบทางสังคมจากการคาดหวังทางสังคมมีอยู่ 4 แนวคิดคือ

1. Norm เป็นกฎทั่ว ๆ ไปที่สมาชิกในกลุ่มต่างเข้าใจและปฏิบัติตาม norm ประกอบด้วยนานากิจกรรม ตั้งแต่พิธีการอย่างง่าย ๆ ไปถึงกิจกรรมประเภทที่สลับซับซ้อน โดยส่วนใหญ่จะมีการซึมซับ norm ของกลุ่ม/สังคมเข้าไว้เป็นแผนที่ในใจ เพื่อกำหนดเส้นทางเดินของกิจกรรมตนเอง
2. Roles เป็นกฎประเภทหนึ่งแต่เป็นกฎที่เกี่ยวข้องกับการกำหนดตำแหน่งของบุคคลในกลุ่มว่าต้องทำกิจกรรมอะไรบ้าง ประกอบด้วยคุณสมบัติ 2 ประการคือ
  - 2.1 กิจกรรมที่เฉพาะเจาะจง (Specialization)
  - 2.2 กิจกรรมที่ต้องเกี่ยวข้องกับบทบาทอื่น ๆ (Interdependence)
3. Ranking เป็นเรื่องของการเรียงลำดับชั้นภายในกลุ่มว่าตำแหน่งหนึ่งมีอำนาจและชื่อเสียงมาก/น้อยกว่าตำแหน่งอื่นอย่างไร การมีอำนาจในรูปแบบของ power หรือ authority หมายความว่าบุคคลที่มีอำนาจนั้นสามารถทำให้คนอื่น ๆ ที่อยู่ในระดับที่ต่ำกว่าทำตามได้
4. Sanctions เป็นเกณฑ์ในการบริหารงานภายในกลุ่มเพื่อให้กิจกรรมดำเนินไปได้ จะมี 2 ลักษณะคือ
  - 4.1 Sanctions ด้านลบเป็นมาตรการที่ลงโทษผู้ที่ฝ่าฝืน norm ไม่เล่นตาม norm
  - 4.2 Sanctions ด้านบวกเป็นการให้รางวัลแก่ผู้ที่ปฏิบัติตามการจัดระเบียบของกลุ่ม/สังคม

→ ทฤษฎีการคาดหวังของสังคม (Social Expectation Theory) ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับบทบาทของสื่อมวลชนที่แตกต่างจากทฤษฎีการเรียนรู้หรือทฤษฎีความเข้าใจของมนุษย์ (Cognitive Theory) เปรียบเทียบได้ดังนี้

Cognitive Theory Social

1. สื่อถ่ายทอดข่าวสารข้อมูล
2. ปัจเจกบุคคลจะจดจำข้อมูลนั้นไว้ในรูปของทัศนคติที่เป็นแรงขับเคลื่อนอยู่ในตัวบุคคล
3. ทัศนคติดังกล่าวจะเกี่ยวโยงอยู่กับแรงจูงใจ
4. ให้ทิศทางการกระทำภายนอกของบุคคล

Expectation Theory

1. สื่อแสดงข้อมูลที่เกี่ยวข้องกับเกณฑ์ของสังคมที่สมาชิกต้องจดจำ
  - ๒. การจดจำนั้นจะเป็นตัวกำหนดทิศทางของการกระทำภายนอกของบุคคลโดยตรง โดยไม่ต้องไปคิดถึงเรื่องทัศนคติและแรงจูงใจภายในของบุคคล เพราะกลไกมาจากแรงภายนอก กล่าวโดยสรุป คือ ทฤษฎีการคาดหวังของสังคม (Social Expectation Theory) ถือว่าความซับซ้อนในเรื่องการเกิดหรือการเปลี่ยนทัศนคติ ความสัมพันธ์ระหว่างทัศนคติกับการกระทำของตน ระบบความเข้าใจของมนุษย์นั้นเป็นแรงผลักดันที่มาจากภายนอกของสังคม

สำหรับการศึกษาวิจัยครั้งนี้จะทำให้ผู้ปฏิบัติงานด้านสื่อ เช่น ผู้กำกับ ผู้อำนวยการสร้าง ฯลฯ เห็นความสำคัญต่อบทบาทของตนเองในการนำเสนอภาพบุคคลเพศที่ 3 ผ่านรายการโทรทัศน์ว่าอาจจะส่งผลให้ผู้รับสารส่วนหนึ่งเห็นการเบี่ยงเบนทางเพศเป็นสิ่งที่สังคมยอมรับได้และไม่ใช่ว่าเรื่องที่ย่ำแย่ เพราะฉะนั้นการที่สื่อฉายภาพเหล่านั้นบ่อยครั้งมากขึ้นเท่าไรก็ยิ่งทำให้ผู้ชมที่อาจมองการเบี่ยงเบนทางเพศเป็นเรื่องที่สามารถนำมาเรียกร้องความสนใจ หรือประเภทที่พึงพอใจในการเป็นเพศที่ 3 แบบเงียบ ๆ กล้าที่จะเปิดเผยตนเองมากขึ้น เนื่องจากสื่อได้ช่วยสร้างความมั่นใจให้เห็นว่าการเป็นตุ๊ด เกย์ หรือดี้นั้นไม่ใช่เรื่องผิด

แนวคิดอิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชน

แคลปเปอร์ (Klapper) ได้เสนอแนวความคิดเกี่ยวกับอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมของประชาชนไว้ดังนี้

1. สื่อมวลชนไม่ได้มีอิทธิพลต่อประชาชนโดยตรง แต่จะมีอิทธิพลโดยอ้อมซึ่งขึ้นอยู่กับปัจจัยต่าง ๆ ดังนี้

1.1 ความมีใจโน้มเอียง คือ ประชาชนจะมีความคิดเห็น ค่านิยม และความโน้มเอียงที่จะประพฤติปฏิบัติอย่างใดอย่างหนึ่งอยู่ก่อนที่จะมาสัมผัสสื่อมวลชน

1.2 การเลือกรับสาร ประชาชนจะเลือกรับสารที่สอดคล้องกับความคิดเห็นและสนใจของตนและจะเลือกตีความหมายของสารตามความเชื่อ และค่านิยมที่ตนมีอยู่เดิม

1.3 อิทธิพลของบุคคล บางครั้งข่าวสารจากสื่อมวลชนจะผ่านสื่อบุคคลหรือผู้นำความคิดเห็นก่อนที่จะไปถึงประชาชน ผู้นำความคิดเห็นมักสอดแทรกความรู้สึกนึกคิดของตนเข้าไปด้วยทำให้มีอิทธิพลต่อความคิดเห็นของประชาชนอยู่มาก

1.4 กลุ่มและบรรทัดฐานของกลุ่ม

1.5 ระบบสื่อสารมวลชน

2. สื่อมวลชนจะเป็นเพียงแรงเสริม (Reinforcement) ที่สนับสนุนทัศนคติ รสนิยม ความมีใจโน้มเอียง ตลอดจนแนวโน้มด้านพฤติกรรมของประชาชนให้เข้มแข็งขึ้น และพร้อมที่จะแสดงออกมาเมื่อมีแรงจูงใจหรือเมื่อโอกาสเหมาะสม

3. สื่อมวลชนอาจเปลี่ยนแปลงทัศนคติของประชาชนได้เล็กน้อย และมักเป็นทัศนคติที่ยังไม่มั่นคง การเปลี่ยนแปลงทัศนคติที่ฝังรากลึกหรือเปลี่ยนไปในทางตรงข้ามนั้น เป็นไปได้ยาก อาจเปลี่ยนได้บ้าง แต่ต้องใช้เวลาและบุคคลต้องได้รับข่าวสารเพียงพอ อย่างไรก็ตามอิทธิพลของสื่อมวลชนในด้านการเปลี่ยนแปลงจะเกิดขึ้นได้ต่อเมื่อบุคคลมีความโน้มเอียงที่จะเปลี่ยนแปลงอยู่ก่อนแล้ว

4. มวลชนสามารถสร้างทัศนคติให้แก่ประชาชนได้ ในกรณีที่บุคคลไม่เคยมีความรู้และประสบการณ์เกี่ยวกับสิ่งนั้นมาก่อน และต้องได้รับสารที่เสนอเรื่องราวในแนวเดียวกันบ่อย ๆ เป็นอิทธิพลในลักษณะสะสม ไม่ใช่อิทธิพลที่ก่อให้เกิดผลทันทีทันใด (Klapper, Joseph T., 1960 : 14-49)

จากแนวคิดของแคลปเปอร์เมื่อนำมาใช้ในการวิจัยครั้งนี้ก็จะทำให้เห็นได้ว่าการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ผ่านรายการโทรทัศน์ สื่อมวลชนได้ทำหน้าที่ในการเปลี่ยนแปลงทัศนคติ และพฤติกรรมประชาชนในลักษณะใด หรือมีปัจจัยใดมาเสริมให้เกิดการเปลี่ยนแปลงในผู้รับสาร ซึ่งเป็นเยาวชนบ้าง

ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร (Audience Analysis Theory)

นอกจากกรอบแนวคิดทฤษฎีที่ได้กล่าวไปข้างต้นแล้ว ผู้วิจัยยังได้ใช้ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสารในส่วนที่เกี่ยวข้องกับผู้รับสาร 2 ส่วนมาเป็นกรอบในการศึกษาวิจัยครั้งนี้ดังนี้คือ

1. ผู้รับสารในฐานะผู้ดูผู้ชม (Spectator) ซึ่งเป็นผู้รับสารที่เข้าไปชมรายการโดยตรง บางครั้งอาจมีส่วนเข้าไปร่วมในการแสดงด้วย เป็นที่น่าสังเกตได้ว่ารายการบางรายการต้องการผลสะท้อนกลับ (Feedback) ดังนั้นรายการบางประเภทที่แสดงในห้องส่งของโทรทัศน์จึงขาดความมีชีวิตชีวา เพราะขาดผู้ชมที่เกาะติดเวลาที่ รายการหลายรายการซึ่งตามปกติไม่มีผู้รับสารที่เป็น Spectator จึงนำเอา Spectator เพื่อมาสร้างสีสันรวมความมีชีวิตชีวาในห้องส่ง

2. ผู้รับสารในฐานะมวลชน (Mass) เป็นทัศนคติที่ได้รับอิทธิพลจากทฤษฎีสังคมมวลชน (Mass Society) ถ้ามองในแง่ปริมาณแล้วผู้รับสารจะมีขนาดใหญ่ ครอบคลุมบุคคลทุกประเภท ดังนั้นการส่งสารจึงต้องทำให้ง่ายเพื่อเข้าถึงกับทุกคนได้

ในปัจจุบันผู้รับสารแต่ละประเภทจะมีความหมายนัยยะที่แตกต่างกันและจะส่งผลมาถึงการทำงานรวมทั้งการกำหนดบทบาทหน้าที่ของสื่อมวลชนตลอดจนเรื่องผลกระทบที่จะเกิดขึ้นกับผู้รับสารอีก โดยเฉพาะความสัมพันธ์ระหว่างผู้ส่งสารกับผู้รับสาร รูปแบบความสัมพันธ์ที่แตกต่าง ผู้รับสารแบบ Spectator จะมีความสัมพันธ์ใกล้ชิดกับผู้ส่งสาร โดยเฉพาะในช่วงเวลาของการแสดงและอาจจะพัฒนาเป็นความสัมพันธ์และเป็นการถ่ายทอด ส่วนความสัมพันธ์ระหว่างกลุ่มผู้รับสารเองจะมีอยู่ 2 ลักษณะคือ

1. ความสัมพันธ์ที่เกิดขึ้นอยู่แล้วตามธรรมชาติก่อนที่จะมีปัจจัยเรื่องอื่นเข้ามา เช่น ความสัมพันธ์ในครอบครัว เครือญาติ เพื่อนบ้าน เพื่อนร่วมรุ่น เพื่อนที่ทำงาน ฯลฯ เป็นระบบความสัมพันธ์และเป็นการถ่ายทอดตรงที่มีอยู่แล้วตามธรรมชาติ

2. ความสัมพันธ์ที่เกิดจากสื่อมวลชน เป็นรูปแบบความสัมพันธ์ระหว่างผู้รับสารที่ไม่เคยมีมาก่อนในความสัมพันธ์ระหว่างบุคคล (Interpersonal relationship) โดยมีสื่อมวลชนเป็นตัวกลาง

ขณะที่ผู้รับสารเป็นองค์ประกอบของกระบวนการสื่อสาร การศึกษาที่ตัวผู้รับสารจะกำหนดให้เป็นตัวแปรที่แบ่งเป็น 2 ส่วนคือ

1. ผู้รับสารเชิงปริมาณ เป็นการสำรวจภาพรวมของรสนิยม นิสัย แนวโน้ม ของผู้รับสารที่มีต่อรายการประเภทต่าง ๆ เป็นลักษณะของความนิยม

2. ผู้รับสารเชิงคุณภาพ เป็นการเจาะลึกลงในเรื่องของพฤติกรรมที่เกิดจากระบบปริมาณให้ชัดเจน

วิลเบอร์ ชแรมม์ (Willbr Schramm) กล่าวว่า "ผลกระทบที่สำคัญของการสื่อสารที่เกิดขึ้นกับเราคือ ภาพความคิดในสมองของคนเรารวมทั้งภาพลักษณ์ ความเชื่อ ค่านิยมและการประเมินค่าที่กระทำต่อบุคคลหรือกลุ่ม" (Schramm, W., Lyle, J, & Parker, E.B., 1961 : 193-196) โดยขั้นตอนของการได้รับสาร (Message) จนกระทั่งได้รับการตอบรับ (Action Effect) ประกอบด้วย

1. ระบบประสาทของบุคคลเปิดรับสัญญาณการสื่อสารและเริ่มประมวลข่าวสาร (information) ที่ได้รับ
2. ข่าวสารที่ได้รับมีผลต่อโครงสร้างทางจิตภาพ (Image) และค่านิยม (Values) ภายในบุคคล
3. เกิดกระบวนการเกี่ยวกับพฤติกรรมบุคคล
4. สร้างให้เกิดการกระทำขึ้นมา

อีเวอเรตต์ เอ็ม. โรเจอร์ (Everette M. Rogers) กล่าวว่า "กระบวนการที่ข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสารมีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร" (อ้างถึงใน Chaffee, S.H., McLeod, J.M., & Atkin, C.K., 1971 : 43-49) แต่ทว่าในบางครั้งจะเกิดการเปลี่ยนพฤติกรรมแฝงโดยได้รับการตอบสนองของความต้องการของผู้รับสารเป็นทุนเดิมที่ต้องการตัวต้นแบบในการเดินและเพื่อความมั่นใจ

จากทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสารจะเห็นได้ว่าการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของผู้รับชมรายการโทรทัศน์มิใช่ขึ้นอยู่กับอิทธิพลของสื่อแต่เพียงฝ่ายเดียว แต่ผลกระทบที่เกิดขึ้นกับผู้รับสารว่าจะมากน้อยเพียงใดยังขึ้นอยู่กับสภาพเงื่อนไขของตัวผู้รับสารเองด้วย ซึ่งกรอบทฤษฎีดังกล่าวจะช่วยทำให้การวิเคราะห์ข้อมูลในเรื่องผลกระทบของผู้รับสารมีความชัดเจนยิ่งขึ้น

ผลงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

นับจากอดีตที่ผ่านมา การวิจัยอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเยาวชนนั้นจะมีหลากหลายรูปแบบ และใช้กรอบแนวคิดทฤษฎีที่แตกต่างกันไป อย่างไรก็ตามการวิจัยอิทธิพลสื่อมวลชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งการศึกษาผลกระทบของสื่อโทรทัศน์ที่มีต่อเยาวชนนั้นสามารถแบ่งได้ดังนี้

งานวิจัยที่ยึดทฤษฎีการเรียนรู้ทางสังคม (Social Learning Theory)

* การวิจัยโดยอาศัยกรอบทฤษฎีดังกล่าวส่วนใหญ่เป็นการศึกษาถึงกระบวนการเลียนแบบพฤติกรรมของตัวแบบ ซึ่งมีการศึกษากันเป็นจำนวนมากในเด็กเล็ก (อายุ 3-7 ปี) โดยศึกษาสิ่งที่เกิดขึ้นในระยะเวลาอันสั้น เช่น ตัวแบบแสดงพฤติกรรมที่แปลกใหม่ โดยทำพฤติกรรมนั้นซ้ำหลายครั้งให้เด็กดู แล้วมาทดสอบว่าเด็กจะเรียนรู้และสามารถกระทำพฤติกรรมที่เหมือนตัวแบบได้มากน้อยเพียงใดเมื่อนำมาเปรียบเทียบกับผู้ที่ไม่ได้ชม ลักษณะของการวิจัยในแนวนี้ผู้วิจัยมักใช้วิธีการสร้างภาพยนตร์เรื่องสั้น ๆ ขึ้นและให้มีเนื้อหาที่เหมาะสมกับการวิจัยนั้น ๆ หรือใช้วิธีตัดตอนเนื้อหาที่ต้องการมาจากภาพยนตร์โทรทัศน์ที่เป็นการแสดงหรือข่าว

ต่อมาจากการศึกษาโดยอาศัยกรอบเวลาช่วงสั้น ๆ ได้มีนักวิจัยกลุ่มหนึ่งที่เชื่อในทฤษฎีการเรียนรู้พฤติกรรมทางสังคมที่ต้องเกิดจากการสะสมการเรียนรู้ชั่วระยะเวลาหนึ่ง จึงจะมีผลต่อจิตใจและพฤติกรรมของผู้รับสาร การวิจัยในแนวทางนี้จะใช้ระยะเวลาที่ยาวนานขึ้น โดยผู้วิจัยจะจัดให้เด็กได้รับชมรายการที่มีเนื้อหาประเภทหนึ่ง ติดต่อกันไปหลายตอน ซึ่งอาจใช้ระยะเวลาหลายวันหรือเป็นเดือนแล้วจึงประเมินผลสถานการณ์ในชีวิตประจำวันของเด็ก

* หลังจากนั้นการวิจัยในแนวทางที่ใช้ทฤษฎีการเรียนรู้ได้เปลี่ยนไปสู่การประเมินผลสื่อมวลชนประเภทใดประเภทหนึ่ง โดยมีได้ศึกษาลงในเนื้อหาหรือรายการ แต่สนใจในอิทธิพลรวมของสื่อมวลชนแต่ละประเภท และสื่อมวลชนที่ได้รับความนิยมศึกษากันมากก็คือโทรทัศน์ ซึ่งเป็นสื่อที่มีผลต่อการเปลี่ยนแปลงและการดำรงชีวิตของผู้รับสารเป็นอันมาก การวิจัยแนวนี้ในสหรัฐอเมริกาได้นิยมศึกษากันตั้งแต่โทรทัศน์เริ่มมีใช้อย่างแพร่หลาย โดยขอบเขตของการวิจัยได้ศึกษาถึงนิสัย ทักษะคิด และความรู้ของผู้ที่มีโทรทัศน์กับผู้ที่ไม่มีโทรทัศน์ ทั้งเปรียบเทียบครอบครัวในชุมชนเดียวกัน หรือต่างชุมชนกัน หรือเปรียบเทียบผลก่อนและหลังจากที่มีโทรทัศน์ใช้ในคนกลุ่มเดียวกัน นอกจากนี้การวิจัยในแนวนี้ยังมีการนำปัญหาเกี่ยวกับความเท่าเทียมกันทางด้านอื่น ๆ ของกลุ่มนำมาเปรียบเทียบด้วย ต่อมาจึงมีผู้ศึกษาลักษณะของบุคคลที่ใช้โทรทัศน์แตกต่างกัน เริ่มตั้งแต่ปริมาณการรับ ตลอดจนถึงประเภทของรายการที่เลือกรับ และมีการติดตามผลในระยะยาวด้วย

* ลักษณะการวิจัยอีกรูปแบบหนึ่งที่มีความนิยมนอกเหนือจากที่ได้กล่าวไปแล้วก็คือการศึกษาสื่อมวลชนหลาย ๆ ประเภทที่เข้ามาเกี่ยวข้องในชีวิตของเยาวชน การวิจัยในแนวนี้มักต้องการเปรียบเทียบปริมาณการรับสื่อมวลชนประเภทต่าง ๆ เช่น โทรทัศน์ วิทยุ และสื่อตีพิมพ์ในเยาวชน และศึกษาความแตกต่างหรือความคล้ายคลึงของเนื้อหารายการที่เลือกรับในสื่อมวลชน

งานวิจัยที่ศึกษาถึงอิทธิพลร่วมจากครอบครัวและสื่อมวลชน

แมคคลาวด์และคณะได้นำทฤษฎีรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว (Family Communication Patterns Theory) มาอธิบายการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางสังคมและการเมืองแก่เยาวชน เขากล่าวว่าวัยรุ่นคือช่วงเวลาที่สำคัญของชีวิต และครอบครัวจะมีอิทธิพล โดยวัยรุ่นจะรับการถ่ายทอดและสะสมไว้จนกระทั่งได้รับการถ่ายทอดหรือขัดเกลาจากสถาบันสังคมอื่น ๆ (McLeod, J.M., Chaffee, sh.H. and Eswara, H.S., 1973 : 26) เอลคินสนับสนุนทฤษฎีของแมคคลาวด์และคณะโดยกล่าวว่าครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพพื้นฐาน ทักษะคติทางสังคมและค่านิยม (Elkin, Frederich} 1973 : 26) และนอกจากความสัมพันธ์และรูปแบบการสื่อสารในครอบครัว ปัจจุบันสื่อมวลชนได้กลายเป็นส่วนหนึ่งของชีวิตมนุษย์และมีบทบาทสำคัญในการควบคุมสังคม (Social Control) และการสังคมประกิต (Socialization) ต่อบุคคลในสังคม นอกจากนี้สื่อมวลชนยังส่งผลกระทบต่อบุคคลในด้านการเปลี่ยนแปลงความรู้ ความเข้าใจ ความคิดเห็น รวมทั้งพฤติกรรมและการกระทำของบุคคลอีกด้วย (พัชรี เวยจรรยา และประทุมฤกษ์กลาง, 2531 : 2)

อย่างไรก็ตามงานวิจัยเกี่ยวกับการตระหนักในอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อเด็กและเยาวชนนั้นมีมานานแล้ว โดยเฉพาะในสาขาจิตวิทยาพัฒนาการทางสังคม และสาขาสังคมวิทยาครอบครัว ในสหรัฐอเมริกา รัฐบาลได้ให้ทุนวิจัยหนึ่งล้านดอลลาร์เพื่อศึกษาผลกระทบที่เยาวชนเปิดรับสื่อโทรทัศน์มาตั้งแต่ปี 1969 ในหัวข้อโทรทัศน์กับพฤติกรรมทางสังคมของเด็กและวัยรุ่น และในช่วงหลังปี 1969 เป็นต้นมา พัฒนาการของงานวิจัยได้เปลี่ยนไปโดยคำนึงถึงบทบาทเสริมของครอบครัวที่มีอิทธิพลต่อการเปิดรับสื่อโทรทัศน์มากขึ้นทั้งในสหรัฐอเมริกาและประเทศอื่น ๆ

ตัวอย่างงานวิจัยที่แสดงให้เห็นในเรื่องเกี่ยวกับบิดามารดากับการควบคุมอิทธิพลสื่อมวลชนก็คืองานของโรเบิร์ต (Roberts, 1973) ซึ่งผลการวิจัยพบว่าตัวกำหนดการใช้สื่อมวลชนของเยาวชนมีสองประการคือ ประการแรกลักษณะของผู้รับเอง เช่น ความสนใจ ความสามารถในการเข้าใจ สุขภาพจิตและเวลาที่มี ฯลฯ คำตอบที่ได้ในส่วนนี้ได้อธิบายให้เห็นว่าทำไมเด็กหรือวัยรุ่นจึงรับสื่อมวลชนชนิดหนึ่งในปริมาณหนึ่ง และทำไมวัยรุ่นจึงสนใจรายการประเภทหนึ่งมากกว่าเด็กหรือผู้ใหญ่ หรือทำไมวัยรุ่นจึงใช้สื่อมวลชนต่าง ๆ ที่มีอยู่ในบ้าน แตกต่างจากที่เด็กเล็กหรือผู้ใหญ่ใช้

ส่วนประการที่สองคือการเรียนรู้การใช้สื่อมวลชนจากคนอื่น ๆ ในครอบครัว เช่น จากบิดามารดา เป็นต้น เพราะพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนนั้น ส่วนหนึ่งเกิดจากการที่เด็กรับการถ่ายทอด

ทอดมาจากบิดามารดา โดยมีบิดามารดาเป็นผู้สอนและเด็กเป็นผู้เรียนรู้ทั้งเกิดขึ้นจากการที่ทั้งสองฝ่ายรู้ตัวหรือไม่รู้ตัว จนกล่าวได้ว่า ครอบครัวมีอิทธิพลต่อพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนของเด็กทั้งทางตรงและทางอ้อม โดยบุคคลในครอบครัวอาจเป็นผู้สอนให้เด็กเรียนรู้พฤติกรรมเหล่านี้ และในขณะเดียวกันสภาพแวดล้อมบางอย่างในครอบครัว อาจผลักดันให้เด็กมีพฤติกรรมการใช้สื่อมวลชนไปในแบบต่าง ๆ อิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อการใช้สื่อมวลชนของเด็กวัยรุ่นนั้นสามารถสรุปได้เป็น 6 ด้านด้วยกันคือ การใช้สื่อมวลชนของบิดามารดา ความขัดแย้งภายในครอบครัว การอบรมเลี้ยงดูเด็ก การสื่อสารระหว่างบิดามารดากับเด็ก การส่งเสริมการใช้สื่อมวลชนในอดีต และการควบคุมการรับสื่อมวลชนในเด็ก ซึ่งมีรายละเอียดดังนี้

✘ ปริมาณการใช้สื่อมวลชนของบิดามารดา : ผู้ใหญ่ในบ้านมักกระทำตนเป็นแบบอย่างแก่เด็กโดยไม่รู้ตัว ในเรื่องของการรับสื่อมวลชนก็เช่นกัน ผู้ใหญ่อาจชอบดูรายการบางประเภท เช่น รายการสารคดี การเปิดรับรายการประเภทนี้บ่อยครั้งก็จะเป็นการปลูกฝังให้เด็กในบ้านมีรสนิยมที่คล้ายคลึงโดยไม่ได้ตั้งใจ การวิจัยทั้งของฮิมเมลวิทและคณะ (Himmelweit, et al., 1958) และ แชรรมม์และคณะ (Schramm, et al., 1961) มีผลที่สอดคล้องกันคือพฤติกรรมกรับสื่อมวลชนของบิดามารดาและของเด็กในครอบครัวเดียวกันมีความสอดคล้องกัน โดยพฤติกรรมของมารดาสอดคล้องกับบุตรมากกว่าพฤติกรรมของบิดาจะสอดคล้องกับบุตร นอกจากนี้พฤติกรรมของบิดามารดาจะสอดคล้องกับพฤติกรรมของบุตรที่เป็นเพศเดียวกับตนมากกว่าบุตรต่างเพศด้วย (McLeod & O'Keefe, 1972) และต่อมามีผู้พบว่าความสอดคล้องนี้จะลดลงในวัยรุ่น (Chaffee, et al., 1971) และผลยังแสดงให้เห็นว่าวัยรุ่นมีพฤติกรรมกรับสื่อมวลชนที่คล้ายผู้ใหญ่โดยทั่วไป แต่ไม่จำเป็นจะต้องคล้ายกับผู้ใหญ่ในครอบครัวของตน อย่างไรก็ตามมีงานวิจัยบางส่วนที่ชี้ให้เห็นว่าการที่เด็กเลียนแบบพฤติกรรมของบิดามารดาอาจเกิดมาจากสาเหตุอื่น เช่น บิดามารดาเป็นฝ่ายที่เลือกชมรายการโทรทัศน์ตามอย่างบุตร หรือบิดามารดาและบุตรต่างก็มีรสนิยมคล้ายกัน เพราะเป็นบุคคลที่อยู่ในกลุ่มทางสังคมประเภทเดียวกัน เป็นต้น (McLeod, and O' Keefe, 1972, and Stein and Friedrich, 1975)

ความขัดแย้งภายในครอบครัว : อาจเกิดขึ้นได้จากหลายสาเหตุ เช่น งานวิจัยของแมคคอบบี้ที่ค้นพบว่าความขัดแย้งภายในครอบครัวเกิดจากการอบรมเลี้ยงดูเด็กอย่างเข้มงวดกดขี่ (Maccoby, 1954) หรืออย่างที่แชร์รมม์และคณะค้นพบว่ากรณีที่บิดามารดาตั้งความหวังเกี่ยวกับเด็กไว้สูงกว่าที่เด็กมีต่อตนเองเป็นอีกสาเหตุหนึ่งที่ทำให้เกิดความขัดแย้งในครอบครัว (Schramm, et al., 1961) เมื่อเด็กวัยรุ่นเกิดความขัดแย้งกับบิดามารดา แชร์รมม์และคณะพบว่าเด็กจะดูโทรทัศน์ ฟังวิทยุ และไปชมภาพยนตร์มากขึ้น แต่จะอ่านนิตยสารและหนังสือ น้อยลงกว่าเด็กที่มีความ

ขัดแย้งกับครอบครัวน้อย ส่วนแมคคอบีรายงานว่าถ้าเด็กอยู่ในครอบครัวที่บิดามารดามีฐานะทางเศรษฐกิจและสังคมอยู่ในระดับปานกลาง เด็กจะเกิดความรู้สึกที่มีความเข้มงวดมาก และทำให้เด็กหันไปใช้เวลาในการดูโทรทัศน์มากขึ้น ซึ่งแสดงว่าเด็กดูโทรทัศน์เพื่อหลบเลี่ยงการเผชิญหน้ากับบิดามารดาของตน

การอบรมเลี้ยงดูเด็ก : หมายถึงการปฏิบัติของบิดามารดาต่อเด็กในชีวิตประจำวัน การอบรมเลี้ยงดูมีความเกี่ยวข้องกับปริมาณการใช้สื่อมวลชนของเด็กในสองแบบคือ แบบแรกเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูแบบผู้ปกครองให้ความรักน้อย ห่วงเหินหรือถูกลงโทษจากผู้ปกครองมาก หรือมาจากครอบครัวฐานะปานกลางจะรับชมรายการโทรทัศน์มากกว่าเด็กที่ได้รับการอบรมเลี้ยงดูจากครอบครัวที่ให้ความรักมาก แบบที่สองคือ ในกรณีที่บิดามารดาอบรมเลี้ยงดูเด็กแบบรักและอบอุ่นมาก ก็จะทำให้เด็กเกิดความใกล้ชิดสนิทสนมและจะยอมรับบิดามารดาเป็นต้นแบบ ในขณะที่เดียวกันถ้าบิดามารดาเป็นผู้ชมโทรทัศน์มาก เด็กก็จะรับชมรายการโทรทัศน์มากตามไปด้วย (Maccoby, 1954, 1964)

การสื่อสารระหว่างบิดามารดา与孩子 : ในรูปแบบการถ่ายทอดทางสังคมและวัฒนธรรมระหว่างบิดามารดากับบุตรนั้น นักวิชาการกลุ่มหนึ่ง (McLeod and O'Keefe, 1972) เห็นว่าการเรียนรู้พฤติกรรมสื่อสารของเด็กเกิดจากระบบการเรียนรู้หลายชนิด แต่ที่สำคัญที่สุดคือปฏิสัมพันธ์ทางสังคมภายในครอบครัวทำให้เกิดแบบแผนการสื่อสารภายในครอบครัวสองมิติ คือ มิติแรกเน้นทางสังคม (Social-oriented) ซึ่งหมายถึงการเรียกร้องให้เด็กเคารพเชื่อฟังผู้ใหญ่ และมิติที่สองเน้นทางความคิดและการใฝ่รู้ (Concept-oriented) โดยเปิดโอกาสให้เด็กแสดงความคิดเห็นได้อย่างอิสระ และบิดามารดายอมรับความขัดแย้งที่อาจเกิดขึ้นด้วยมิติทั้งสองนี้เป็นเอกเทศจากกัน โดยครอบครัวต่าง ๆ อาจมีลักษณะในทั้งสองมิตินี้มากน้อยต่างกัน ซึ่งสามารถจำแนกครอบครัวตามมิติทั้งสองเป็นสี่ประเภทดังนี้คือ

( ) ครอบครัวแบบปล่อยปละละเลย คือครอบครัวที่ไม่เน้นทั้งความเชื่อฟังและไม่มีการแลกเปลี่ยนความคิดเห็น

( ) ความครวแบบปกป้อง คือ ครอบครัวที่เน้นความเชื่อฟังและความสัมพันธ์อย่างสงบสุขภายในครอบครัว เด็กจะถูกห้ามมิให้แสดงความคิดเห็น

( ) ครอบครัวแบบหลากหลาย คือครอบครัวที่เน้นการพัฒนาแนวความคิดที่แตกต่างโดยไม่เน้นการเชื่อฟังผู้มีอำนาจ เด็กจะได้รับการส่งเสริมให้ค้นหาความคิดใหม่ ๆ และแสดงความคิดเห็นของตนโดยไม่ต้องกลัวการต่อต้านจากผู้อื่น

() ครอบครัวแบบเอกฉันท์ คือครอบครัวที่มีสถานการณ์ไม่ขัดแย้งกัน คือเน้นมิติทั้งสองพร้อมกัน ให้เด็กแสวงหาความคิดใหม่ ๆ แต่ในขณะที่เดียวกันก็ต้องยอมรับความคิดของบิดามารดาเป็นสำคัญ จากการศึกษาทำให้พบว่าเด็กวัยรุ่นจากครอบครัวแบบปกป้องใช้เวลาในการชมโทรทัศน์มากที่สุด โดยชมรายการบันเทิงเป็นส่วนใหญ่ ส่วนวัยรุ่นจากครอบครัวแบบหลากหลายจะชมโทรทัศน์น้อยกว่าเด็กจากครอบครัวประเภทอื่น ๆ แต่สิ่งที่ชอบชมก็มักเป็นรายการข่าวและกิจกรรมสาธารณะ และเด็กจากครอบครัวชนิดนี้จะเป็นผู้มีกิจกรรมมากด้วย ส่วนในอีกการศึกษาหนึ่งพบว่าวัยรุ่นจากครอบครัวแบบเอกฉันท์เป็นผู้ที่ฟังวิทยุและอ่านหนังสือพิมพ์มากที่สุด (McLeod and O'Keefe, 1972)

แบบแผนการสื่อสารภายในครอบครัวนี้สามารถส่งเสริมลักษณะที่แตกต่างกันในเด็กมิติที่เน้นการเชื่อฟังนั้นไม่เหมาะสมสำหรับวัยรุ่น จึงเกิดสภาพที่ขัดแย้งในครอบครัวที่เน้นมิตินี้ ส่วนครอบครัวที่เน้นมิติทางความคิดและการใฝ่รู้นั้นสามารถส่งเสริมให้เด็กเลือกรายการของสื่อมวลชนที่ให้ความรู้และความจริงที่จะช่วยให้เด็กเกิดความคิดเห็นต่าง ๆ ได้

* การควบคุมการรับสื่อมวลชนในเด็กของบิดามารดา : อิทธิพลของครอบครัวในลักษณะสุดท้ายนี้ เป็นการรวบรวมพฤติกรรมหลายประเภทของบิดามารดาเข้าด้วยกัน ทั้งอิทธิพลของครอบครัวที่มีต่อการรับสื่อมวลชนของเด็กตั้งแต่ก่อนวัยเรียน หรืออาจเป็นการควบคุมที่เกิดเมื่อเด็กโตหรือเป็นวัยรุ่นแล้ว นอกจากนั้นครอบครัวยังอาจควบคุมสื่อมวลชนในเด็กทั้งโดยตั้งใจและไม่ตั้งใจ ส่วนอิทธิพลของครอบครัวต่อการรับสื่อมวลชนในเด็กในแนวทางสุดท้ายนี้เป็นการควบคุมของบิดามารดาต่อเด็กในขณะปัจจุบัน เป็นการควบคุมทางตรงและเป็นการควบคุมที่จงใจกระทำเป็นส่วนใหญ่

* งานวิจัยที่ตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเยาวชน

ในการศึกษาความคิดเห็นของมารดาจากสามประเทศในเอเชีย นั่น เคโตและคณะ (Kato, et. al., 2520) ได้ให้มารดา 200 คน ในแต่ละประเทศแสดงความคิดเห็นถึงผลดีและผลเสียของโทรทัศน์ว่ามีอะไรบ้าง ในด้านผลดีมารดาทั้งสามประเทศเห็นว่าโทรทัศน์สามารถช่วยในการเรียนรู้ของเด็ก นอกจากนั้นมารดาชาวญี่ปุ่นยังเห็นผลดีของโทรทัศน์ที่มีต่อการเล่นและการเข้าสังคม ส่วนผลเสียนั้นมารดาไทยส่วนใหญ่เห็นว่าทำให้เด็กเกียจคร้านเลียนแบบในโฆษณาสินค้าและเสียสุขภาพ มารดาชาวฟิลิปปินส์จะอ้างถึงการที่เด็กเรียนรู้ในสิ่งที่ไม่สมควร ส่วนมารดาชาวญี่ปุ่นเน้นผลเสียในด้านการลดความคิดสร้างสรรค์ของเด็ก

สำหรับงานวิจัยในประเทศไทย จารูวรรณ กันทะนิตย์ ได้ศึกษา "ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร" ผลการวิจัยพบว่านักศึกษาส่วนใหญ่มีทัศนคติในทางลบต่อเรื่องรักร่วมเพศ ปัจจัยที่เกี่ยวข้องกับสื่อพบว่าการเปิดรับวิทยุ โทรทัศน์ หนังสือพิมพ์ และนิตยสารไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษา และความคิดเห็นของนักศึกษาเกี่ยวกับสาเหตุของเรื่องรักร่วมเพศเกิดขึ้นมาจากสาเหตุสำคัญ 3 ประการคือ สภาพทางครอบครัว ตัวบุคคล สังคมและสภาพแวดล้อม นอกจากนี้การวิจัยยังพบว่ารักร่วมเพศจะส่งผลให้บุคคลมีปัญหาในการดำเนินชีวิตและปัญหาทางด้านจิตใจ ทำให้สังคมและวัฒนธรรมเสื่อมลง ตลอดจนเกิดความสับสนและปัญหาต่าง ๆ ทางสังคม การป้องกันแก้ไขพฤติกรรมรักร่วมเพศผู้วิจัยได้เสนอแนะว่าควรให้ความรู้เกี่ยวกับรักร่วมเพศและควบคุมการเผยแพร่เรื่องรักร่วมเพศหรือบุคคลรักร่วมเพศทางสื่อมวลชน ตลอดจนการปรับปรุงแก้ไขสภาพแวดล้อมและสังคมให้ดีขึ้น

* งานวิจัยที่ศึกษาการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเยาวชน

การวิจัยเกี่ยวกับการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชน โดยเฉพาะโทรทัศน์ได้รับความสนใจจากนักวิชาการหลายชาติ เรื่องที่น่าสนใจได้แก่

การควบคุมรายการ : หมายถึง การแนะนำส่งเสริมให้เด็กดูรายการโทรทัศน์ที่เป็นประโยชน์ กล่าวห้ามเด็กชมรายการโทรทัศน์ที่ไม่เหมาะสม หรือเปลี่ยนช่องรับโทรทัศน์ในขณะที่มีรายการที่ไม่เหมาะสมออกอากาศ บิดามารดาที่มีพฤติกรรมเช่นนี้ส่วนใหญ่จะเป็นผู้ที่มีความสนใจลักษณะและคุณภาพของรายการต่าง ๆ มีความใกล้ชิดกับลูก และมีเวลาที่รับชมรายการโทรทัศน์พร้อมกับเด็ก ผลการวิจัยของเฮสส์และโกลด์แมน (Hess and Goldman, 1962) ได้ศึกษามารดาชาวชิคาโกพบว่าการควบคุมรายการที่เด็กดูร้อยละ 26 ในขณะที่สามีมีบทบาทในเรื่องนี้น้อยกว่าส่วนการวิจัยในสหรัฐอเมริกาอีกเรื่องหนึ่ง (Mohr, 1978) พบว่าร้อยละ 8 ของบิดามารดาที่มีบุตรอายุระหว่าง 9-15 ปี แนะนำลูกในการชมรายการโทรทัศน์

การรับสื่อมวลชนพร้อมกับเด็ก : ในการที่บิดามารดาจะสามารถควบคุมการรับและการใช้สื่อมวลชนของเด็กของตนนั้น บิดามารดาจะต้องทราบว่าเด็กกำลังรับรายการอะไร และรายการนั้นมีความเหมาะสมกับเด็กมากน้อยเพียงใด และการที่บิดามารดาช่วยรับสื่อมวลชนพร้อมกับเด็กน้อยเท่าใดโอกาสที่จะควบคุมก็ย่อมจะมีน้อยตามไปด้วยเท่านั้น ในการวิจัยของเคโตและคณะ (Kato, et. al., 2520) พบว่าเด็กที่มาจากครอบครัวรายได้น้อย มีจำนวนร้อยละ 66 ที่ให้ข้อมูลว่าที่บ้านมีโทรทัศน์เป็นของตนเอง แต่เมื่อถามถึงการรับชมโทรทัศน์ เด็กตอบว่าได้ดูโทรทัศน์ทุกวันเป็น

จำนวนถึงร้อยละ 79 ซึ่งมีความเป็นไปได้ว่าเด็กได้ออกจากบ้านไปอาศัยชมโทรทัศน์ของเพื่อนบ้าน ซึ่งในกรณีเช่นนี้การที่บิดาหรือมารดาจะติดตามไปด้วยก็ย่อมจะเป็นไปได้ยาก

การพูดคุยกับเด็กถึงเรื่องราวในสื่อมวลชน : การที่ผู้ใหญ่พูดคุยกับเด็กเกี่ยวกับเรื่องราวในสื่อมวลชนนั้น อาจทำได้ทั้งก่อนรับสื่อมวลชน ขณะที่รับสื่อมวลชนพร้อมกับเด็ก และหลังจากที่ได้รับสื่อมวลชนไปแล้ว ในการวิจัยเด็กกับมารดาฝ่ายละ 200 คนในสามประเทศในเอเชีย เคโตและคณะ (Kato, et. al., 2520) เปิดเผยข้อมูลว่ากลุ่มตัวอย่างเด็กไทยที่มีอายุในช่วง 7 ถึง 10 ปี มักชอบพูดคุยกับเพื่อนเกี่ยวกับเรื่องราวในโทรทัศน์ (55%) มากกว่าที่จะพูดคุยกับบิดามารดาของตน (7%) และเด็กไทยพูดคุยกับบิดามารดาของตนด้วยเรื่องเกี่ยวกับสื่อมวลชนน้อยกว่าที่เด็กญี่ปุ่นหรือเด็กฟิลิปปินส์ นอกจากนี้มารดาไทยยังดูจะมีความรู้เกี่ยวกับบรรณนิมทางโทรทัศน์ของลูกน้อยกว่ามารดาชาวเอเชียชาติอื่น ๆ ที่ศึกษา

บทที่ 3

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์" มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับภาพของเพศที่ 3 ที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ว่ามีอิทธิพลทำให้เยาวชนเกิดการเบี่ยงเบนทางเพศหรือไม่ และเกิดการเบี่ยงเบนทางเพศได้อย่างไร นอกจากนี้ผู้วิจัยยังต้องการศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนเกี่ยวกับสภาพเงื่อนไขภายในครอบครัวและการมีส่วนร่วมช่วยกันตรวจสอบของผู้ปกครองว่าเป็นปัจจัยหนึ่งที่ช่วยยับยั้งหรือส่งเสริมให้เยาวชนเกิดการเบี่ยงเบนทางเพศภายหลังจากได้รับชมสารที่นำเสนอภาพหรือตัวละครเพศที่ 3 ได้หรือไม่ และมากน้อยเพียงใด เพื่อให้การวิจัยมีความถูกต้องและน่าเชื่อถือ ผู้วิจัยได้ใช้ระเบียบวิธีวิจัย (Research Methodology) ในเชิงสำรวจ (Survey Research) โดยมีการสร้างแบบสอบถาม (Questionnaire) เพื่อมาใช้เก็บข้อมูล และกำหนดกลุ่มประชากรที่จะศึกษาและทำการสุ่มตัวอย่างเฉพาะกลุ่มดังนี้

แหล่งข้อมูล

1. ข้อมูลปฐมภูมิ (Primary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการสัมภาษณ์กลุ่มตัวอย่างโดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือ
2. ข้อมูลทุติยภูมิ (Secondary data) เป็นข้อมูลที่ได้จากการศึกษาค้นคว้าข้อมูลจากเอกสาร ตำรา วารสาร วิทยานิพนธ์ รายงานการสำรวจ และรายงานการวิจัยทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษเพื่อศึกษาเกี่ยวกับพฤติกรรม การเปิดรับสารของเยาวชน บทบาทของครอบครัวที่มีต่อการเปิดรับสารของเยาวชน และอิทธิพลของสื่อมวลชนที่มีต่อความรู้สึกและพฤติกรรมของผู้รับสาร

ประชากร

กลุ่มประชากรที่ใช้ในการศึกษาวิจัยครั้งนี้คือ กลุ่มเยาวชนทั้งเพศชายและหญิง อายุระหว่าง 13-20 ปี ที่พักอาศัยอยู่ในเขตกรุงเทพมหานคร อย่างไรก็ตามจากการตรวจสอบสถิติของกลุ่มประชากรที่มีช่วงอายุดังกล่าวไม่มีหลักฐานใดระบุจำนวนได้อย่างแน่นอนว่ามีเท่าใด แต่ข้อมูลที่ใกล้เคียงที่สุดได้จากสำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติซึ่งเคยสำรวจ

กลุ่มวัยรุ่นในเขตกรุงเทพฯ ทั้งชายและหญิงอายุระหว่าง 15-21 ปี ที่อาศัยอยู่ในพื้นที่ 44 เขตสำนักงานเขตและ 2 สำนักงานสาขาของกรุงเทพมหานครเมื่อปี พ.ศ. 2541 พบว่ามีจำนวน 1,440,000 คน แยกเป็นเพศชาย 665,000 คน เพศหญิง 776,000 คน (ที่มา : กองวางแผนทรัพยากรมนุษย์ สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาการเศรษฐกิจและสังคมแห่งชาติ 2541) การวิจัยในครั้งนี้จึงอนุมานตัวเลขดังกล่าวโดยนำมาใช้เป็นจำนวนกลุ่มประชากร

ขนาดกลุ่มตัวอย่าง

ผู้วิจัยกำหนดจำนวนกลุ่มตัวอย่างด้วยวิธีการเปิดตารางสำเร็จรูปของ Taro Yamanae (Yamanae, 1970: 580-581 อ้างถึงในประคอง กรรณสูตร 2529:10) จากประชากรทั้งหมด 1,440,000 คน ที่ระดับความเชื่อมั่น 95 % ตามความคลาดเคลื่อนไม่เกิน 0.05 ได้กลุ่มตัวอย่างที่ 400 คน

การสุ่มตัวอย่าง

เนื่องจากกลุ่มประชากรคือกลุ่มวัยรุ่นมีเป็นจำนวนมาก ผู้วิจัยจึงใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบบังเอิญ (Accidental Sampling) โดยขอความร่วมมือกลุ่มประชากรให้ช่วยตอบแบบสอบถามตามห้างสรรพสินค้าที่กลุ่มประชากรนิยมไปเดินเที่ยว การเก็บข้อมูลจะใช้เวลาตลอดเดือนเมษายนทั้งเดือน ส่วนการเลือกห้างสรรพสินค้านั้น ผู้วิจัยใช้วิธีการสุ่มตัวอย่างแบบเจาะจง (Purposive Sampling) ซึ่งรายชื่อห้างสรรพสินค้าและแหล่งการค้ามีดังนี้

ชื่อห้างสรรพสินค้า/แหล่งการค้า	จำนวนแบบสอบถาม
1. ศูนย์การค้าสยาม	80
2. ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล สาขาลาดพร้าว	80
3. ห้างสรรพสินค้าเซ็นทรัล สาขาปิ่นเกล้า	80
4. ห้างสรรพสินค้าซีคอนสแควร์	80
5. ห้างสรรพสินค้าเดอะมอลล์ สาขาบางกะปิ	80
รวมแบบสอบถามทั้งหมด	400 ชุด

ตัวแปรในการวิจัย

การศึกษาค้นคว้าความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ มีแนวเหตุผลว่าเพศของเยาวชนซึ่งเป็นผู้รับสาร คำชี้แนะในการเปิดรับสื่อของผู้ปกครอง ประเภทรายการ และภาพของเพศที่ 3 ที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ เป็นปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นของเยาวชนในการเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ และจากแนวเหตุผลดังกล่าว ตัวแปรที่เกี่ยวข้องกับการวิจัยจึงมีดังนี้

สมมติฐานข้อที่ 1 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์

ตัวแปรอิสระ : เพศ อายุ ระดับการศึกษาของเยาวชน

ตัวแปรตาม : ความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์

สมมติฐานข้อที่ 2 ประเภทรายการโทรทัศน์ที่มีนักแสดงเพศที่ 3 ปรากฏมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

ตัวแปรอิสระ : ประเภทรายการ

ตัวแปรตาม : ความคิดเห็นที่มีต่อการเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

สมมติฐานข้อที่ 3 ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

ตัวแปรอิสระ : เพศ อายุ ระดับการศึกษาของเยาวชน

ตัวแปรตาม : การให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

เครื่องมือในการวิจัย

แบบสอบถาม แบ่งเนื้อหาออกเป็น 4 ตอนคือ

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

ลักษณะคำถาม : ข้อมูลเกี่ยวกับอายุ เพศ การศึกษาและครอบครัว ฯลฯ

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์

ลักษณะคำถาม : ข้อมูลการเปิดรับสื่อโทรทัศน์ของเยาวชน เช่น ความถี่ในการเปิดรับ ประเภทรายการ ฯลฯ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพเพศที่ 3

ลักษณะคำถาม : สํารวจความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์บ่อยครั้งจะมีอิทธิพลทำให้เยาวชนเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศได้มากน้อยเพียงใด

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของเยาวชนต่อบทบาทของผู้ปกครองในการให้คำแนะนำการเปิดรับสารที่นำเสนอภาพบุคคล เพศที่ 3

ลักษณะคำถาม : สํารวจความคิดเห็นของเยาวชนต่ออิทธิพลของครอบครัว เช่น การให้คำแนะนำระหว่างการเปิดรับสารที่ไม่มีความเหมาะสมต่อเยาวชนของผู้ปกครอง เป็นต้น ว่า มีบทบาทในการช่วยยับยั้งหรือส่งเสริมพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของเยาวชนได้มากน้อยเพียงใด ฯลฯ

การวัดค่าตัวแปร

1. ข้อมูลทั่วไป
  - 1.1 เพศ ได้แก่ เพศชาย หรือ เพศหญิง
2. พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์
  - 2.1 ประเภทรายการที่นิยมเปิดรับ จะให้ผู้ตอบแบบสอบถามให้ข้อมูลประเภทรายการอันประกอบด้วยรายการเกมโชว์ รายการสนทนา รายการตลก และละครโทรทัศน์เกี่ยวกับปริมาณที่เปิดรับชมได้มากกว่าหนึ่งข้อ ระดับที่กำหนดประกอบด้วย

1	หมายถึง	มากที่สุด
2	หมายถึง	มาก
3	หมายถึง	ปานกลาง
4	หมายถึง	น้อย
5	หมายถึง	น้อยที่สุด

3. ความคิดเห็นต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการที่นำเสนอภาพเพศที่ 3 ในส่วนนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 14 ข้อ เพื่อสอบถามถึงทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเพศที่ 3 แบ่งเป็นความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยดังนี้คือ

มากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 5
มาก	มีคะแนนเท่ากับ 4
ปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ 3
น้อย	มีคะแนนเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 1

ค่ามัธยฐานเลขคณิต (X) ที่คำนวณได้ แปลความดังนี้

4.21-5.00	=	มากที่สุด
3.41-4.20	=	มาก
2.61-3.40	=	ปานกลาง
1.81-2.60	=	น้อย
1.00-1.80	=	น้อยที่สุด

4. ความคิดเห็นของเยาวชนต่อบทบาทของผู้ปกครองในการให้คำแนะนำการเปิดรับสารที่นำเสนอภาพบุคคล เพศที่ 3 ในส่วนนี้เป็นแบบสอบถามมาตราส่วนประมาณค่า 5 ระดับจำนวน 9 ข้อ เพื่อสอบถามถึงคำชี้แนะของผู้ปกครองที่มีต่อการรับชมรายการโทรทัศน์เพศที่ 3 โดยแบ่งเป็นความคิดเห็นในเชิงเห็นด้วยดังนี้คือ

มากที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 5
มาก	มีคะแนนเท่ากับ 4
ปานกลาง	มีคะแนนเท่ากับ 3
น้อย	มีคะแนนเท่ากับ 2
น้อยที่สุด	มีคะแนนเท่ากับ 1

ค่ามัธยฐานเลขคณิต ($\bar{X}$) ที่คำนวณได้ แปลความดังนี้

4.21-5.00 = มากที่สุด

3.41-4.20 = มาก

2.61-3.40 = ปานกลาง

1.81-2.60 = น้อย

1.00-1.80 = น้อยที่สุด

ความน่าเชื่อถือของเครื่องมือ

ผู้วิจัยทำการทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) และความเชื่อถือได้ (Reliability) ของแบบสอบถามดังนี้

1. การทดสอบความเที่ยงตรง (Validity) นำแบบสอบถามที่ทำการออกแบบเรียบร้อยแล้วไปตรวจสอบความถูกต้อง ความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) โดยอาจารย์ที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์ กรรมการสอบวิทยานิพนธ์ และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ (wording) เพื่อขอคำแนะนำในการปรับปรุงแก้ไขเนื้อหาให้มีความถูกต้อง

2. การความเชื่อถือได้ (Reliability) นำแบบสอบถามที่ได้รับการตรวจสอบความเที่ยงตรงของเนื้อหา (Content Validity) แล้วมาทำการทดสอบความเชื่อถือได้ด้วยสูตรของครอนบาค-อัลฟา คือ

$$\infty = \frac{K}{K-1} (1 - \frac{\sum Vi}{Vt})$$

เมื่อ ∞ = ความเชื่อถือได้

K = จำนวนข้อ

V_i = ความแปรปรวนของคะแนนแต่ละข้อ

V_t = ความแปรปรวนของคะแนนรวมทุกข้อ

จากการทดสอบความเชื่อถือได้ของแบบสอบถามพบว่ามีความเชื่อถือได้อยู่ในระดับ 0.75

การวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยนำคำตอบที่ได้จากแบบสอบถามมาหาค่าทางสถิติ โดยแต่ละข้อนำมาลงรหัสแปลงคำตอบให้ออกมาในลักษณะของค่าตัวเลข แล้วกรอกข้อมูลลงในแบบฟอร์มการลงรหัสและบันทึกข้อมูลลงในคอมพิวเตอร์ เพื่อประมวลผลโดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติด้านสังคมศาสตร์ (Statistical Package for the Social Science-SPSS) คำนวณค่าสถิติต่าง ๆ ดังนี้

แบบสอบถาม

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ ด้วยจำนวนร้อยละ

ตอนที่ 2 ระดับความสัมพันธ์และพฤติกรรมกรับชมรายการโทรทัศน์ของเยาวชน สถิติที่ใช้คำนวณตอนที่ 2 ประกอบด้วย ค่าร้อยละ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของเยาวชนต่อการเปิดรับสื่อที่นำเสนอภาพบุคคลเพศที่ 3 ใช้วิธีคำนวณโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของเยาวชนต่อบทบาทของผู้ปกครองในการให้คำแนะนำต่อการเปิดรับสารที่นำเสนอภาพบุคคลเพศที่ 3 ใช้วิธีคำนวณโดยหาค่าคะแนนเฉลี่ย ($\bar{X}$) ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน (SD)

สูตรที่ใช้คำนวณค่าคะแนนเฉลี่ย

$$\bar{X} = \frac{\sum fx}{N}$$

เมื่อ $\bar{X}$ แทน ค่าเฉลี่ยน้ำหนักคำตอบ

x แทน คะแนนที่กำหนดตามสเกล

f แทน จำนวนผู้ตอบแต่ละข้อคำถาม

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม

สูตรที่ใช้คำนวณค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐาน

$$SD = \sqrt{\frac{N \sum fx^2 - (\sum fx)^2}{N}}$$

เมื่อ SD แทน ค่าความเบี่ยงเบนมาตรฐานของคะแนน

$\sum fx^2$ แทน ผลรวมคะแนนแต่ละตัวด้วยกำลังสอง

$(\sum fx)^2$ แทน ผลรวมของคะแนนดิบทั้งหมดยกกำลังสอง

N แทน จำนวนผู้ตอบแบบสอบถาม (ประคอง กรรณสูตร, 2528 : 60)

ในแบบสอบถามตอนที่ 3 และ 4 จะมีการกำหนดค่าน้ำหนักของคำตอบ เป็น 5 ระดับคือ

มากที่สุด	=	5
มาก	=	4
ปานกลาง	=	3
น้อย	=	2
น้อยที่สุด	=	1

นอกจากนี้ผู้วิจัยยังหาความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง กับความคิดเห็นของเยาวชนต่อการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ ประเภทของรายการ กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ และการให้คำแนะนำของผู้ปกครองกับความคิดเห็นของเยาวชนต่ออิทธิพลของการนำเสนอภาพที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ โดยใช้สถิติอนุमान ได้แก่การวิเคราะห์ ค่าไคสแควร์ เพื่อศึกษาหาความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัวแปรเพื่อทดสอบสมมติฐานที่ตั้งไว้

สูตรที่ใช้คำนวณค่าความสัมพันธ์ด้วยวิธีของไค-สแควร์

$$X^2 = \sum \frac{(O_{ij} - E_{ij})^2}{E_{ij}}$$

เมื่อ O_{ij} แทน ค่าสังเกต

E_{ij} แทน ค่าคาดหวัง

หลังจากได้ผลการคำนวณทางสถิติแล้ว ผู้วิจัยจะตีความหมายจากตัวเลขที่ได้ให้ออกมา ในรูปของตารางการวิจัย และจะนำไปสู่การอภิปรายผลต่อไป

บทที่ 4

ผลการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์” มีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษาทัศนคติของเยาวชนเกี่ยวกับภาพของเพศที่ 3 ที่ปรากฏในสื่อโทรทัศน์ว่ามีอิทธิพลทำให้เยาวชนเกิดการเบี่ยงเบนทางเพศได้หรือไม่ อย่างไร นอกจากนี้ยังศึกษาความคิดเห็นของเยาวชนว่าคำแนะนำของผู้ปกครองในการเลือกเปิดรับสารจะช่วยยับยั้งหรือส่งเสริมให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศหลังจากได้รับชมภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ได้หรือไม่ อย่างไร

จากการวิจัย สามารถจัดลำดับการรายงานผลได้ดังนี้คือ

- ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม
- ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์
- ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและทัศนะของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพเพศที่ 3
- ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3
- ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

ตอนที่ 1 ข้อมูลเกี่ยวกับผู้ตอบแบบสอบถาม

ข้อมูลในตอนนี้เป็นข้อมูลพื้นฐานของผู้ตอบแบบสอบถาม ประกอบด้วยข้อมูลในด้าน เพศ อายุ ระดับการศึกษา และบุคคลที่ผู้ตอบแบบสอบถามพักอาศัยอยู่ด้วย รายละเอียดมีดังนี้

ตารางที่ 1 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเพศ

เพศ	จำนวน	ร้อยละ
ชาย	179	44.8
หญิง	221	55.2
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 1 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นเพศหญิงจำนวน 221 คน คิดเป็น ร้อยละ 55.2 เพศชายจำนวน 179 คน คิดเป็นร้อยละ 44.8

ตารางที่ 2 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามช่วงอายุ

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวน	ร้อยละ
13-15	33	8.2
16-18	139	34.8
19-20	228	57.0
รวม	400	100.00

จากตารางที่ 2 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่อายุ 19-20 ปี จำนวน 228 คน คิดเป็น ร้อยละ 57 รองลงมาคืออายุ 16-18 ปี จำนวน 139 คน คิดเป็นร้อยละ 34.8 อายุ 13-15 ปี จำนวน 33 คน คิดเป็นร้อยละ 8.2 ตามลำดับ

ตารางที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามระดับการศึกษา

ระดับการศึกษา	จำนวน	ร้อยละ
มัธยมศึกษา	126	31.5
ปวช.	26	6.5
ปวส.	72	18.0
ปริญญาตรี	176	44.0
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 3 แสดงว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่เป็นผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรี จำนวน 176 คน คิดเป็นร้อยละ 44 รองลงมาเป็นผู้กำลังศึกษาในระดับมัธยมศึกษา 126 คน คิดเป็นร้อยละ 31.5 นอกนั้นเป็นผู้ที่อยู่ในระหว่างศึกษาในสายวิชาชีพคือ ระดับ ปวช. จำนวน 26 คน หรือร้อยละ 6.5 และ ปวส. 72 คน หรือร้อยละ 18

ตอนที่ 2 พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์

วัตถุประสงค์ของแบบสอบถามในตอนนี้อยู่เพื่อศึกษาถึงพฤติกรรมการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ของกลุ่มตัวอย่าง ขอบเขตการศึกษาประกอบด้วย สถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเปิดรับมากที่สุด ประเภทและชื่อรายการที่รับชมมากที่สุด นอกจากนี้ยังศึกษาการรับชมรายการโทรทัศน์ว่าส่วนใหญ่กลุ่มตัวอย่างรับชมรายการกับใคร ผลการวิจัยมีดังนี้

ตารางที่ 4 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามสถานีโทรทัศน์ที่เปิดรับชม

สถานีโทรทัศน์	จำนวน	ร้อยละ
ช่อง 3	255	63.8
ช่อง 5	49	12.3
ช่อง 7	62	15.4
ช่อง 9	6	1.4
ช่อง 11	1	0.3
ไอทีวี	27	6.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 4 แสดงว่าสถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเปิดรับชมมากที่สุดคือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 คิดเป็นร้อยละ 63.8 หรือจำนวน 255 คน เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากกลุ่มตัวอย่างเป็นกลุ่มวัยรุ่น และในช่วงที่เก็บข้อมูลพบว่าสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 มีละครที่ได้รับความนิยมหลายเรื่อง จึงเป็นเหตุให้มีกลุ่มวัยรุ่นเปิดรับชมสถานีโทรทัศน์ช่องดังกล่าวมากที่สุด รองลงมาคือ สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 7 จำนวน 62 คน (ร้อยละ 15.4) สถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 49 คน (ร้อยละ 12.3) สถานีโทรทัศน์ไอทีวีจำนวน 27 คนร้อยละ 6.8 สถานีโทรทัศน์ช่อง 9 อ.ส.ม.ท. จำนวน 6 คน (ร้อยละ 1.4) ลำดับสุดท้ายที่กลุ่มตัวอย่างเปิดรับน้อยที่สุดคือสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 มีจำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.3 สำหรับสถานีโทรทัศน์แห่งประเทศไทยช่อง 11 มีผู้รับชมน้อยที่สุด เนื่องจากสถานีโทรทัศน์ช่องนี้ส่วนใหญ่เน้นการแพร่ภาพสารคดีหรือเรื่องทางวิชาการ แต่มีรายการบันเทิงน้อยจึงเป็นเหตุให้มีกลุ่มตัวอย่างเปิดรับชมน้อยที่สุด

ตารางที่ 5 แสดงจำนวนร้อยละของระดับความนิยมในการเปิดรับประเภทรายการโทรทัศน์

ประเภทรายการ	ระดับความชอบ					รวม
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	
รายการเกมโชว์	26.2	35.5	20.8	15.5	2.0	100.0
รายการสนทนา	17.5	12.8	28.2	35.0	6.5	100.0
รายการตลก	11.8	23.0	29.2	30.0	6.0	100.0
ละครโทรทัศน์	44.0	27.4	16.8	9.5	2.3	100.0

จากตารางที่ 5 แสดงประเภทรายการโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างนิยมเปิดรับสามารถสรุปถึงระดับความชอบได้ดังนี้คือ รายการเกมโชว์ กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 35.5) ชอบรายการประเภทนี้ในระดับมาก รายการสนทนาและรายการตลก กลุ่มตัวอย่างชอบรายการทั้ง 2 ประเภทดังกล่าวในระดับน้อยคือคิดเป็นจำนวนร้อยละ 35 และ 30 ตามลำดับ สำหรับรายการละครโทรทัศน์พบว่ากลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ (ร้อยละ 44) ชื่นชอบละครโทรทัศน์มากที่สุด สาเหตุที่รายการละครโทรทัศน์เป็นที่ชื่นชอบของกลุ่มตัวอย่างมากที่สุด เนื่องจากละครโทรทัศน์เป็นความบันเทิงที่มีรสชาดหลากหลายมากกว่ารายการทั้ง 3 ประเภทคือรายการเกมโชว์ รายการสนทนา และรายการตลก ประกอบกับวัยรุ่นเป็นวัยที่ชอบความสนุกสนาน ด้วยเหตุนี้การเปิดรับชมรายการละครโทรทัศน์จึงเป็นอีกทางเลือกหนึ่งที่สามารถตอบสนองความเพลิดเพลินได้มากกว่า

ตารางที่ 6 แสดงจำนวนร้อยละของคำตอบจาก 400 คน ในรายการที่กลุ่มตัวอย่างนิยม
รับชม 5 ลำดับ

อันดับ	ชื่อเรื่อง	ประเภทรายการ	สถานีออกอากาศ	ร้อยละ
1	เขาวานให้หนูเป็นสายลับ	ละคร	ช่อง 3	187 (23.4)
2	ทไวไลท์โซว์	สารบันเทิง	ช่อง 3	172 (21.5)
3	ชิงร้อยชิงล้าน	เกมโชว์	ช่อง 5	156 (19.5)
4	หงส์เหนือมังกร	ละคร	ช่อง 5	146 (18.3)
5	บ้านทรายทอง	ละคร	ช่อง 3	138 (17.3)
รวม				799 (100.0)

จากตารางที่ 6 มีกลุ่มตัวอย่างตอบคำถามรวมทั้งหมด 799 คำตอบ ปรากฏว่าในช่วง
ระยะเวลาที่ผู้วิจัยเก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนิยมรับชมละครเรื่อง "เขาวานให้หนูเป็นสายลับ" มากที่
สุดเป็นจำนวน 187 คน (ร้อยละ 23.4) รองลงมาคือรายการทไวไลท์โซว์ ซึ่งเป็นรายการสาร
บันเทิง (Variety) 172 คน (ร้อยละ 21.5) อันดับ 3 ได้แก่รายการเกมโชว์ "ชิงร้อยชิงล้าน" 156 คน
(ร้อยละ 19.5) อันดับ 4 ละครเรื่อง "หงส์เหนือมังกร" จำนวน 146 คน (ร้อยละ 18.3) และอันดับ 5
ได้แก่ละครเรื่อง "บ้านทรายทอง" 138 คนหรือร้อยละ 17.3 และเป็นที่น่าสนใจกว่ารายการที่ติด 5
อันดับที่ได้รับความนิยมเป็นรายการที่แพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 ถึง 3 รายการ
ส่วนที่เหลืออีก 2 รายการแพร่ภาพทางสถานีโทรทัศน์กองทัพบกช่อง 5 นอกจากนี้รายการที่กลุ่มตัว
อย่างเปิดรับชมมากที่สุดใน 5 อันดับแรกเป็นรายการละครถึง 3 เรื่อง โดยมีรายการเกมโชว์ และ
รายการสารบันเทิงอย่างละ 1 เรื่อง อย่างไรก็ตามจากการดูเนื้อหารายการที่กลุ่มตัวอย่างนิยม
เปิดรับใน 5 อันดับแรก พบว่ารายการส่วนใหญ่ไม่ได้นำเสนอภาพของเพศที่ 3 แต่จะมีเพียงรายกา
รทไวไลท์โซว์และชิงร้อยชิงล้านเท่านั้นที่มีการนำนักแสดงเพศที่ 3 มาออกรายการบ้างเป็นครั้ง
คราว

ตารางที่ 7 แสดงจำนวนร้อยละกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างรับชมรายการโทรทัศน์ด้วย

บุคคลที่รับชมด้วย	จำนวน	ร้อยละ
พ่อ/แม่ และพี่น้อง	219	54.8
เพื่อน	64	16.0
คนเดียว	94	23.4
ญาติ	23	5.8
รวม	400	100.0

จากตารางที่ 7 แสดงว่าบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างรับชมรายการโทรทัศน์ด้วยมากที่สุดคือ พ่อ/แม่และพี่น้องเป็นจำนวนสูงถึง 219 คนหรือร้อยละ 54.8 รองลงมาคือรับชมคนเดียวจำนวน 94 คน (ร้อยละ 23.4) รับชมกับเพื่อนและญาติเป็นกลุ่มที่รองลงมาตามลำดับ คือ 64 คนหรือร้อยละ 16 และญาติ 23 คนหรือร้อยละ 5.8

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพเพศที่ 3

ในตอนนี้ ผู้วิจัยมุ่งศึกษาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อเพศที่ 3 ว่ามีความรู้สึก และมีทัศนะอย่างไต่่อนักแสดงเพศที่ 3 ในขณะที่รับชมรายการโทรทัศน์ ซึ่งผลการวิจัยที่ได้มีดังนี้คือ

ตารางที่ 8 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างที่มีความคิดเห็นต่อความหมายของ
เพศที่ 3

ความหมายของเพศที่ 3	จำนวน (คน)	ร้อยละ
ทอม,ดี	66	13.1
ตุ๊ด,แต้ว	98	19.5
เกย์,เลสเบี้ยน	36	7.2
บุคคลที่มี 2 เพศในคนเดียว	54	10.8
ทุกข้อที่กล่าวมา	248	49.4
รวม	502	100.0

จากตารางที่ 8 กลุ่มตัวอย่างได้ตอบแบบสอบถามจำนวน 502 คำตอบที่มีต่อภาพของเพศที่ 3 คำถามในข้อนี้ผู้ตอบสามารถตอบได้มากกว่า 1 ข้อ ปรากฏว่าส่วนใหญ่ 248 คน หรือร้อยละ 49.4 เห็นว่าความหมายของเพศที่ 3 ครอบคลุมตั้งแต่พฤติกรรมการเป็นทอม, ดี ตุ๊ด, แต้ว เกย์, เลสเบี้ยน และผู้ที่มี 2 เพศในบุคคลคนเดียว ส่วนกลุ่มตัวอย่างอีก 98 คน (19.5) มีความคิดเห็นว่าเป็นเพศที่ 3 หมายถึงตุ๊ด, แต้ว รองลงมาจำนวน 54 คนหรือร้อยละ 10.8 เห็นว่าหมายถึงบุคคลที่มี 2 เพศในคนเดียว และเห็นว่ามีความหมายครอบคลุมแค่ทอม,ดี และเกย์,เลสเบี้ยนมีจำนวน 66 คน (ร้อยละ 13.1) และ 36 คน (ร้อยละ 7.2) ตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากสังคมปัจจุบันเข้าใจว่าเพศที่ 3 มากขึ้น

ตารางที่ 9 ตารางแสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อ
เพศที่ 3

ความคิดเห็นต่อเพศที่ 3	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่า SD	ระดับ
1. ความคิดเห็นต่อเพศที่ 3			
1.1 นำสงสาร น่าเห็นใจ	2.80	1.10	ปานกลาง
1.2 เรื่องส่วนบุคคล	3.74	1.08	มาก
1.3 เป็นคนกลุ่มหนึ่งที่มีแนวทางเป็น ของตนเอง	3.52	0.95	มาก
1.4 เป็นคนที่มีความผิดปกติจากธรรม ชาติ	3.35	1.08	มาก
1.5 เป็นคนที่ไม่ได้รับการยอมรับจาก สังคม	2.90	0.95	ปานกลาง
2. เพศที่ 3 เป็นบุคคลประเภท			
2.1 เป็นกลุ่มสังคมที่จัดว่าน่าสงสาร	2.60	1.07	น้อย
2.2 เป็นกลุ่มสังคมที่เรียกร้องความสนใจ	3.36	0.98	ปานกลาง
2.3 เป็นกลุ่มสังคมที่มีวิถีชีวิตของตนเอง			
2.4 เป็นกลุ่มสังคมที่ต่อต้านกลุ่มสังคมที่ เป็นปกติธรรมดา	3.46	0.90	มาก
3. บทบาทเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	2.80	1.02	ปานกลาง
3.1 การแสดง			
3.2 ความสนุก			
3.3 ประทับใจ	3.64	0.85	มาก
3.4 เรื่องไร้สาระ	3.78	0.88	มาก
	2.75	1.10	ปานกลาง
	3.26	1.23	ปานกลาง

จากตารางที่ 9 แสดงว่าความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อเพศที่ 3 ในเรื่องความน่าสงสาร ความน่าเห็นใจ การเป็นคนที่มีความผิดปกติจากธรรมชาติ และการเป็นคนที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในเรื่องดังกล่าวในระดับปานกลางคือ 2.80, 3.35 และ 2.90 ตามลำดับ ส่วนเรื่องที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยเป็นอย่างมากได้แก่การมองว่าพฤติกรรมของเพศที่ 3 เป็นเรื่องส่วนบุคคล (3.74) และเป็นเรื่องของคนกลุ่มหนึ่งที่มีแนวทางเป็นของตนเอง (3.52) เหตุที่กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยกับเรื่องดังกล่าวในระดับมากเป็นสิ่งที่สะท้อนให้เห็นว่าปัจจุบันเพศที่ 3 เป็นเรื่องปกติของคนในสังคมและให้การยอมรับด้วยความเข้าใจมากขึ้น

นอกจากนี้กลุ่มตัวอย่างมองว่าเพศที่ 3 เป็นกลุ่มสังคมที่มีความน่าสงสารในระดับน้อย (2.60) และเห็นว่าเป็นกลุ่มสังคมที่เรียกร้องความสนใจรวมทั้งเป็นกลุ่มสังคมที่ต่อต้านกลุ่มสังคมที่เป็นปกติธรรมดาในระดับปานกลางคือ 3.36 และ 2.80 ตามลำดับ แต่ในขณะที่เดียวกันกลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเพศที่ 3 เป็นกลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตเป็นของตนเองในระดับมากคือ 3.46 ซึ่งในข้อหลังนี้เห็นได้ว่ามีความสอดคล้องกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ที่กลุ่มตัวอย่างมองเพศที่ 3 เป็นเรื่องสิทธิส่วนบุคคลมากขึ้น

บทบาทเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นเรื่องของความสนุกสนานและการแสดงในระดับมากคือ 3.78 และ 3.64 ตามลำดับ เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากบทบาทของเพศที่ 3 ในรายการต่าง ๆ สามารถช่วยสร้างสีสันให้กับรายการ ซึ่งส่วนใหญ่มักได้รับบทบาทที่โดดเด่น และช่วยให้การแสดงมีบรรยากาศเหมือนกับสังคมจริงมากขึ้น แต่อย่างไรก็ตามกลุ่มตัวอย่างคิดว่าการแสดงของเพศที่ 3 สร้างความประทับใจในการรับชม และเห็นว่าการแสดงของเพศที่ 3 เป็นเรื่องไร้สาระในระดับปานกลาง (2.75 และ 3.26 ตามลำดับ)

ตารางที่ 10 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์

ทัศนะต่อเพศที่ 3	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่า SD	ระดับ
1. ความเหมาะสมของภาพเพศที่ 3	2.86	0.76	<u>ปานกลาง</u>
2. การจดจำบทบาทการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3	2.33	0.94	น้อย
3. ความสม่ำเสมอในการติดตามภาพของเพศที่ 3	2.28	0.82	น้อย
4. การเปิดโอกาสให้มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏในรายการโทรทัศน์	2.60	0.81	น้อย
5. ความประทับใจในบทบาทนักแสดงเพศที่ 3	2.58	0.90	น้อย
6. ความดึงดูดใจของนักแสดงเพศที่ 3 ที่ทำให้ติดตาม	2.95	1.06	<u>ปานกลาง</u>
7. ความบ่อยในการติดตามชมรายการที่มีนักแสดงเพศที่ 3	2.50	0.83	น้อย
8. การนำสิ่งที่นักแสดงเพศที่ 3 แสดงมาใช้ในชีวิตประจำวัน	1.30	1.40	<u>น้อยที่สุด</u>
9. การเลียนแบบการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3	0.79	1.17	<u>น้อยที่สุด</u>

จากตารางที่ 10 ข้อมูลที่ได้จากการสำรวจทัศนะของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ ในเรื่องความเหมาะสมของภาพเพศที่ 3 กลุ่มตัวอย่างให้ความสำคัญกับเรื่องดังกล่าวอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.86 และให้ความสำคัญต่อการจดจำบทบาทการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3 รวมทั้งความสม่ำเสมอในการติดตามภาพของเพศที่ 3 ในระดับน้อยคือ 2.33 และ 2.28 ตามลำดับ ความดึงดูดใจของนักแสดงเพศที่ 3 ที่ทำให้การแสดงมีความน่าสนใจติดตามอยู่ในระดับปานกลางคือ 2.95 ส่วนเรื่องการเปิดโอกาสให้มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏในรายการโทรทัศน์ ความประทับใจในบทบาทนักแสดงเพศที่ 3 และอัตราเฉลี่ยในการติดตามรายการที่มีนักแสดงเพศที่ 3 พบว่าอยู่ในระดับน้อยคือ 2.60, 2.58 และ 2.50 ตามลำดับ สำหรับเรื่องการนำสิ่งที่นักแสดงเพศที่ 3 แสดงมาใช้ในชีวิตประจำวันและการเลียนแบบการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3 พบว่ามีในระดับน้อยที่สุดคือ 1.30 และ 0.79 ตามลำดับ เหตุที่กลุ่มตัวอย่างนำบทบาทของเพศที่ 3 มาใช้ในชีวิตประจำวันและเลียนแบบการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3 น้อยที่สุด เป็นเพราะกลุ่มตัวอย่างเข้า

ในดีว่าการแสดงบทบาทของเพศที่ 3 เป็นเรื่องราวในละคร และเป็นกรรับชมเพียงเพื่อความบันเทิง แต่สำหรับความเหมาะสมของภาพเพศที่ 3 และความดึงดูดใจของนักแสดงเพศที่ 3 ที่ทำให้ติดตามกลุ่มตัวอย่างเลือกในระดับปานกลางเป็นเพราะว่าความคุ้นเคยในภาพของนักแสดงเพศที่ 3 ที่ปรากฏในรายการโทรทัศน์ต่าง ๆ นั้นปัจจุบันได้มีมากขึ้น

ตารางที่ 11 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามเหตุผลในการเลียนแบบนักแสดงเพศที่ 3

เหตุผลในการเลียนแบบ	จำนวนของผู้แสดงเหตุผล [(คน) (ร้อยละ)]				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
1. ความสนุก	25 (18.2)	40 (29.2)	43 (31.4)	17 (12.4)	12 (8.8)
2. การแสดง	5 (3.6)	27 (19.7)	50 (36.5)	24 (17.5)	31 (22.6)
3. ประทับใจ	- (0.0)	14 (10.2)	53 (38.7)	28 (20.4)	42 (30.7)
4. เป็นที่ยอมรับ	1 (0.7)	3 (2.2)	38 (27.7)	44 (32.1)	51 (37.2)
5. ต้องการเป็นเหมือนดาราที่แสดง	- (0.0)	3 (2.2)	37 (27.0)	27 (19.7)	70 (51.1)

จากตารางที่ 11 กลุ่มตัวอย่างเลียนแบบนักแสดงเพศที่ 3 จากจำนวนทั้งหมด 137 คนที่ให้เหตุผลว่าเป็นเรื่องความสนุกสนาน เป็นการแสดง และมีความประทับใจ ทั้ง 3 หัวข้อนี้อยู่ในระดับปานกลางเรียงตามลำดับได้ดังนี้คือ 43 คน (ร้อยละ 31.4), 50 คน (ร้อยละ 36.5) และ 53 คนหรือร้อยละ 38.7 สำหรับเหตุผลต้องการเป็นที่ยอมรับและต้องการเป็นเหมือนดาราที่แสดงอยู่ในระดับน้อยที่สุดคือ 51 คน (ร้อยละ 37.2) และ 70 คนหรือร้อยละ 51.1 ตามลำดับ อย่างไรก็ตามสำหรับกลุ่มตัวอย่างที่เลียนแบบและให้เหตุผลว่าเลียนแบบเพื่อความสนุกสนาน โดยเลือกในระดับมากที่สุดมีจำนวน 25 คนหรือร้อยละ 18.2

ตารางที่ 12 แสดงประเภทรายการที่กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่ามียผลทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ

ประเภทรายการ	ค่าเฉลี่ย (X)	ค่า SD	ระดับ
รายการเกมโชว์	3.80	0.68	มาก
รายการสนทนา	3.57	0.73	มาก
รายการตลก	2.95	0.70	ปานกลาง
รายการละครโทรทัศน์	4.47	0.72	มากที่สุด

จากตารางที่ 12 การศึกษาประเภทรายการว่ามีผลทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศอย่างน้อยเพียงใด กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ารายการประเภทละครโทรทัศน์มีผลทำให้เกิดการเปลี่ยนแปลงพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3 ได้ในระดับมากที่สุด (4.47) เหตุที่เป็นเช่นนี้เนื่องจากบทบาทในละครเป็นการแสดงออกที่เหมือนกับชีวิตจริงมากกว่ารายการทั่ว ๆ ไป และเป็นรายการที่ต้องติดตามชมมากที่สุด รวมทั้งเห็นบทบาทของเพศที่ 3 ได้ชัดเจนที่สุด ดังนั้นกลุ่มตัวอย่างจึงเชื่อว่ารายการละครโทรทัศน์มีผลทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศมากที่สุด ส่วนรายการสนทนาและรายการเกมโชว์อยู่ในระดับมาก (3.57 และ 3.80 ตามลำดับ) สำหรับรายการตลกกลุ่มตัวอย่างเชื่อว่ามียผลในระดับปานกลาง (2.95)

ตารางที่ 13 แสดงการเปรียบเทียบเพศชายเพศหญิงกับการเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของคำตอบ

เพศ	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เลียนแบบ [(คน) (ร้อยละ)]					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
ชาย	0 (0.0)	10 (5.6)	15 (8.4)	19 (10.6)	23 (12.8)	112 (62.6)
หญิง	1 (0.5)	2 (0.9)	23 (10.4)	26 (11.7)	36 (16.3)	133 (60.2)

จากตารางที่ 13 การเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงในการเลียนแบบพฤติกรรมของดาราเพศที่ 3 พบว่าทั้งชายและหญิงส่วนใหญ่ไม่เคยเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบนคือ จากจำนวนผู้ตอบแบบสอบถามเพศชาย 179 คน ที่ตอบว่าไม่เคยมีจำนวน 112 คน (ร้อยละ 62.6) ส่วนเพศหญิงจากจำนวน 221 คน มี 133 คน (ร้อยละ 60.2) ที่ตอบว่าไม่เคยเลียนแบบสำหรับผู้ที่เคยเลียนแบบในกลุ่มเพศชาย ระดับน้อยที่สุดมีจำนวน 23 คน (ร้อยละ 12.8) ระดับน้อย 19 คน (ร้อยละ 10.6) ปานกลาง 15 คน (ร้อยละ 8.4) ระดับมาก 10 คน (ร้อยละ 5.6) และการเลียนแบบในระดับมากที่สุดปรากฏว่าไม่มีผู้ใดเลือกตอบในข้อนี้ สำหรับการเลียนแบบพฤติกรรมเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ของเพศหญิงระดับน้อยที่สุดมีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 16.3) ระดับน้อย 26 คน (ร้อยละ 11.8) ปานกลาง 23 คน (ร้อยละ 10.4) มาก 2 คน (ร้อยละ 0.9) และมากที่สุดจำนวน 1 คนหรือร้อยละ 0.5 อย่างไรก็ตามถ้ามองโดยภาพรวมทั้งสองเพศที่เลียนแบบพฤติกรรมของดาราเพศที่ 3 จะเห็นว่าผู้ที่ตอบว่าเลียนแบบในระดับน้อยที่สุดมีมากกว่าระดับอื่น ๆ

ตารางที่ 14 แสดงจำนวนร้อยละของกลุ่มตัวอย่างโดยเปรียบเทียบอายุกับการเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เลียนแบบ [(คน) (ร้อยละ)]					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
13-15	0 (0.0)	1 (3.0)	0 (0.0)	8 (24.2)	9 (27.3)	15 (45.5)
16-18	0 (0.0)	7 (5.0)	11 (7.9)	13 (9.4)	15 (10.8)	93 (66.9)
19-20	1 (0.4)	4 (1.8)	27 (11.8)	24 (10.5)	35 (15.4)	137 (60.1)

จากตารางที่ 14 ในการเปรียบเทียบช่วงอายุกับการเลียนแบบพฤติกรรมเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์พบว่าทุกช่วงอายุส่วนใหญ่ไม่เคยเลียนแบบพฤติกรรมดังกล่าวมีรายละเอียดคือ กลุ่มตัวอย่างที่มีอายุ 13-15 ปีที่ตอบไม่เคยเลียนแบบเลยมีจำนวน 15 คนจากทั้งหมด 33 คน หรือคิดเป็นร้อยละ 45.5, 16-18 ปีไม่เคยจำนวน 93 คนจาก 139 คนหรือร้อยละ 66.9 และ 19-20 ปีตอบว่าไม่เคย 137 คนจาก 228 คนหรือร้อยละ 60.1 ในกลุ่มตัวอย่างที่อยู่ในช่วง 13-15 ปีที่เลียนแบบในระดับน้อยที่สุดมีจำนวน 9 คน (ร้อยละ 27.3) ระดับน้อย 8 คน (ร้อยละ 24.2) มาก 1 คน (ร้อยละ 3) ส่วนปานกลางและมากที่สุดไม่มีผู้ตอบแบบสอบถามในส่วนนี้ ช่วงอายุ 16-18 ปี เลียนแบบในระดับน้อยที่สุดมี 15 คน (ร้อยละ 10.8) ระดับน้อย 13 คน (ร้อยละ 9.4) ปานกลาง 11 คน (ร้อยละ 7.9) มาก 7 คน (ร้อยละ 5) และไม่มีกลุ่มตัวอย่างรายใดที่เลือกในระดับมากที่สุด สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุระหว่าง 19-20 ปีเลียนแบบในระดับน้อยที่สุดมี 35 คน (ร้อยละ 15.4) น้อย 24 คน (ร้อยละ 10.5) ปานกลาง 27 คน (ร้อยละ 11.8) มาก 4 คน (ร้อยละ 1.8) และระดับมากที่สุดจำนวน 1 คน (ร้อยละ 0.4) เมื่อมองโดยภาพรวมสาเหตุที่ช่วงอายุ 19-20 ปีมีการเลียนแบบค่อนข้างมากกว่าวัยอื่น ๆ เป็นเพราะพวกเขาคือว่าเป็นวัยผู้ใหญ่แล้ว มีความรับผิดชอบต่อชีวิตของตนเองและสามารถทำอะไรที่ตนเองอยากจะทำได้

ตารางที่ 15 แสดงการเปรียบเทียบระดับการศึกษากับการเลียนแบบพฤติกรรมของนัก
แสดงเพศที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของคำตอบ

ระดับ การศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่างที่เลียนแบบ [(คน) (ร้อยละ)]					
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด	ไม่เคย
มัธยมศึกษา	0 (0.0)	8 (6.3)	3 (2.4)	17 (13.5)	22 (17.5)	76 (60.3)
ปวช.	0 (0.0)	0 (0.0)	2 (7.7)	0 (0.0)	3 (11.5)	21 (80.8)
ปวส.	0 (0.0)	0 (0.0)	6 (8.3)	7 (9.7)	11 (15.3)	48 (66.7)
ปริญญาตรี	1 (0.6)	4 (2.3)	27 (15.3)	21 (11.9)	23 (13.1)	100 (56.8)

ตารางที่ 15 เมื่อนำตัวแปรด้านการศึกษามาเปรียบเทียบกับพฤติกรรมในการเลียนแบบพบว่าทุกระดับการศึกษาส่วนใหญ่ไม่เคยเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3 ที่ปรากฏตามรายการโทรทัศน์ โดยจำแนกได้ดังนี้คือ ระดับมัศึกษามีผู้ไม่เคยเลียนแบบจำนวน 76 คน (ร้อยละ 60.3) จากจำนวน 126 คน, ปวช. 21 คน (ร้อยละ 80.8) จากจำนวน 26 คน, ปวส. 48 คน (ร้อยละ 66.7) จากจำนวน 72 คน และปริญญาตรี 100 คน (ร้อยละ 56.8) จากจำนวน 176 คน สำหรับผู้ที่เคยเลียนแบบในระดับมัธยมศึกษา เลียนแบบในระดับน้อยที่สุดมีทั้งหมด 22 คน (ร้อยละ 17.5) ระดับน้อย 17 คน (ร้อยละ 13.5) ปานกลาง 3 คน (ร้อยละ 2.4) และระดับมาก 8 คน (ร้อยละ 6.3) ระดับปวช.เลียนแบบระดับน้อยที่สุด 3 คน (ร้อยละ 11.5) และระดับปานกลาง 2 คน (ร้อยละ 7.7) ส่วนระดับมากที่สุด มาก และน้อยไม่มีกลุ่มตัวอย่างรายใดที่ศึกษาในระดับปวช.เลือกสำหรับระดับปวส. การเลียนแบบระดับน้อยที่สุดมีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 15.3) ระดับน้อย 7 คน (ร้อยละ 9.7) ปานกลาง 6 คน (ร้อยละ 8.3) ระดับมากและมากที่สุดไม่ปรากฏว่ามีกลุ่มตัวอย่างที่กำลังศึกษาในระดับปวส.ตอบ กลุ่มตัวอย่างที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีมีผู้เลียนแบบพฤติกรรมระดับน้อยที่สุดจำนวน 23 คน (ร้อยละ 13.1) ระดับน้อย 21 คน (ร้อยละ 11.9) ปานกลาง 27 คน (ร้อยละ 15.3) ระดับมาก 4 คน (ร้อยละ 2.3) และมากที่สุดจำนวน 1 คน หรือร้อยละ 0.6

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

ในตอนนี้ ผู้วิจัยศึกษาความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามที่มีต่อคำแนะนำในการเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ว่ามีความคิดเห็นอย่างไรต่อคำแนะนำดังกล่าว ซึ่งผลการวิจัยที่ได้มีดังนี้คือ

ตารางที่ 16 แสดงค่าเฉลี่ยของระดับความคิดเห็นที่มีต่อการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3

คำชี้แนะของผู้ปกครอง	ค่าเฉลี่ย ($\bar{X}$)	ค่า SD	แปล ความ
1. การกล่าวถึงบทบาทการแสดงของเพศที่ 3	2.62	1.01	ปานกลาง
2. การอธิบายบทบาทการแสดงเพศที่ 3	2.55	1.03	น้อย
3. การตั้งเงื่อนไขการชมการแสดงที่มีเพศที่ 3	2.36	1.09	น้อย
4. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3	2.48	1.09	น้อย
5. ความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3	2.10	0.99	น้อย
6. การเห็นด้วยในการปรากฏภาพนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	2.15	0.94	น้อย
7. ความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3	2.23	0.97	น้อย
8. การควบคุมเวลาและปริมาณของผู้ปกครองในการชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3	2.07	0.93	น้อย
9. การคัดเลือกและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ภาพของเพศที่ 3	2.04	0.97	น้อย
10. การพูดคุยและคำแนะนำของผู้ปกครองในเรื่องนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ทั้งก่อน ขณะชม และหลังรับชม	2.19	1.0	น้อย

ตารางที่ 16 คำแนะนำของผู้ปกครองที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอนักแสดงเพศที่ 3 พบว่าโดยรวมผู้ปกครองมีส่วนให้คำชี้แนะในระดับน้อย นับตั้งแต่การอธิบายบทบาทการแสดงเพศที่ 3 (2.55) การตั้งเตือนการชมการแสดงที่มีเพศที่ 3 (2.36) การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 (2.48) ความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3 (2.10) การเห็นด้วยในการปรากฏภาพนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ (2.15) ความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3 (2.23) การควบคุมเวลาและปริมาณของผู้ปกครองในการชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3 (2.07) การคัดเลือกและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพของเพศที่ 3 (2.04) และการพูดคุยและคำแนะนำของผู้ปกครองในเรื่องนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ทั้งก่อน ขณะชม และหลังรับชม (2.19) สำหรับการกล่าวถึงบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 ผู้ปกครองมีบทบาทในส่วนนี้อยู่ในระดับปานกลาง (2.62) เหตุที่เป็นเช่นนี้เป็นไปได้ว่าปัจจุบันมีรายการที่มีเพศที่ 3 ปรากฏให้เห็นกันมากขึ้น จึงทำให้การพูดคุยในเรื่องบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 ในครอบครัวจึงมีมากขึ้น

ตารางที่ 17 แสดงการเปรียบเทียบเพศชายเพศหญิงกับคำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมทางเพศของนักแสดงเพศที่ 3 แสดงจำนวนร้อยละของคำตอบ

เพศ	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง [(คน) (ร้อยละ)]				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
ชาย	2 (1.1)	7 (3.9)	56 (31.3)	64 (35.8)	50 (27.9)
หญิง	7 (3.2)	11 (5.0)	82 (37.1)	48 (21.7)	73 (33.0)

ตารางที่ 17 เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงกับบทบาทของผู้ปกครองในการพูดคุยให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องราวของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ที่รับชมทั้งก่อนรับชม ขณะรับชมและหลังรับชม ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายจากจำนวน 179 คน ผู้ปกครองมีส่วนในการแสดงบทบาทดังกล่าวในระดับน้อยเป็นส่วนใหญ่คือ 64 คน (ร้อยละ 35.8) ส่วนเพศหญิงทั้งหมด 221 คน บทบาทการให้คำแนะนำของผู้ปกครองจะอยู่ในระดับปานกลางมากที่สุดคือ 82 คน (37.1) คำแนะนำจากผู้ปกครองในระดับน้อยที่สุดพบว่าเพศชายมีจำนวน 50 คน (ร้อยละ 27.9) หญิง 73 คน (ร้อยละ 33) ระดับมากชาย 7 คน (ร้อยละ 3.9) หญิง 11 คน (ร้อยละ 5) ระดับมากที่สุดเพศชาย 2 คน (ร้อยละ 1.1) หญิง 7 คน (ร้อยละ 3.2) สำหรับบทบาทผู้ปกครองของเพศชายในการชี้แนะระดับปานกลางมีจำนวน 56 คน (ร้อยละ 31.3) และเพศหญิงในระดับน้อยจำนวน 48 คน หรือร้อยละ 21.7

ตารางที่ 18 แสดงการเปรียบเทียบปัจจัยด้านอายุกับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของนักแสดงเพศที่ 3

ช่วงอายุ (ปี)	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง [(คน) (ร้อยละ)]				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
13-15	0 (0.0)	1 (3.0)	17 (51.5)	7 (21.2)	8 (24.3)
16-18	4 (2.9)	2 (1.4)	58 (41.7)	36 (25.9)	39 (28.1)
19-20	5 (2.2)	15 (6.6)	63 (27.6)	69 (30.3)	76 (33.3)

จากตารางที่ 18 การศึกษาความสัมพันธ์ในด้านช่วงอายุกับการรับฟังคำแนะนำของผู้ปกครองพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปีทั้งหมดจำนวน 33 คนและ 16-18 ปีทั้งหมดจำนวน 139 คน ผู้ปกครองมีการให้คำแนะนำในระดับปานกลางมากที่สุด 17 คน (ร้อยละ 51.5) และ 58 คน (ร้อยละ 41.7) ตามลำดับ แต่สำหรับกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 19-20 ปีทั้งหมด 228 คนพบว่าผู้ปกครองมีส่วนให้คำแนะนำในระดับน้อยเป็นจำนวนมากที่สุด (76 คนหรือร้อยละ 33.3) ช่วงอายุที่รับฟังความคิดเห็นในระดับมากพบว่าในช่วงอายุ 13-15 ปีมีจำนวน 1 คน (ร้อยละ 3) อายุ 16-18 ปีจำนวน 2 คน (ร้อยละ 1.4) อายุ 19-20 ปีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 6.6) ระดับมากที่สุดนั้น กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 19-20 ปีจำนวน 5 คน อายุ 16-18 ปี 4 คน (ร้อยละ 2.9) อายุ 13-15 ปี ไม่มีกลุ่มตัวอย่างรายใดที่ผู้ปกครองตอบว่าให้คำแนะนำในระดับมากที่สุด สำหรับในระดับน้อย กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 13-15 ปีมีจำนวน 7 คน (ร้อยละ 21.2) อายุ 16-18 ปีจำนวน 36 คน (ร้อยละ 25.9) อายุ 19-20 ปีจำนวน 69 คน (ร้อยละ 30.3) ส่วนระดับน้อยที่สุด ช่วงอายุ 13-15 ปีมีจำนวน 8 คน (ร้อยละ 24.2) อายุ 16-18 ปีจำนวน 39 คน (ร้อยละ 28.1) และกลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 19-20 ปีที่ผู้ปกครองมีส่วนที่แนะนำในระดับปานกลางมีจำนวน 63 คนหรือร้อยละ 27.6

ตารางที่ 19 การเปรียบเทียบปัจจัยด้านระดับการศึกษากับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศของนักแสดงเพศที่ 3

ระดับการศึกษา	จำนวนกลุ่มตัวอย่าง (คน)				
	มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
มัธยมศึกษา	1 (0.8)	3 (2.4)	59 (46.8)	26 (20.6)	37 (29.4)
ปวช.	4 (15.4)	0 (0.0)	1 (3.8)	9 (34.6)	12 (46.2)
ปวส.	3 (4.1)	0 (0.0)	19 (26.4)	39 (54.2)	11 (15.3)
ปริญญาตรี	1 (0.6)	15 (8.5)	59 (33.5)	38 (21.6)	63 (35.8)

ในการศึกษาความสัมพันธ์ด้านระดับการศึกษากับการรับฟังคำแนะนำของผู้ปกครองพบว่าในระดับมัธยมศึกษา ผู้ปกครองให้คำชี้แนะในระดับปานกลางมากที่สุด (59 คนหรือร้อยละ 46.8) จากจำนวนทั้งหมด 126 คน ระดับปวช.ทั้งหมด 26 คน และปริญญาตรีทั้งหมด 176 คนในระดับน้อยที่สุดมีจำนวนผู้ตอบมากที่สุด 12 คน (ร้อยละ 46.2) และ 63 คน (ร้อยละ 35.8) ตามลำดับ สำหรับปวส.จำนวน 72 คนนั้นผู้ปกครองมีบทบาทในการชี้แนะในระดับน้อย อย่างไรก็ตามการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในระดับมากที่สุดนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและปริญญาตรีมีอย่างละ 1 คน (ร้อยละ 0.8 และ 0.6 ตามลำดับ) ปวช. 4 คน (ร้อยละ 15.4) และปวส. 3 คน (ร้อยละ 4.2) ระดับมาก ผู้ที่ศึกษาในระดับปริญญาตรีมีจำนวน 15 คน (ร้อยละ 8.5) และมัธยมศึกษามี 3 คน (ร้อยละ 2.4) ระดับปานกลาง ปริญญาตรี 59 คน (ร้อยละ 46.8) ปวส. 19 คน (ร้อยละ 26.4) และปวช. 1 คน (ร้อยละ 3.8) ระดับน้อย ปริญญาตรีจำนวน 38 คน (ร้อยละ 21.6) มัธยมศึกษา 26 คน (ร้อยละ 20.6) และปวช. 9 คน (ร้อยละ 34.6) สำหรับในระดับน้อยที่สุดพบว่าระดับมัธยมศึกษามีจำนวน 37 คน (ร้อยละ 29.4) และปวส.มีจำนวน 11 คน (ร้อยละ 15.3)

ตอนที่ 5 การทดสอบสมมติฐาน

จากการนำเสนอข้อมูลทั้งหมดแล้ว ในตอนนี้เป็นการทดสอบสมมติฐานว่าผลการวิจัยมีความสอดคล้องหรือไม่สอดคล้องอย่างไรกับสมมติฐานที่ได้กำหนดไว้ ซึ่งผลการทดสอบสมมติฐานปรากฏผลดังนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ โดยวิเคราะห์ทางสถิติแบบไค-สแควร์ เทสต์ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 20 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์

เพศ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (X)	chi-square Test (X^2)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	129 (32.5)	30 (7.8)	18 (4.7)	2 (0.6)	0 (0.0)	179 (44.8)	2.57	$X^2=6.95191$ d.f.=4 Sign=.22195
หญิง	170 (42.8)	29 (7.4)	21 (5.4)	1 (0.3)	0 (0.0)	221 (55.3)		

N = 400

จากตารางที่ 20 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรในเรื่องเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ที่ระดับ 0.05 หมายความว่าเพศที่แตกต่างกันของเยาวชนกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า "ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์"

ตารางที่ 21 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นต่าง ๆ

ความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	Chi-square test (X^2)		
	Chi-sqaure	DF	Significance
1. ความเหมาะสมในการเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	4.15424	4	.38553
2. ความน่าจดจำและการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	7.52481	4	.11062
3. การติดตามชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 อย่างประจำสม่ำเสมอ	4.20745	4	.36724
4. ความถี่ในการนำเสนอเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	19.14296	4	.00074*
5. ความประทับใจต่อบทบาทการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3	5.21845	4	.26561
6. ความสามารถในการดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการ	12.75165	4	.01256*
7. ความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏอยู่	8.39164	4	.07824

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 21 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของเพศกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นความถี่ในการนำเสนอรายการต่าง ๆ และความสามารถในการดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการพบว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 แต่เพศไม่มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นเกี่ยวกับความเหมาะสมในการเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ ความน่าจดจำและการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน การติดตามชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 อย่างสม่ำเสมอ ความประทับใจต่อบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 ความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏอยู่

ตารางที่ 22 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3
ในรายการโทรทัศน์

ระดับความคิดเห็น								
ช่วงอายุ (ปี)	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม	ค่าเฉลี่ย (X)	chi-square Test (X^2)
13-15	21 (5.3)	8 (2.1)	4 (1.0)	0 (0.0)	0 (0.0)	33 (8.4)	2.55	$X^2=39.29740$ d.f.=8 Sign=.00172
16-18	103 (26.1)	30 (7.7)	6 (1.6)	0 (0.0)	0 (0.0)	139 (35.4)	2.53	
19-20	175 (44.0)	21 (5.5)	29 (7.3)	1 (0.3)	0 (0.0)	226 (57.1)	2.62	

N = 400

จากตารางที่ 22 แสดงว่าไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรในเรื่องอายุกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ที่ระดับ 0.05 หมายความว่าอายุของเยาวชนกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ไม่มีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า "ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์"

ตารางที่ 23 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นต่าง ๆ

ความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	Chi-square test (X) ²		
	Chi-sqaure	DF	Significance
1. ความเหมาะสมในการเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	13.52513	8	.09501
2. ความน่าจดจำและการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	23.97926	8	.00231*
3. การติดตามชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 อย่างประจำสม่ำเสมอ	10.54559	8	.22880
4. ความถี่ในการนำเสนอเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	18.49443	8	.01781*
5. ความประทับใจต่อบทบาทการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3	12.36332	8	.13571
6. ความสามารถในการดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการ	36.82055	8	.00001*
7. ความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏอยู่	12.70638	8	.12236

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 23 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของอายุกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์จำแนกตามประเด็นความคิดเห็นพบว่าความน่าจดจำและการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน ความถี่ในการนำเสนอเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ และความสามารถในการดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการมีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05 แต่อายุไม่มีความสัมพันธ์กับความเหมาะสมในการเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ การติดตามชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 อย่างประจำสม่ำเสมอ ความประทับใจต่อบทบาทการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3 และความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏอยู่

ตารางที่ 24 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ (22)

การศึกษา	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (X)	chi-square Test (X^2)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
มัธยมศึกษา	90 (22.8)	29 (7.4)	7 (1.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	126 (31.5)	2.65	$X^2=72.22587$ d.f.=1 2 Sign=.00000
ปวช.	24 (6.3)	1 (0.3)	1 (0.3)	0 (0.0)	0 (0.0)	26 (6.5)	2.16	
ปวส.	63 (15.9)	2 (0.5)	7 (1.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	72 (18.0)	2.43	
ปริญญาตรี	122 (30.8)	27 (7.0)	24 (6.1)	3 (0.8)	0 (0.0)	176 (44.0)	2.66	

N = 400

จากตารางที่ 24 แสดงว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรในเรื่องระดับการศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ที่ระดับ 0.05 หมายความว่าระดับการศึกษาของเยาวชนกับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์มีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า "ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์"

ตารางที่ 25 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นต่าง ๆ

ความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	Chi-square test (X^2)		
	Chi-sqaure	DF	Significance
1. ความเหมาะสมในการเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	30.92171	12	.00202*
2. ความน่าจดจำและการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน	42.70148	12	.00003*
3. การติดตามชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 อย่างประจำสม่ำเสมอ	26.32948	12	.00964*
4. ความถี่ในการนำเสนอเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	42.94558	12	.00002*
5. ความประทับใจต่อบทบาทการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3	30.49789	12	.00235*
6. ความสามารถในการดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการ	71.45260	12	.00000*
7. ความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏอยู่	47.89315	12	.00000*

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 25 เมื่อพิจารณาความสัมพันธ์ของระดับการศึกษากับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์จำแนกตามประเด็นความ คิดพบว่า ความเหมาะสมในการเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ ความน่าจดจำและการนำมาใช้ในชีวิิตประจำวัน การติดตามชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 อย่างประจำสม่ำเสมอ ความถี่ในการนำเสนอเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ ความประทับใจต่อบทบาทการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3 ความสามารถในการดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการ และความบ่อยครั้งในการชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏอยู่อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติในระดับ 0.05

สมมติฐานข้อที่ 2 : ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่มีเพศที่ 3 ปรากฏมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทรายการโทรทัศน์ที่มีเพศที่ 3 ปรากฏมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ โดยวิเคราะห์ทางสถิติแบบไค-สแควร์ เทสต์ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 26 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทรายการกับความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

ประเภทรายการ	Chi-square test (X) ²		
	Chi-sqaure	DF	Significance
รายการเกมโชว์	20.10311	12	.51474
รายการสนทนา	57.27432	12	.75760
รายการตลก	13.15974	12	.90293
รายการละครโทรทัศน์	9.04721	12	.82801

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 26 ทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างประเภทรายการต่าง ๆ ประกอบด้วยรายการเกมโชว์ รายการสนทนา รายการตลก และรายการละครโทรทัศน์กับภาพรวมความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ ผลปรากฏดังนี้

รายการเกมโชว์ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับภาพรวมความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่ระดับ 0.05 หมายความว่ารายการเกมโชว์ เยาวชนเห็นว่าจะไม่สัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า “ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่มีเพศที่ 3 ปรากฏมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ”

รายการสนทนามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับภาพรวมความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่ระดับ 0.05 หมายความว่ารายการสนทนา เยาวชนเห็นว่าจะไม่สัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า “ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่มีเพศที่ 3 ปรากฏมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ”

รายการตลกไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับภาพรวมความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่ระดับ 0.05 หมายความว่ารายการตลก เยาวชนเห็นว่าจะไม่สัมพันธ์

กับการเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า “ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่มีเพศที่ 3 ปรากฏมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ”

รายการละครโทรทัศน์นี้ไม่มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติกับภาพรวมความคิดเห็นที่มีต่อพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่ระดับ 0.05 หมายความว่ารายการละครโทรทัศน์ เยาวชนเห็นว่าไม่สัมพันธ์กับการเกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ จึงปฏิเสธสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า “ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่มีเพศที่ 3 ปรากฏมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ”

ตารางที่ 27 แสดงความสัมพันธ์การทดสอบระหว่างประเภทรายการโทรทัศน์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

ประเภทรายการ	Chi-square test (X) ²		
	Chi-sqaure	DF	Significance
<u>รายการเกมโชว์</u>			
1. การนำสิ่งที่ประทับใจมาใช้ในชีวิตประจำวัน	13.82440	12	.53889
2. การเลียนแบบการกระทำของนักแสดงเพศที่	9.20855	12	.86636
<u>รายการสนทนา</u>			
1. การนำสิ่งที่ประทับใจมาใช้ในชีวิตประจำวัน	24.40002	12	.05860
2. การเลียนแบบการกระทำของนักแสดงเพศที่	13.34407	12	.57574
<u>รายการตลก</u>			
1. การนำสิ่งที่ประทับใจมาใช้ในชีวิตประจำวัน	7.17951	12	.95248
2. การเลียนแบบการกระทำของนักแสดงเพศที่	7.43184	12	.94454
<u>รายการละครโทรทัศน์</u>			
1. การนำสิ่งที่ประทับใจมาใช้ในชีวิตประจำวัน	5.93848	12	.82041
2. การเลียนแบบการกระทำของนักแสดงเพศที่	10.64353	12	.38596

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 27 พบว่ารายการโทรทัศน์ทุกประเภทคือ รายการเกมโชว์ รายการสนทนา รายการตลก และรายการละครโทรทัศน์ในด้านการนำสิ่งที่ประทับใจมาใช้ในชีวิตประจำวัน และการเลียนแบบการกระทำของนักแสดงเพศที่ 3 ไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

สมมติฐานข้อที่ 3 : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

ผลการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนกับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ โดยวิเคราะห์ทางสถิติแบบไค-สแควร์ เทสต์ ได้ผลดังนี้

ตารางที่ 28 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับภาพรวมการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

เพศ	ระดับความคิดเห็น					รวม	ค่าเฉลี่ย (X)	chi-square Test (X^2)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด			
ชาย	49 (18.4)	66 (20.6)	59 (13.9)	5 (1.3)	0 (0.0)	179 (44.8)	2.26	$X^2=36.24548$ d.f.=4 Sign=.00000
หญิง	74 (18.7)	82 (20.6)	55 (13.9)	10 (2.6)	0 (0.0)	221 (55.3)	2.15	

N = 400

จากตารางที่ 28 แสดงว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรในเรื่องเพศกับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่ระดับ 0.05 หมายความว่าเพศของเยาวชนกับคำแนะนำของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า "ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ"

ตารางที่ 29 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างเพศกับการให้คำแนะนำประเด็นต่าง ๆ
ของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

คำชี้แนะของผู้ปกครอง	Chi-square test (X) ²		
	Chi-sqaure	DF	Significance
1. การกล่าวถึงบทบาทการแสดงของเพศที่ 3	30.78788	4	.00000*
2. การอธิบายบทบาทการแสดงเพศที่ 3	11.05293	4	.02598*
3. การตั้งเงื่อนไขการชมการแสดงที่มีเพศที่ 3	18.64743	4	.00092*
4. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3	4.43218	4	.35067
5. ความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3	10.44451	4	.03357*
6. การเห็นด้วยในการปรากฏภาพนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	12.11762	4	.01650*
7. ความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3	7.77819	4	.10005*
8. การควบคุมเวลาและปริมาณของผู้ปกครองในการชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3	20.31075	4	.00043*
9. การคัดเลือกและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ภาพของเพศที่ 3	23.15767	4	.00012*
10. การพูดคุยและคำแนะนำของผู้ปกครองในเรื่องนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ทั้งก่อนขณะชม และหลังรับชม	10.86149	4	.02817*

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 29 แสดงว่าเพศมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ในประเด็นต่อไปนี้ การกล่าวถึงบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 การอธิบายบทบาทการแสดงเพศที่ 3 การตั้งเงื่อนไขการชมการแสดงที่มีเพศที่ 3 ความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3 การเห็นด้วยในการปรากฏภาพนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ การควบคุมเวลาและปริมาณของผู้ปกครองในการชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3 การคัดเลือกและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ภาพของเพศที่ 3 และการพูดคุยและคำแนะนำของผู้ปกครองในเรื่องนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ทั้งก่อน ขณะชม และหลังรับชม

อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 และความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3 ที่ไม่สัมพันธ์กับตัวแปรเพศ

ตารางที่ 30 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

ช่วงอายุ (ปี)	ระดับความคิดเห็น						ค่าเฉลี่ย (X)	chi-square Test (X^2)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด	รวม		
13-15	9 (2.4)	19 (4.8)	5 (1.4)	0 (0.0)	0 (0.0)	33 (8.3)	2.03	$X^2=50.06408$ d.f.=8 Sign=.00000
16-18	22 (5.6)	62 (15.9)	55 (13.9)	0 (0.0)	0 (0.0)	139 (34.8)	2.33	
19-20	92 (23.2)	67 (17.0)	54 (13.6)	15 (3.9)	0 (0.0)	228 (57.0)	2.1508	

N = 400

จากตารางที่ 30 แสดงว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรในเรื่องช่วงอายุกับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่ระดับ 0.05 หมายความว่าช่วงอายุของเยาวชนกับคำแนะนำของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า "ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ"

ตารางที่ 31 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างอายุกับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

คำชี้แนะของผู้ปกครอง	Chi-square test (X) ²		
	Chi-sqaure	DF	Significance
1. การกล่าวถึงบทบาทการแสดงของเพศที่ 3	43.22961	8	.00000*
2. การอธิบายบทบาทการแสดงเพศที่ 3	36.40530	8	.00001*
3. การตั้งเงื่อนไขการชมการแสดงที่มีเพศที่ 3	21.19703	8	.00664*
4. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3	19.81750	8	.01105*
5. ความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3	11.60702	8	.16962
6. การเห็นด้วยในการปรากฏภาพนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	25.40041	8	.00133*
7. ความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3	28.96793	8	.00032*
8. การควบคุมเวลาและปริมาณของผู้ปกครองในการชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3	55.94207	8	.00000*
9. การคัดเลือกและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ภาพของเพศที่ 3	35.17323	8	.00002*
10. การพูดคุยและคำแนะนำของผู้ปกครองในเรื่องนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ทั้งก่อนขณะชม และหลังรับชม	16.67912	8	.03363*

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 31 แสดงว่าอายุมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ในประเด็นต่อไปนี้ การกล่าวถึงบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 การอธิบายบทบาทการแสดงเพศที่ 3 การตั้งเงื่อนไขการชมการแสดงที่มีเพศที่ 3 การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 การเห็นด้วยในการปรากฏภาพนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ ความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3

การควบคุมเวลาและปริมาณของผู้ปกครองในการชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3 การคัดเลือก และตรวจสอบรายการโทรทัศน์ภาพของเพศที่ 3 และการพูดคุยและคำแนะนำของผู้ปกครองในเรื่องนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ทั้งก่อนขณะชม และหลังรับชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3 ที่ไม่สัมพันธ์กับตัวแปรอายุ

ตารางที่ 32 แสดงการทดสอบความสัมพันธ์ระหว่างช่วงอายุกับภาพรวมการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

การศึกษา	ระดับความน่าเชื่อถือ						รวม	ค่าเฉลี่ย (X)	chi-square Test (X^2)
	น้อยที่สุด	น้อย	ปานกลาง	มาก	มากที่สุด				
มัธยมศึกษา	22 (5.6)	54 (13.6)	50 (12.7)	0 (0.0)	0 (0.0)	126 (31.5)	2.33	$X^2=16.59031$ d.f.=12 Sign=.00000	
ปวช.	10 (2.6)	12 (3.1)	4 (1.1)	0 (0.0)	0 (0.0)	26 (6.5)	1.95		
ปวส.	31 (7.9)	26 (6.7)	15 (3.8)	0 (0.0)	0 (0.0)	72 (18.0)	2.04		
ปริญญาตรี	60 (15.2)	56 (14.1)	45 (11.4)	15 (3.9)	0 (0.0)	176 (44.0)	2.21		

N = 400

จากตารางที่ 32 แสดงว่ามีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติระหว่างตัวแปรในเรื่องระดับการศึกษากับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศที่ระดับ 0.05 หมายความว่าระดับการศึกษาของเยาวชนกับคำแนะนำของผู้ปกครองมีความสัมพันธ์กัน จึงยอมรับสมมติฐานข้อนี้ที่ว่า “ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองเกี่ยวกับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ”

ตารางที่ 33 ความสัมพันธ์ระหว่างระดับการศึกษากับคำแนะนำประเด็นต่าง ๆ ของผู้ปกครอง
ในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

คำชี้แนะของผู้ปกครอง	Chi-square	DF	Significance
1. การกล่าวถึงบทบาทการแสดงของเพศที่ 3	43.22961	12	.00000*
2. การอธิบายบทบาทการแสดงเพศที่ 3	36.40530	12	.00000*
3. การตั้งเงื่อนไขการชมการแสดงที่มีเพศที่ 3	21.19703	12	.00627*
4. การแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3	19.81750	12	.06241
5. ความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3	11.60702	12	.00457*
6. การเห็นด้วยในการปรากฏภาพนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์	25.40041	12	.00011*
7. ความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3	28.96793	12	.00000*
8. การควบคุมเวลาและปริมาณของผู้ปกครองในการชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3	55.94207	12	.00000*
9. การคัดเลือกและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ภาพของเพศที่ 3	35.17323	12	.00000*
10. การพูดคุยและคำแนะนำของผู้ปกครองในเรื่องนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ทั้งก่อนขณะชม และหลังรับชม	16.67912	12	.00000*

หมายเหตุ * หมายถึง มีความสัมพันธ์อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05

จากตารางที่ 33 แสดงว่าระดับการศึกษามีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ในประเด็นต่อไปนี้ การกล่าวถึงบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 การอธิบายบทบาทการแสดงเพศที่ 3 การตั้งเงื่อนไขการชมการแสดงที่มีเพศที่ 3 ความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3 การเห็นด้วยในการปรากฏภาพนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ ความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3 การควบคุมเวลาและปริมาณของผู้ปกครองในการชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3 การคัดเลือกและตรวจสอบรายการโทรทัศน์ภาพของเพศที่ 3 และการพูดคุยและคำแนะนำของผู้ปกครองในเรื่องนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ทั้งก่อนขณะชม และหลังรับชม อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ยกเว้นการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ที่ไม่สัมพันธ์กับตัวแปรระดับการศึกษา

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

การศึกษาวิจัยเรื่อง “ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์” สามารถสรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะดังนี้

สรุปผลการวิจัย

ผู้วิจัยได้สรุปผลการวิจัยออกเป็น 4 ส่วนคือ ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์ของกลุ่มตัวอย่าง พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์ ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพเพศที่ 3 ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3 และการทดสอบสมมติฐาน ซึ่งสามารถสรุปผลได้ดังนี้

1. ข้อมูลเบื้องต้นของกลุ่มตัวอย่าง

กลุ่มตัวอย่างที่ทำการศึกษาในครั้งนี้มีจำนวนทั้งสิ้น 400 คน แบ่งเป็นเพศชาย 179 คน หรือร้อยละ 44.8 และเพศหญิง 221 คน หรือร้อยละ 55.3 โดยผู้วิจัยได้คุณสมบัติของกลุ่มตัวอย่างไว้ว่าต้องเป็นผู้ที่มีอายุระหว่าง 13-20 ปี กลุ่มตัวอย่างที่ตอบแบบสอบถามมากที่สุดมีอายุระหว่าง 19-20 ปี จำนวน 228 คนหรือร้อยละ 57 ในด้านระดับการศึกษามีผู้ที่กำลังศึกษาในระดับปริญญาตรีจำนวน 176 คน หรือร้อยละ 44 มากที่สุด

2. พฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์

สถานีโทรทัศน์ที่กลุ่มตัวอย่างเลือกเปิดรับชมมากที่สุดคือ สถานีโทรทัศน์ไทยทีวีสีช่อง 3 จำนวน 255 คน คิดเป็นร้อยละ 63.8 กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ คือร้อยละ 44 ชื่นชอบรายการละครโทรทัศน์มากที่สุด และจากจำนวน 799 คำตอบ ปรากฏว่าในช่วงระยะเวลาที่เก็บข้อมูลกลุ่มตัวอย่างนิยมรับชมละครเรื่อง “เขาวานให้หนูเป็นสายลับ” มากที่สุดเป็นจำนวน 187 คน (ร้อยละ 23.4) และบุคคลที่กลุ่มตัวอย่างรับชมรายการโทรทัศน์ด้วยมากที่สุดคือพ่อ/แม่และพี่น้องเป็นจำนวนสูงถึง 219 คนหรือร้อยละ 54.8

3. ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพเพศที่ 3

กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่หรือร้อยละ 49.4 เห็นว่าความหมายของเพศที่ 3 ครอบคลุมตั้งแต่พฤติกรรมความเป็นทอม, ดี, ดีด, แด่ว, เกย์, เลสเบี้ยน และผู้ที่มี 2 เพศในบุคคลคนเดียว และความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในเรื่องการมองว่าพฤติกรรมของเพศที่ 3 เป็นเรื่องส่วนบุคคลและเป็นเรื่องของคนกลุ่มหนึ่งที่มีแนวทางเป็นของตนเอง และเป็นกลุ่มคนที่มีวิถีชีวิตเป็นของตนเอง กลุ่มตัวอย่างเห็นด้วยในระดับมาก บทบาทเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่าเป็นเรื่องของความสนุกสนาน และการแสดงในระดับมาก จากการสำรวจทัศนคติของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อนักแสดงเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์เรื่องการนำสิ่งที่น่าสนใจนักแสดงเพศที่ 3 แสดงมาใช้ในชีวิตประจำวัน และการเลียนแบบการแสดงของนักแสดงเพศที่ 3 พบว่ามีในระดับน้อยที่สุด แต่ผู้ที่เลียนแบบนั้นพบว่ากลุ่มตัวอย่างเลียนแบบนักแสดงเพศที่ 3 ด้วยเหตุผลความสนุกสนาน เป็นการแสดง และมีความประทับใจอยู่ในระดับปานกลาง และเหตุผลต้องการเป็นที่ยอมรับ รวมทั้งต้องการเป็นเหมือนดาราที่แสดงอยู่ในระดับน้อยที่สุด จากการศึกษาประเภทรายการว่ามีผลทำให้เกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศ กลุ่มตัวอย่างเห็นว่ารายการประเภทละครโทรทัศน์มีผลทำให้เกิดการเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3 ได้ในระดับมากที่สุด ส่วนรายการสนทนาและรายการเกมโชว์อยู่ในระดับมาก สำหรับรายการตลก กลุ่มตัวอย่างเชื่อว่ามีผลในระดับปานกลาง จากการเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิง ช่วงอายุ ระดับการศึกษากับการเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3 พบว่าส่วนใหญ่ไม่เคยเลียนแบบพฤติกรรมเบี่ยงเบน

4. ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

คำแนะนำของผู้ปกครองที่มีต่อกลุ่มตัวอย่างในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอนักแสดงเพศที่ 3 พบว่าโดยรวมผู้ปกครองมีส่วนให้คำแนะนำในระดับน้อย เมื่อเปรียบเทียบความสัมพันธ์ระหว่างเพศชายกับเพศหญิงกับบทบาทของผู้ปกครองในการพูดคุยให้คำแนะนำเกี่ยวกับเรื่องราวของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ที่รับชมทั้งก่อนรับชม ขณะรับชมและหลังรับชม ปรากฏว่ากลุ่มตัวอย่างเพศชายผู้ปกครองมีส่วนในการแสดงบทบาทดังกล่าวในระดับน้อย ส่วนเพศหญิงบทบาทการให้คำแนะนำของผู้ปกครองจะอยู่ในระดับปานกลาง ในการศึกษาความสัมพันธ์ในด้านช่วงอายุกับการรับฟังคำแนะนำของผู้ปกครองพบว่ากลุ่มตัวอย่างที่มีอายุระหว่าง 13-15 ปี และ 16-18 ปี ผู้ปกครองมีการให้คำแนะนำในระดับปานกลางมากที่สุด แต่กลุ่มตัวอย่างที่มีช่วงอายุ 19-20 ปีผู้ปกครองมีส่วนให้คำแนะนำในระดับน้อย ในการศึกษาความสัมพันธ์ด้านระดับการ

ศึกษากับการรับฟังคำแนะนำของผู้ปกครองพบว่าในระดับมัธยมศึกษา ผู้ปกครองให้คำชี้แนะในระดับปานกลาง ระดับพอๆ และปริญญาตรีในระดับน้อยที่สุด สำหรับ ปวส.นั้นผู้ปกครองมีบทบาทในการชี้แนะในระดับน้อย อย่างไรก็ตามการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในระดับมากที่สุดนั้นพบว่าเป็นกลุ่มตัวอย่างที่มีการศึกษาในระดับมัธยมศึกษาและปริญญาตรี

5. การทดสอบสมมติฐาน

ในการวิจัยครั้งนี้ได้มีการศึกษาความสัมพันธ์ของตัวแปร ได้แก่ เพศ ช่วงอายุ และระดับการศึกษา กับความคิดเห็นและทัศนคติที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ รวมทั้งผลกระทบในการก่อให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศ นอกจากนี้ยังศึกษาถึงคำแนะนำของผู้ปกครองที่มีต่อการเปิดรับรายการที่ปรากฏภาพของเพศที่ 3 โดยวิเคราะห์ทางสถิติแบบไค-สแควร์ (Chi-Square) ซึ่งผลการวิจัยสามารถสรุปได้ดังนี้คือ

สมมติฐานข้อที่ 1 : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์

ผลการวิจัยพบว่า – เพศ : มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นเกี่ยวกับความถี่ในการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ และความสามารถในการดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการ

- **อายุ :** มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นเกี่ยวกับความน่าจดจำ และการนำมาใช้ในชีวิตประจำวัน/ความถี่ในการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ และความสามารถในการดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการ

- **ระดับการศึกษา :** มีความสัมพันธ์กับความคิดเห็นที่มีต่อเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ในประเด็นต่าง ๆ ที่ศึกษา

สมมติฐานข้อที่ 2 : ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่มีเพศที่ 3 ปรากฏมีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

ผลการวิจัยพบว่า - ประเภทของรายการโทรทัศน์ที่มีเพศที่ 3 ปรากฏไม่มีความสัมพันธ์กับพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศ

สมมติฐานข้อที่ 3 : ลักษณะทางประชากรศาสตร์ของเยาวชนมีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

ผลการวิจัยพบว่า - เพศ : มีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ในประเด็นต่าง ๆ ยกเว้น คำแนะนำในเรื่องการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 /ความรู้สึกนิยมชมชอบของผู้ปกครองต่อภาพเพศที่ 3

- อายุ : มีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3 ยกเว้นคำแนะนำในประเด็นเรื่องความเข้มงวดและความขัดแย้งกับผู้ปกครองในขณะที่ชมรายการที่ปรากฏภาพเพศที่ 3

- ระดับการศึกษา : มีความสัมพันธ์กับการให้คำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ยกเว้นคำแนะนำในประเด็นของการแลกเปลี่ยนความคิดเห็นเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3

การอภิปรายผล

ปัจจุบันโทรทัศน์เป็นสื่อที่ได้รับความนิยมและกระจายเข้าสู่บ้านเรือนประชาชนแทบทุกหลังคาเรือนและเนื่องจากสื่อมวลชนแพร่ภาพอยู่ตลอดเวลาจึงทำให้สื่อมวลชนมีบทบาทเป็นอย่างสูง นักวิชาการด้านสื่อสารมวลชนมองบทบาทของสื่อในปัจจุบันว่าเป็นตัวแทนแห่งการเรียนรู้ (Agent of socialization) ที่ทำหน้าที่ถ่ายทอดความคิดในด้านต่าง ๆ ให้แก่สมาชิกในสังคมโดยเฉพาะการทำให้ผู้เรียนรู้เกิดพฤติกรรมการเลียนแบบตัวต้นแบบ

ในการอภิปรายผลเพื่อให้มีความชัดเจนและสอดคล้องกับแนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่นำมาใช้เป็นกรอบการศึกษาครั้งนี้ ผู้วิจัยแบ่งตามกรอบแนวคิด ทฤษฎี ดังนี้

ทฤษฎีการเลียนแบบ

จากการนำทฤษฎีการเลียนแบบมาใช้วิเคราะห์ผลการวิจัยในครั้งนี้เห็นได้ชัดเจนว่าเยาวชนเลียนแบบพฤติกรรมของนักแสดงเพศที่ 3 ไม่มากนัก และการเลียนแบบก็มักเป็นเรื่องของความสนุกสนาน ซึ่งเป็นการแสดงปฏิกิริยาออกมาตรง ๆ (direct mechanical response of behavior) คือเป็นการเลียนแบบจากภายนอกและอยู่ในระดับผิวเผิน แต่การเลียนแบบที่ส่งผล

กระทบต่อจิตใจ (Identification) ของผู้เลียนแบบไม่ปรากฏให้เห็นในงานวิจัยครั้งนี้อย่างเด่นชัด อย่างไรก็ตามผลที่สะท้อนจากการวิจัยไม่ได้หมายความว่าในอนาคต เมื่อเด็กและเยาวชนรับชมรายการที่ปรากฏภาพของนักแสดงเพศที่ 3 บ่อยครั้งขึ้นจะไม่มีอิทธิพลต่อการเบี่ยงเบนทางเพศของเด็กและเยาวชน ทั้งนี้ก็เพราะว่าจากการสังเกตและการเรียนรู้ที่เกิดขึ้นอยู่ตลอดเวลาจากรายการโทรทัศน์และสภาพแวดล้อมภายในสังคมที่เรื่องราวของเพศที่ 3 ได้รับการยอมรับและมีจำนวนมากขึ้นก็อาจส่งผลให้เด็กและเยาวชนเกิดพฤติกรรมเลียนแบบที่ฝังลึกในจิตใจได้ เพราะการเลียนแบบพฤติกรรมส่วนหนึ่งเกิดจากการเรียนรู้ผ่านสื่อทั้งในลักษณะ Observation learning คือผู้รับได้เห็นพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศที่นำเสนอผ่านสื่ออยู่ตลอดเวลา และนอกจากนี้ปัจจุบันสื่อเองยังสร้างแรงเสริมให้ลักษณะของ Disinhibitory Effect คือการเปิดโอกาสให้เพศที่ 3 ปรากฏตัวและมีบทบาทในรายการโทรทัศน์ในลักษณะของการชื่นชม ซึ่งเมื่อนำลักษณะการทำหน้าที่ของสื่อทั้งแบบ Observation learning และ Disinhibitory Effect ตามแนวคิดของเบนดูรา (Bandura, 1973) ในกรณีการเลียนแบบพฤติกรรมของเพศที่ 3 ก็จะเห็นว่าสื่อโทรทัศน์น่าจะเป็นช่องทางที่ช่วยเสริมแรงหรือกระตุ้นให้เด็กและเยาวชนเกิดพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศได้

ทฤษฎีความคาดหวังของสังคม

ผลการวิจัยในส่วนที่เกี่ยวข้องกับการแสดงออกของเพศที่ 3 ในครั้งนี้ สอดคล้องกับ เดอร์เฟลอร์ (DeFleur อ้างถึงในกาญจนา แก้วเทพ, 2542) ในทฤษฎีความคาดหวังของสังคมที่กล่าวถึงบทบาทของสื่อมวลชนไว้ว่า “การทำงานของสื่อมวลชนนั้นจะเลือกแนวคิดบางแนวเท่านั้นมานำเสนอหรือเลือกเน้นการกระทำบางอย่างมากกว่าบางอย่าง ผลจากการกระทำเช่นนั้นทำให้ผู้รับสารค่อย ๆ เรียนรู้อะไรเป็นกฎกติกาทางสังคมและในการดำเนินชีวิต บุคคลก็จะนำสิ่งที่เรียนรู้นั้นมาเป็นแนวทางของตนเอง ดังนั้นสื่อจึงเท่ากับมีอิทธิพลโดยทางอ้อมต่อการกระทำของบุคคล” จะเห็นได้ว่าการที่ภาพของนักแสดงเพศที่ 3 ปรากฏตัวและมีบทบาทสำคัญในรายการโทรทัศน์ประเภทต่าง ๆ การรับรู้ของผู้รับสารในลักษณะของการซึมซับพฤติกรรมก็อาจจะทำให้ผู้ชมซึ่งยังมีวุฒิภาวะทางอารมณ์ไม่สมบูรณ์เพียงพอไม่เข้าใจกฎกติกาทางสังคมและการดำเนินชีวิต และในที่สุดก็อาจเกิดการเรียนรู้มาใช้เป็นแนวทางของตนเอง ซึ่งมีผลทางอ้อมต่อผู้รับสาร

แนวคิดอิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรม

อย่างไรก็ตามถ้านำแนวคิดอิทธิพลสื่อมวลชนต่อการเปลี่ยนแปลงทัศนคติและพฤติกรรมของแคลปเปอร์ (Klapper, 1960) มาใช้วิเคราะห์ก็สามารถอธิบายผู้ที่เลียนแบบในระดับจิตใจได้ว่าผู้ที่เลียนแบบพฤติกรรมนักแสดงเพศที่ 3 อาจจะไม่ใช่เป็นเพราะเกิดจากอิทธิพลของสื่อมวลชนทั้งหมด แต่ปัจจัยส่วนตัวของผู้รับสารในด้านความมีใจโน้มเอียงที่อยู่ในจิตใจหรือฮอริโมนในร่างกายก็อาจมีผลทำให้เกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศขึ้นได้และเมื่อมีเงื่อนไขส่วนตัวเช่นนั้น อาจมีผลทำให้ผู้รับสารเลือกรับชมรายการที่มีความสอดคล้องกับความคิดเห็นหรือความสนใจของตนและนำข้อมูลข่าวสารที่ได้นั้นมาสร้างความหนักแน่นให้กับความเชื่อและค่านิยมของตนที่มีอยู่เดิม นอกจากนี้กลุ่มทางสังคมที่มีผู้เบี่ยงเบนทางเพศมากขึ้น และมีโอกาสสัมผัสกับผู้ที่มีพฤติกรรมเหล่านั้นได้ไม่ยากก็อาจมีผลทำให้เกิดการรับแนวคิดของเพศที่ 3 เข้ามาสู่จิตใจของตนเองได้ทั้งในลักษณะตั้งใจและไม่ตั้งใจ

ทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสาร

เมื่อพิจารณาตามทฤษฎีการวิเคราะห์ผู้รับสารก็จะมีคำอธิบายที่คล้ายคลึงกันดังที่อีเวอเรตต์ เอ็ม. โรเจอร์ (Everette M. Rogers อ้างถึงใน Chaffee, S.H., McLeod, J.M., & Atkin, C.K., 1971) ได้กล่าวว่า “กระบวนการที่ข่าวสารถูกส่งจากแหล่งสารไปยังผู้รับสารมีวัตถุประสงค์ที่จะเปลี่ยนพฤติกรรมบางประการของผู้รับสาร” แต่การเปลี่ยนพฤติกรรมแฝงก็มักจะเป็นการได้รับการตอบสนองตามความต้องการของผู้รับสารเป็นทุนเดิมที่ต้องการตัวตนแบบและเพื่อสร้างความมั่นใจ

งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ถ้าศึกษาอิทธิพลร่วมจากครอบครัวและสื่อมวลชนผ่านงานวิจัยที่ได้ทั้งจากภายในและภายนอกประเทศแล้ว นักวิชาการด้านสื่อมวลชนมีความเห็นไปในแนวทางเดียวกันว่า “ครอบครัวจะมีอิทธิพลต่อระบบการคิดของเด็กและเยาวชน อย่างเช่น แมคคลาวด์และคณะ (McLeod, J.M., Chaffee, S.H. and Eswara, H.S., 1973) ได้อธิบายการถ่ายทอดวัฒนธรรมทางสังคมและการเมืองแก่เยาวชนไว้ว่าวัยรุ่นคือช่วงเวลาที่สำคัญของชีวิต และครอบครัวจะมีอิทธิพลโดยวัยรุ่นจะรับการถ่ายทอดและสะสมไว้จนกระทั่งได้รับการถ่ายทอดหรือขัดเกลาจากสถาบันสังคมอื่น ๆ” ซึ่งคล้ายกับเอลคิน (Elkin, Frederich, 1973) ที่เห็นว่าครอบครัวมีบทบาทสำคัญในการพัฒนาบุคลิกภาพพื้นฐาน ทัศนคติทางสังคมและค่านิยม” นอกจากนี้สื่อมวลชนก็มีอิทธิพลต่อเด็กและวัยรุ่นทั้งทางตรงและทางอ้อม ในการวิจัยครั้งนี้ จะนำผลที่ได้มาเปรียบเทียบกับผลงานวิจัยที่ผ่านมา โดย

นำมาศึกษาในด้านต่าง ๆ คือ การตระหนักและการควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเยาวชน และการพูดคุยกับเด็กและเยาวชนถึงเรื่องราวในสื่อมวลชนของผู้ปกครอง

ในการตระหนักถึงอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเยาวชน ผลจากการวิจัยในครั้งนี้สอดคล้องกับงานวิจัยของจากรวรรณ กันทะนิตย์ (2531) ที่ได้ศึกษาเรื่อง “ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร” ด้านอิทธิพลของสื่อมวลชนที่ระบุว่าการเปิดรับสื่อประเภทต่าง ๆ ไม่มีความสัมพันธ์กับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศ ผลจากการวิจัยเห็นได้ว่ากลุ่มตัวอย่างซึ่งเป็นเด็กและเยาวชนที่มีอายุ 13-20 ปีนั้นมีการเลียนแบบนักแสดงเพศที่ 3 จนฝังในจิตใจในระดับที่น้อยมาก ทั้งนี้อาจเกิดจากมีปัจจัยเสริมดังเช่นจากรวรรณ กันทะนิตย์ได้ค้นพบจากการวิจัยว่ามาจาก 3 สาเหตุคือ สภาพทางครอบครัว

ตัวบุคคล สังคม และสภาพแวดล้อม

การควบคุมอิทธิพลของสื่อมวลชนต่อเยาวชน ผลการวิจัยครั้งนี้พบว่าบิดามารดามีส่วนในการควบคุมการรับชมรายการของเด็กและเยาวชนน้อยมาก ซึ่งสภาพดังกล่าวคล้ายคลึงกับผลของการวิจัยของเฮสส์และโกลด์แมน (Hess and Goldman, 1962) ที่ได้ศึกษามารดาชาวชิคาโก พบว่ามีการควบคุมรายการที่เด็กดูร้อยละ 26 ในขณะที่สามีมีบทบาทในเรื่องนี้น้อยกว่า และงานวิจัยของมอห์ (Mohr, 1978) ก็ยังพบว่ามีเพียงร้อยละ 8 ของบิดามารดาที่มีบุตรอายุระหว่าง 9-15 ปีเท่านั้นที่แนะนำลูกในการชมรายการโทรทัศน์ นอกจากนี้ผลการวิจัยครั้งนี้ยังมีความสอดคล้องกับเคโตและคณะคณะ (Kato, et al., 2520) ที่พบว่ามารดาไทยมีความรู้เกี่ยวกับธรรมเนียมในการรับชมรายการโทรทัศน์ของลูกน้อยกว่ามารดาชาวเอเชียชาติอื่น ๆ จึงทำให้การพูดคุยกับเด็กและเยาวชนในเรื่องที่ปรากฏตามสื่อมวลชนไม่เท่าทันกับบรรดาบุตรหลานประกอบกับปัจจัยในด้านการประกอบอาชีพของผู้ปกครองนอกบ้านทั้งบิดามารดาก็ทำให้ไม่มีเวลาเพียงพอที่จะใส่ใจในเรื่องความเหมาะสมของเนื้อหาที่จะซึ่งเป็นแนวทางในการเปิดรับเนื้อหาของรายการโทรทัศน์ได้

ข้อเสนอแนะ

ผู้ปกครอง

จากการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยมีความคิดเห็นว่าผู้ปกครองควรจะหาเวลาที่จะรับชมรายการโทรทัศน์ร่วมกับบุตรหลาน โดยเฉพาะบุตรหลานที่มีอายุอยู่ในช่วง 13-15 ปีและควรมีการพูดคุยเกี่ยวกับบทบาทของนักแสดง รวมทั้งให้ความเข้าใจต่อบทบาทนักแสดงเหล่านั้นแก่บุตรหลานเพื่อให้พวกเขาได้เข้าใจว่าสิ่งที่เห็นเป็นเพียงบทบาทของนักแสดง นอกจากนี้ผู้ปกครองจะต้องให้การสอดส่องดูแลรายการไม่เหมาะสมที่เยาวชนไม่ควรดู พร้อมทั้งอธิบายให้เยาวชนเข้าใจว่าเพราะอะไรถึงไม่ต้องการให้เด็กรับชม และควรจะทำกิจกรรมเกี่ยวกับรายการที่เยาวชนชอบดูมาลอง

แสดงกันในครอบครัว เพื่อเป็นการชี้แนะและให้ความเข้าใจที่ถูกต้องกับเยาวชนในบทบาทของนักแสดงในรายการนั้น ๆ รวมทั้งทำให้ครอบครัวมีความเข้าใจกันและดูแลซึ่งกันและกัน เพราะความเข้าใจกันในครอบครัวมีส่วนทำให้สามารถแก้ไขปัญหาต่าง ๆ ได้เป็นอย่างดี

ผู้มีอิทธิพลในรายการโทรทัศน์

ผู้จัดรายการ นักแสดง สถานีโทรทัศน์จะต้องช่วยกันผลิตรายการโทรทัศน์ที่ให้ความบันเทิงและความเข้าใจอันดีแก่ผู้ชม โดยเฉพาะช่วงเวลาที่เยาวชนสามารถชมได้ คือ 18.00-22.00 น. ควรจะต้องระมัดระวังในการผลิตรายการ เพื่อมิให้เยาวชนนำตัวอย่างที่ไม่ดีหรือจดจำแบบอย่างที่ไม่ดี มาเลียนแบบ สิ่งสำคัญที่สุดควรให้เยาวชนได้เห็นถึงชีวิตที่แท้จริงของเพศที่ 3 มิใช่ให้เห็นมุมใดมุมหนึ่งอย่างเดียว ควรจะให้เห็นในทุก ๆ ด้าน เพื่อให้ด้านดีนั้นสามารถเป็นแบบอย่างและสร้างความเข้าใจให้เกิดขึ้นกับเยาวชนไทยได้

ข้อเสนอแนะในการดำเนินการวิจัยครั้งต่อไป

1. เนื่องจากการวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาผลกระทบของผู้รับสารที่เป็นเด็กและเยาวชนเป็นหลัก จึงทำให้การศึกษบทบาทของผู้ปกครองไม่ละเอียดมากนัก การวิจัยครั้งต่อไปควรมุ่งศึกษาปัจจัยภายในครอบครัว การมีส่วนร่วมในการจัดสรรรายการของบิดามารดาที่ให้แก่เด็กและวัยรุ่นรับชมให้มากยิ่งขึ้น
2. การศึกษาวิจัยในครั้งต่อไปควรเน้นศึกษาเด็กและวัยรุ่นที่มีพฤติกรรมเบี่ยงเบนทางเพศโดยตรง เพื่อได้ข้อมูลที่สามารถตอบคำถามได้ว่ารายการที่ปรากฏของนักแสดงเพศที่ 3 จะมีผลกระทบต่อผู้รับสารจนทำให้เกิดพฤติกรรมการเบี่ยงเบนทางเพศได้มากน้อยเพียงใด
3. ในการวิจัยครั้งต่อไปควรศึกษาพฤติกรรมเด็กและวัยรุ่นในแต่ละภาคของประเทศว่ามีทัศนคติอย่างไรต่อการเปิดรับสื่อที่ปรากฏภาพของเพศที่ 3

ประวัติผู้เขียน

นายพนมชัย สมัครพันธ์ เกิดวันที่ 7 กรกฎาคม พ.ศ. 2508 สำเร็จการศึกษาปริญญา
นิเทศศาสตรบัณฑิต จากมหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิตเมื่อปีการศึกษา 2536 และเข้าศึกษาในระดับ
ปริญญาโทศาสตรมหาบัณฑิต สาขาวิชานิเทศศาสตร์ธุรกิจ มหาวิทยาลัยธุรกิจบัณฑิต เมื่อ พ.ศ.
2538 ปัจจุบันประกอบอาชีพนักแสดง พิธีกร นักร้อง บริษัท แกรมมีเอนเตอร์เทนเมนต์ และดำรง
ตำแหน่งผู้ช่วยฝ่ายประชาสัมพันธ์บริษัท MASS MONITOR

บรรณานุกรม

ภาษาไทย

หนังสือ

กาญจนา แก้วเทพ. สื่อสารมวลชน : ทฤษฎีและแนวทางการศึกษา. กรุงเทพฯ : โรงพิมพ์ภาพพิมพ์, 2541.

ประคอง กรรณสูตร. สถิติเพื่อการวิจัยทางพฤติกรรมศาสตร์. ฉบับปรับปรุงแก้ไข. กรุงเทพฯ : บริษัทศูนย์หนังสือ ดร.ศรีสง่า, 2528.

ไพฑูรย์ เครือแก้ว. ลักษณะสังคมไทย. กรุงเทพฯ : บริษัท บพิธ จำกัด, 2525.

ศิริชัย พงษ์วิชัย. การวิเคราะห์ข้อมูลทางสถิติด้วยคอมพิวเตอร์. กรุงเทพฯ : สำนักพิมพ์จุฬาฯ ลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2539.

หนังสือพิมพ์

ชิต เย็นสบาย. "เกย์ : สีสันที่แตกต่าง". กรุงเทพธุรกิจจุดประกาย. กรุงเทพธุรกิจ 13,4046 21 ตุลาคม พ.ศ.2542

รายงานการวิจัย/วิทยานิพนธ์

จากรวรรณ กัณทะนิตย์. "ความสัมพันธ์ระหว่างการเปิดรับสื่อมวลชนกับทัศนคติต่อเรื่องรักร่วมเพศของนักศึกษาในเขตกรุงเทพมหานคร". วิทยานิพนธ์ปริญญาโทบริหารศึกษาศาสตร์ สาขาการศึกษา บัณฑิตวิทยาลัย จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย, 2531.

พัชนี เสงี่ยมและประทุม ฤกษ์กลาง. "รูปแบบการสื่อสารภายในครอบครัวและการเปิดรับสื่อมวลชนของเยาวชนในเขตกรุงเทพมหานคร", รายงานการวิจัย AMIC (Asian Mass Communication Research and Information Center), 2531.

ภาษาอังกฤษ

Books

- Bandura, A. *Aggression : A social learning analysis*. New York : Holt, Rinehart & Winston, 1973.
- Beeber, Irving. *Sexual Deviation II : Homosexuality Comprehensive Textbook of Psychiatry*. New York : Freudman and Kaplan, William and Wilkins Company, 1976.
- Hatano, K., Yamamoto, H., & Terauchi, R. Children's lives and television 1963. in Kato, H. (ed.) *Japanese Research on Mass Communication : Selected abstracts*. Hawaii : An East-West Center Book. The Univ. Press of Hawaii, 1974.
- Himmelweit, H.T., Oppenheim, A.N., & Vince, P. *Television and the child : An empirical study of the effect of television on the young*. New York : Oxford Univ. Press, 1958.
- Klapper, Joseph T. *The Effects of Mass Communication*. New York : The Free Press, 1960.
- Maccoby, E.E. Effects of the mass media. in Hoffman, M.L. & Hoffman, L.W. (eds.) *Reviews of Child Development Research Vol. 1*. New York : Russell Sage Foundation, 1964.
- McLeod, J.M., & O'Keefe, G.J. The socialization perspective and communication behavior. in Kline, F.G., & Tichenor, P.J. (eds.) *Current Perspectives in Mass Communication Research*. Beverly Hills : Sage Publications, 1972.
- McLeod, J.M., & Reeves, B. On the nature of mass media effects. in Wilhoit, G.C. (ed.) *Mass Communication Review Yearbook. Vol. 2*. Beverly Hills, Calif, 1981.
- Mohr, P.J. *Television, children and parents*. Unpublished report. Department of Speech Communication, Wichita State University, 1978.
- Murray, J.P., & Kippax, S. "From the early window to the late night show : international trends in the study of television's impact on children and adults". in L. Berkowitz (ed.)

Advances in Experimental Social Psychology vol. 12. New York : Academic Press, Inc., 1979.

Roberts, D.F. "The nature of communication and children : a developmental approach". in Pool, I., & Schramm, W. (eds.) Handbook of Communication. Chicago : Rand McNally, 1973.

Schramm, W., Lyle, J., & Parker, E.B. Television in the lives of our children. Stanford, Calif. : Stanford Univ. Press., 1961.

Stein, A.H., & Friedrich, L.K. Impact of television on children and youth. in Hetherington, M. (ed.) Review of Child Development Research vol. 5. Chicago : The Univ. of Chicago Press, 1975.

Articles

Berkowitz, L. "Control of aggression". In B. Caldwell, & H. Ricciuti (eds.) Review of Child Development Research. (Vol.3), Chicago : Univ. of Chicago Press, 1973.

Chaffee, S.H., McLeod, J.M., & Atkin, C.K. "Parental influences of adolescent media use". American Behavioral Scientist, 1971.

Coates, B., et. al. "The influence of "sesame Street and "mister Rogers" neighborhood on children's social behavior in the preschool". Child Development, 1976.

Elkin, Frederich. "The Child and Society : The Process of Socialization", New York : Random House, 1960 quoted in Kenneth G. Sheinkopf, "Family Communication Patterns and Anticipatory Socialization" in Journalism Quarterly, Spring, 1973.

Hess, R.D., & Goldman, H. "Parents' views of the effect of television on their children". Child Development, 1962.

Hirschman, E.C. "Social and cognitive influences on information exposure : a path analysis". Journal of Communication, winter, 1981.

Kato, H., Kiuchi, Y., & Lyle, J. Television and children in Asian cities : The viewing patterns in Bangkok, Manila, and Kyoto. นิตยสาร, 6(3), 2520.

Leifer, A.D., Gordon, N.J., & Graves, S.B. "Children's television : more than mere entertainment". *Harvard Education Review*, 44, 1974.

Maccoby, E.E. "Why do children watch television ?". *Public Opinion Quarterly*, 18, 1954.

McLeod, J.M., Chaffee, S.H. and Eswara, H.S. "Family Communication Research", A Paper Presented to Association for Education in Journalism, Iowa city, 1966 quoted in

Kenneth G. Sheinkopf, "family Communication Patterns and Anticipatory Socialization", in *Journalism Quarterly*, Spring, 1973.

Thesis

Jeffres, L.W. A study of similarities in the use of print media by fathers and sons. Master's thesis, University of Washington, 1968, cited in McLeod, &O'Keefe, 1972.

แบบสอบถาม

“ความคิดเห็นของเยาวชนที่มีต่อการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์”

กรุณาตอบแบบสอบถามด้วยเครื่องหมาย / ลงใน ( ) และช่องว่างหรือเติมคำตอบ

ตอนที่ 1 ข้อมูลด้านประชากรศาสตร์

1. เพศ   ( ) ชาย ( ) หญิง
2. อายุ   ( ) 13-15 ปี   ( ) 16-18 ปี   ( ) 19-20 ปี
3. การศึกษา
      ( ) ประถมศึกษา   ( ) มัธยมศึกษา
      ( ) ปวช.   ( ) ปวส.
      ( )ปริญญาตรี   ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....
4. ปัจจุบันท่านอาศัยอยู่กับใคร
      ( ) พ่อ / แม่ และพี่น้อง   ( ) อยู่คนเดียว
      ( ) เพื่อน   ( ) ญาติ
      ( ) อื่น ๆ (โปรดระบุ) .....

ตอนที่ 2 ระดับความสัมพันธ์และพฤติกรรมการรับชมรายการโทรทัศน์

5. โดยปกติท่านเปิดรับชมรายการโทรทัศน์ทางช่องใดมากที่สุด (เลือกเพียง 1 ช่อง)

- ( ) ช่อง 3   ( ) ช่อง 5   ( ) ช่อง 7   ( ) ช่อง 9   ( ) ช่อง 11   ( ) ITV

6. ประเภทรายการโทรทัศน์ที่ท่านนิยมเปิดรับชมเป็นประจำมากที่สุด (กรุณาใส่หมายเลขที่มีความสำคัญในการเปิดรับชมลงในวงเล็บ 1: มากที่สุด, 2 : มาก, 3 : ปานกลาง, 4 : น้อย, 5 : น้อยที่สุด)

- ( ) รายการเกมโชว์
- ( ) รายการสนทนา
- ( ) รายการตลก
- ( )ละครโทรทัศน์

7. จากข้อ 6. จากการเรียงลำดับประเภทรายการที่ท่านนิยมเปิดรับชมเป็นประจำมากที่สุดให้ท่านบอกชื่อรายการและสถานีโทรทัศน์ที่ท่านชมรายการประเภทนั้น ๆ มา 5 รายชื่อ

1. ชื่อรายการ ..... สถานีโทรทัศน์ ช่อง .....
เวลาที่รับชม โดยประมาณ ..... น. ถึง ..... น.
2. ชื่อรายการ ..... สถานีโทรทัศน์ ช่อง .....
เวลาที่รับชม โดยประมาณ ..... น. ถึง ..... น.
3. ชื่อรายการ ..... สถานีโทรทัศน์ ช่อง .....
เวลาที่รับชม โดยประมาณ ..... น. ถึง ..... น.
4. ชื่อรายการ ..... สถานีโทรทัศน์ ช่อง .....
เวลาที่รับชม โดยประมาณ ..... น. ถึง ..... น.

5. ชื่อรายการ ..... สถานีโทรทัศน์ ช่อง .....

เวลาที่รับชม โดยประมาณ ..... น. ถึง ..... น.

7. ท่านรับชมรายการโทรทัศน์กับใครเป็นส่วนใหญ่ (เลือกเพียง 1 ข้อ)

- ( ) พ่อ/แม่ และพี่น้อง ( ) เพื่อน
( ) คนเดียว ( )ญาติ

ตอนที่ 3 ความคิดเห็นและทัศนของท่านต่อเพศที่ 3 และการรับชมรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอภาพเพศที่ 3

8. ในความคิดของท่านเพศที่ 3 คือใคร (ตอบได้มากกว่า 1 ข้อ)

- ( ) ทอม, ดี ( ) ดี๊ด, แต้
( ) เกย์, เลสเบี้ยน ( ) ผู้ที่มีเพศ 2 เพศในบุคคลคนเดียวกัน
( ) ทุกข้อที่กล่าวมา

ความคิดเห็นต่อเพศที่ 3		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
9.	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อเพศที่ 3					
	1. น่าสงสาร น่าเห็นใจ					
	2. เป็นเรื่องส่วนตัว					
	3. เป็นคนกลุ่มหนึ่งที่มีแนวทางชีวิตของตนเอง					
	4. เป็นคนที่มีความผิดปกติจากธรรมชาติ					
	5. เป็นคนที่ไม่ได้รับการยอมรับจากสังคม					
10.	โดยทั่วไปแล้วท่านคิดว่าเพศที่ 3 เป็นกลุ่มบุคคลประเภทใดบ้าง					
	1. เป็นกลุ่มสังคมที่จัดว่าน่าสงสาร					
	2. เป็นกลุ่มสังคมที่เรียกร้องความสนใจ					
	3. เป็นกลุ่มสังคมอีกกลุ่มที่มีวิถีชีวิตของตนเอง					
	4. เป็นกลุ่มสังคมที่ต่อต้านกลุ่มสังคมที่เป็นปกติธรรมชาติ					
11.	ท่านมีความคิดเห็นอย่างไรต่อบทบาทเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์					
	1. การแสดง					
	2. ความสนุก					
	3. ประทับใจ					
	4. เรื่องไร้สาระ					
12.	ท่านคิดว่าภาพของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ที่นำเสนอออกมานั้นการแสดงออกดังกล่าวเหมาะสมระดับใด					
13.	ท่านคิดว่าแบบอย่างของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์มีส่วนที่ น่าจดจำและนำมาใช้กับชีวิตประจำวัน					
14.	ท่านติดตามรายการโทรทัศน์ที่มีการนำเสนอภาพของเพศที่ 3 อย่างประจำสม่ำเสมอ					

15.	ในความคิดของท่านรายการโทรทัศน์ควรมีภาพของเพศที่ 3 ปรากฏอยู่ตามรายการต่าง ๆ ในระดับใด						
16.	ท่านคิดว่าบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ แต่ละครายการน่าประทับใจเพียงใด						
17.	ท่านคิดว่าบทบาทการแสดงของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ สามารถดึงดูดใจให้รับชมและติดตามรายการอย่างไร						
18.	โดยเฉลี่ยท่านชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏอยู่ ระดับใด						
19.	จากรายการที่ท่านชอบและติดตามรับชมเป็นประจำท่านนำสิ่ง ที่ประทับใจในรายการที่ท่านรับชมเป็นประจำนั้นมาใช้ในชีวิต ประจำวันในระดับใด (ถ้าไม่เคยเข้าไป)						
20.	ท่านเคยเลียนแบบอย่างการกระทำของดาราที่เป็นเพศที่ 3 ที่ ปรากฏในรายการโทรทัศน์ในระดับใด (ถ้าไม่เคยเข้าไป)						
21.	จากข้อ 20 ถ้าเคยเพราะอะไรจึงคิดเลียนแบบ (ถ้าไม่เคยเข้าไป)						
	1.เพราะความสนุก						
	2.เพราะเป็นการแสดง						
	3.เพราะประทับใจ						
	4.เพราะเป็นที่ยอมรับ						
	5.เพราะต้องการเป็นเหมือนกับดาราที่แสดง						
22	รายการต่อไปนี่ท่านคิดว่ามีผลให้เกิดการเบี่ยงเบนทางเพศได้ ในระดับใด						
	1.รายการเกมโชว์						
	2.รายการสนทนา						
	3.รายการตลก						
	4.รายการละครโทรทัศน์						

ตอนที่ 4 ความคิดเห็นของท่านต่อคำแนะนำของผู้ปกครองในการรับชมรายการโทรทัศน์
ที่มีการนำเสนอภาพเพศที่ 3

คำชี้แนะของผู้ปกครอง		ระดับความคิดเห็น				
		มากที่สุด	มาก	ปานกลาง	น้อย	น้อยที่สุด
23.	ผู้ปกครองของท่านเคยกล่าวเกี่ยวกับการบปาทกรแสดงของเพศที่ 3 ที่ปรากฏในโทรทัศน์ระดับใด					
24.	ขณะที่รับชมรายการโทรทัศน์ผู้ปกครองของท่านได้อธิบายเกี่ยวกับภาพของเพศที่ 3 ที่ปรากฏในโทรทัศน์ให้ฟังระดับใด					
26.	ผู้ปกครองของท่านเคยแลกเปลี่ยนความคิดเห็นกับท่านเกี่ยวกับรายการโทรทัศน์ที่มีภาพเพศที่ 3 ปรากฏอยู่ระดับใด					
27.	ผู้ปกครองของท่านเคยเข้มงวดกวดขันและขัดแย้งกันในการดูรายการโทรทัศน์ที่มีภาพของเพศที่ 3 ปรากฏระดับใด					
28.	ผู้ปกครองของท่านเห็นด้วยกับการปรากฏภาพของเพศที่ 3 ทางรายการโทรทัศน์					
29.	ผู้ปกครองของท่านรู้สึกนิยมชมชอบขณะที่รับชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพของเพศที่ 3 ปรากฏอยู่ระดับใด					
30.	ผู้ปกครองของท่านควบคุมเวลาและปริมาณในการรับชมรายการโทรทัศน์ที่มีภาพของเพศที่ 3					
31.	ผู้ปกครองของท่านคัดเลือกและคอยตรวจสอบรายการโทรทัศน์ที่มีภาพของเพศที่ 3 ให้ท่านได้รับชม					
32.	ผู้ปกครองของท่านพูดคุยและแนะนำเกี่ยวกับเรื่องราวของเพศที่ 3 ในรายการโทรทัศน์ที่ท่านรับชม ทั้งก่อนรับชม ขณะรับชม และหลังรับชม					

////////////////////

กฎกระทรวงฉบับที่ 14

หมวด 3

การควบคุมด้านรายการ

- ข้อ 16 รายการที่จะออกอากาศโดยส่งทางวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์จะต้อง
1. ไม่เป็นการแสดงซึ่งอาจกระทบกระเทือนหรือดูหมิ่นต่อสถาบันกษัตริย์รวมถึงประมุขของประเทศอื่น ๆ ด้วย
  2. ไม่เป็นการแสดงออกโดยจงใจก่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยามประเทศชาติ รัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐหรือกลุ่มชนใด
  3. ไม่เป็นการแสดงลบหลู่ เหยียดหยามหรือนำความเสื่อมเสียสู่ศาสนาใด หรือไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน ปูชนียวัตถุ
  4. ไม่เป็นการแสดงที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคีระหว่างคนในชาติ หรือกระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
  5. ไม่เป็นการแสดงที่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ
  6. ไม่เป็นการแสดงออกทางการเมือง ซึ่งอาจเป็นการบ่อนทำลาย หรือกระทบกระเทือนความมั่นคงปลอดภัยของประเทศ
  7. ไม่เป็นการแสดงออกทางยั่วยุกามารมณ์ หรือลามกอนาจาร
  8. ไม่เป็นการแสดงออกถึงความทารุณโหดร้ายขาดมนุษยธรรม ป่าเถื่อน หรืออุจาดแก่ผู้ฟังและผู้ชม
  9. ไม่เป็นการแสดงออกถึงเรื่องเพื่อเจ้า หลอกหลวง ไร้สาระ ซึ่งอาจชักจูงให้ ประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนหลงเชื่ออย่างงมงาย
  10. ไม่เป็นการแสดงถึงพฤติกรรมของผู้ชายซึ่งผิดธรรมดา อันอาจเป็นเหตุชักจูง หรือเป็นเหตุให้เกิดอาชญากรรมยิ่งขึ้น

ในกรณีเห็นสมควรเพื่อประโยชน์ในการปฏิบัติตามวรรคหนึ่ง ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตมีอำนาจประกาศกำหนดรายละเอียดของการแสดงที่ถือว่าเป็นรายการมีลักษณะนี้ให้การออกอากาศเพื่อเป็นแนวทางให้ผู้รับใบอนุญาตยึดถือ ปฏิบัติตามต่อไป

ข้อ 17 ในกรณีที่เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายเป็นผู้มีหน้าที่ตรวจสอบรายการที่มีการออกอากาศพบว่ารายการใดมีการปฏิบัติที่ไม่เป็นไปตาม ข้อ 15 วรรค 3 หรือ ข้อ 16 ให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายสั่งให้ผู้ที่ได้รับใบอนุญาต หรือผู้ อำนวยการสถานีแก้ไขหรือปฏิบัติให้ถูกต้องก่อนที่จะมีการออกอากาศนั้นต่อไปหรือสั่งให้ระงับการ ออกอากาศรายการดังกล่าว ทันที

ข้อ 18 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดให้มีการบันทึกเทปรายการทุกรายการที่ได้ออกอากาศไปแล้วและเก็บรักษาไว้ที่สถานีไม่น้อยกว่า 15 วันนับแต่วันออกอากาศ เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบได้ ตามที่เห็นสมควร

ประชุมผู้จัด

26 ต.ค. 42

1. คณะกรรมการที่ปรึกษาของฝ่ายตรวจรายการ จะประกอบด้วยกรรมการหลายสาขาอาชีพ
  - อัยการ, ตำรวจ, แพทย์, สำนักงานเยาวชนแห่งชาติ, สำนักงานวัฒนธรรมแห่งชาติ
  - กระทรวงศึกษาธิการ, ปปส. และ เจ้าหน้าที่ตรวจรายการ ตร. ททบ.
2. กฎ ระเบียบ ที่ใช้ในการตรวจรายการ ใช้
  - กฎกระทรวงฉบับที่ 14 ปี พ.ศ. 2537
  - โดยเฉพาะหมวด 3 การควบคุมด้านรายการ ข้อ 16 รายการที่จะออกอากาศโดยส่งทางวิทยุกระจายเสียง และวิทยุโทรทัศน์ได้ จะต้อง
    - (1) ไม่เป็นการแสดงซึ่งอาจกระทบกระเทือนหรือดูหมิ่นต่อสถาบันกษัตริย์รวมถึงประมุขของประเทศอื่น ๆ ด้วย
    - (2) ไม่เป็นการแสดงออกโดยจงใจก่อให้เกิดการดูหมิ่นเหยียดหยามประเทศชาติ รัฐบาล เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือกลุ่มชนใด
    - (3) เป็นการแสดงที่ลบลู่ เหยียดหยาม หรือนำความเสื่อมเสียสู่ศาสนาใด หรือ ไม่เคารพต่อปูชนียบุคคล ปูชนียสถาน หรือปูชนียวัตถุ
    - (4) ไม่เป็นการแสดงที่ขัดต่อความสงบเรียบร้อยของประชาชน ก่อให้เกิดการแตกความสามัคคี ระหว่างคนในชาติ หรือกระทบกระเทือนต่อความสัมพันธ์ระหว่างประเทศ
    - (5) ไม่เป็นการแสดงที่ขัดต่อศีลธรรม วัฒนธรรม และขนบธรรมเนียมประเพณีอันดีงามของชาติ
    - (6) ไม่เป็นการแสดงออกทางการเมือง ซึ่งอาจเป็นการบ่อนทำลายหรือกระทบกระเทือนต่อความมั่นคงปลอดภัยของประเทศชาติ
    - (7) ไม่เป็นการแสดงออกทางยั่วยุการมรณ์ หรือลามกอนาจาร
    - (8) ไม่เป็นการแสดงออกถึงความทารุณ โหดร้ายขาดมนุษยธรรม ปาเถื่อน หรืออุจาดแก่ผู้ฟังหรือผู้ชม

- (9) ไม่เป็นการแสดงออกถึงเรื่องเพื่อเจ้า หลอกหลวง ไร้สาระ ซึ่งอาจชกจูงให้ประชาชนโดยเฉพาะอย่างยิ่งเด็กและเยาวชนหลงเชื่ออย่างมมาย
- (10) ไม่เป็นการแสดงถึงพฤติกรรมของผู้ชายซึ่งผิดธรรมชาติอันอาจเป็นเหตุชกจูง หรือเป็นเหตุให้เกิดอาชญากรรมยิ่งขึ้น

3. ขั้นตอนในการปฏิบัติ

1. เทปต้องถึงฝ่ายรายการล่วงหน้า 3 วัน
2. เมื่อ ตร. ททบ. ตรวจสอบแล้วมีเงื่อนไข จะแจ้งให้ผู้จัดนำไปแก้ไข และนำกลับมาให้ตรวจซ้ำ
3. ถ้าไม่มีเงื่อนไขหรือแก้ไขเรียบร้อยแล้ว จะส่งให้ รท.ททบ. ดำเนินการต่อไป
  - ตามกฎกระทรวงฉบับที่ 14 หมวด 3 ข้อ 18 เพื่อประโยชน์ในการตรวจสอบผู้รับใบอนุญาตจะต้องจัดให้มีการบันทึกเทปรายการทุกรายการ ที่ได้ออกอากาศไปแล้วและเก็บรักษาไว้ที่สถานีเป็นเวลาไม่น้อยกว่า 15 วันนับแต่วันออกอากาศ เพื่อให้เจ้าพนักงานผู้ออกใบอนุญาตหรือผู้ที่ได้รับมอบหมายตรวจสอบได้ตามที่เห็นสมควร

4. ข้อห่วงใย

1. รายการประเภทละคร
  - ผู้จัดต้องส่งเค้าโครงเรื่องย่อมาให้ ตร. ททบ. ตรวจสอบพิจารณาเนื้อหาเรื่องว่าเหมาะสมหรือไม่ ก่อนที่จะนำไปผลิตหรือจัดสร้าง เพื่อความเรียบร้อยและรวดเร็วในการตรวจเทปจะได้ไม่มีเงื่อนไข
2. รายการประเภทมิวสิกวิดีโอ
  - ถ้าเป็นเพลงใหม่ ควรจะส่งเนื้อหาเพลงมาให้ ตร. ททบ. ตรวจสอบก่อนเช่นเดียวกัน
  - สำหรับท่าเต้นและการแต่งกายของนางเครื่องและผู้แสดงประกอบในมิวสิกวิดีโอ นั้น ไม่ควรแสดงออกในทำัยลามกอนาจาร
3. รายการประเภทเกมส์โชว์
  - หากมีการจับรางวัลในรายการที่เข้าข่ายชิงโชค ต้องได้รับอนุญาตจากเจ้าพนักงานตำรวจก่อน

4. ขณะนี้ทางคณะกรรมการบริการวิทยุกระจายเสียงและวิทยุโทรทัศน์แห่งชาติ (กกช.) ได้สั่งให้อธิบดีกรมประชาสัมพันธ์ ในฐานะเลขาธิการ กกช. ไปตรวจสอบทุกรายการ และปฏิบัติอย่างเข้มงวด ในเรื่อง

1. รายการที่หมิ่นเหม่ สองแง่สองง่าม ทำให้เสื่อมเสียวัฒนธรรม
2. การแต่งตัวของพิธีการสาวหรือดาราสาว ผู้เข้าร่วมการแข่งขัน ให้ไปเข้าไว้เพื่อเรียกลูกค้า
3. การใช้ภาษาไทยของผู้ประกาศและพิธีกร ให้ถูกต้องโดยเฉพาะ ผู้ประกาศและพิธีกรจะต้องมีใบผู้ประกาศจากกรมประชาสัมพันธ์ก่อนจึงจะทำหน้าที่ได้

5. โลโก้ของ ททบ. ผู้จัดบางรายการยังไม่ถูกต้อง

- จะต้องมียกขร ททบ. อยู่ข้างบน เลข 5 อยู่ข้างล่างได้อักษร ททบ.
- พื้นสีแดง, เขียว, น้ำเงิน, ระหว่างสีทั้งสามสีไม่มีสีขาวคั่นระหว่างสี